

சதுரங்க வேட்டை

சி. வ. ஏழுமலைப்பிள்ளை

சுற்றுலா நிகழ்ச்சி

தமிழ்நாடு

சுற்றுலா நிகழ்ச்சி

சுற்றுலா நிகழ்ச்சி

2017

சதுரங்கவேட்டை

நாடகத்தொகுப்பு

சிவ.ஏழுமலைப்பிள்ளை

ஜீவநதி வெளியீடு

2017

சதுரங்கவேட்டை

(நாடகத் தொகுப்பு)

ஆசிரியர்: சிவ.ஏழமுலைப்பிள்ளை

முதற்பதிப்பு: 2017 புரட்டாதி

பதிப்புரிமை: ஆசிரியருக்கு

வெளியீடு: ஜீவநதி, கலைஅகம், அல்வாய்

பக்கம் : 124

அட்டைப்படம்: வசந்தரூபன்

அச்சு: பரணீ அச்சகம், நெல்லியடி

விலை: 300/-

ISBN:978-955-4676-70-1

நன்றி - கரைச்சி கலாசாரப் பேரவை

ஜீவநதி வெளியீடு - 84

படையல்

தாய்க்கு தாயாகவும், தந்தைக்கு தந்தையாகவும்
என்னை அரவணைத்த
எனது மைத்துணன்
வாரியார் இளையதம்பி அவர்களுக்கும்,
எனது சகோதரி
இளையதம்பி இரத்தினம் அவர்களுக்கும்
இந்நூலை சமர்ப்பணம் செய்து...

காட்டிக் கொடுத்தவன் தலைவன் ஆகிறான் களத்திலே
நின்றவன் தனிமையாகிறான், பூட்டுப் போட்டவன்
மேடையில் ஏறினான், பூமியைக் காத்தவன் பழகலே
ஆகினான்! இந்த நிலை மாற எழுந்து நின்ற தியாகிகளே,
எந்த நிலை வரினும் நெருங்காது உமை மரணம்..
வாயாலே வீரத்தை உரைக்காத தீரர்களே, வயிற்றாலே
போகத்தை வளர்க்காத புனிதர்களே ! சதுராங்கவேட்டையில்
ஆகுதியான உங்களுக்காக, உங்கள் ஈகைக்கு
படையலாக...

என்னுரை

உலக வரலாறுகளை, அங்கு வாழ்ந்த ஒப்பற்ற வீரர்களை, அவர்களின் “மகுடங்களை”, “சாம்ராச்சியங்களைக்” கவர்வதற்காக நடந்த போர்களை, அவர்களின் வீர சாகசங்களை, அந்த வீர காவியங்களை முறியடிப்பதற்காக நடந்த சதுரங்க காய் நகர்த்தல்களை, அதன் பின் நடந்த வரலாற்று முடிவுகளை எமது வருங்கால சந்ததி அறிந்து எமது மரபுகளைப் பேணிக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக அதனை நாடகமாக யாத்து வெளியிடுவதே எனது நோக்கம். இந்த எண்ணம் நான் பாலகனாக இருந்த காலத்தில் எனது தந்தையார், எனது சகோதரன், எனது ஆசிரியர்கள், எனது வழிகாட்டிகள் மூலமாக அரும்பியவையே... அந்த வகையில் தர்மத்தின் வாழ்வு தன்னை சூது கவ்வும், தருமம் மறுபடியும் வெல்லும் என்ற வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்ட மகாபாரதத்திலிருந்து தருமத்தை வெல்ல வைப்பதற்காக, கண்ணன் செய்யும் சூழ்ச்சிகள், அதர்மப் போர்கள்... கௌரவர்கள் வாழவேண்டுமென்பதற்காக பதிலுக்கு துரியோதனன் செய்யும் சூதுகள், வஞ்சங்கள் “சதுரங்க வேட்டையாக” எழுதியுள்ளேன்.

இராமாயண காவியத்தில் ஒருவரது அழிவில் இன்னொருவரது வெற்றியில் புதிய வரலாறு எழுதப்பட்டது. உண்மை வரலாற்றைக் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டு, பொய்களையும், புழுகுகளையும் புகுத்திப் புதிய வரலாறு வெற்றி பெற்ற மனிதனுக்கு சார்பாக எழுதப்பட்டது. சூதுகளையும்

சூழ்ச்சிகளையும் செய்து, கோழைத்தனமாக, வஞ்சகமாக எதிரியைக் கொன்ற அசிங்கம் என் மனதில் பதிந்திருந்தது. அதனால் “இராம வீரம்” என்னும் நாடகத்தை வாலியை இராமன் கொல்லும் நிகழ்விலூடாகப் படைத்துள்ளேன்.

வரலாற்றில் தமிழர்கள் ஒன்று சேர்ந்து, ஒத்திசைவாக ஒரு போதும் இருந்ததில்லை.. அவன் குடும்பமாக, குழுவாக, இனக் குழுவாக வாழ்ந்த நாளிலிருந்தே அவனுக்குள் முரண்பாடுகள், ஏற்றத்தாழ்வுகள் தலைதூக்கின... அவை முற்றி மோதல்களாக வெடித்தன... இந்தச் சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்தி எதிரிகளும், பகைவர்களும், துரோகிகளும், வெளிநாட்டவர்களும் எம்மைப் பழிவாங்கினார்கள்...

அந்தவகையில் இந்திய உபகண்டத்திலுள்ள சிவகங்கைச் சீமைக்குள் புகுந்து மருதுபாண்டியர்களை வெள்ளையர்கள் அழித்த வரலாற்றை “மருதுபாண்டியர்கள்” என்ற பெயரில் நாடகமாகத் தருகின்றேன்.

இந்த மூன்று நாடகங்களையும் சதுரங்கவேட்டை என்ற நாடகத் தொகுப்பாக வெளியிடுகின்றேன்... அதர்மம் அழிந்ததா? தர்மம் வென்றதா? எது நிலைத்தது.. இதுதான் சதுரங்கவேட்டை! மூன்று நாடகங்களிலும் முகவுரைகளை முடிவுரைகளாகவும், முடிவுரைகளை முகவுரைகளாகவும் தந்து நானும் சதுரங்க வேட்டை ஆடியிருக்கின்றேன்....

என்னை நூல் வடிவில் எழுதத் தூண்டியவர்கள், நூலாக வெளிக்கொண்டுவர உதவி புரிந்தவர்கள் மற்றும் ஆதரவு நல்கிய அனைவருக்கும் நன்றி கூறுவதோடு, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கரைச்சிப் பிரதேச கலாசார உத்தியோகத்தர் கு.ரஜீபனின் வழி காட்டல்களுக்கும், அனுசரணைக்கும், ஆதரவிற்கும் எனது மன மார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்து உங்கள் கைகளில் சதுரங்க வேட்டையை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

சிவ.ஏழுமலைப்பிள்ளை

இல.11/01 மலையாளபுரம் தெற்கு

T.P : 076 6805 210

அணிந்துரை

தமிழில் நாடக ஆசிரியர்கள் அரிதாகவே காணப்படுகின்றார்கள் என்ற ஆதங்கம் எம்மிடையே உண்டு. இதனாலேயே, தமிழில் நாடகங்கள் இல்லை என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டது. நாடக இலக்கியம் ஆழ்ந்த புலமையை வேண்டிநின்றது. பழைமை மரபுகளில் தன்னைப் பிணித்துக்கொண்டு, அது சாதாரணர்களுக்கு அந்நியமயப்பட்டதாய், அணுகமுடியாததாக இருந்தது. “இலக்கியம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே” என்ற சுலோகத்தை இறுகப் பற்றிக்கொண்டு சாதாரண மொழிகளைத் தவிர்த்துக் கொண்டு, விளங்கிக் கொள்ள முடியாத மொழியில் இலக்கியங்களாய் படைக்கப்பட்ட வேளை, மக்கள் இலக்கியங்கள் கிராமிய இலக்கியவடிவங்களாக அவற்றின் கலைவடிவங்களாக உருவாக்கம் பெற்றன. ஆனால் இந்த மக்கள் இலக்கிய வடிவங்களை செம்மொழிக் கலைகளின் சீரழிந்த வடிவங்களாக சான்றோர் பிரகடனப்படுத்தினார்.

இவ்வேளையில் தான், எட்டயபுரத்து மகாகவி பாரதி தோன்றி “எளியபதம், எளிய நடை, எளிய சந்தம்” என்பவற்றை வலியுறுத்தி தமிழன்னைக்குச் சேவை செய்ய வேண்டியவர்களின் கடமையை உணர்த்தி, “சென்றிருவீர் எட்டுத்திக்கும் கலைச்செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்” என்ற முழக்கம் செய்து “பாஞ்சாலி சபதம்” எனும் எளிய தமிழுக்காவியமாய் மகாபாரதத்தின் ஓர் அங்கத்தை நாடக வடிவில் தந்தான்; கவிதைப்போக்கின் திருப்புமுனையானான். பாரதியைத் தொடர்ந்து, புதுமை இலக்கியங்கள் படைக்கப்படலாயின. எமது நாட்டு

“மகாகவி” உருத்திரமூர்த்தி “ஒரு சாதாரண மனிதனின் சரித்திரம்” படைத்தளித்தார்.

இன்று நாடகப் பாடங்கள் (Texts) ஆற்றுகைக்குரிய மொழியில் படைக்கப்பட்டு வருகின்றன. நாடக ஆசிரியர்களே நாடகப் பாடங்களுடன் அரங்கக்குறிப்புக்களையும் குறிப்பிடும் நிலைமை காணப்படுகின்றது. அதேவேளை நாடக ஆசிரியர் ஒருவர் எழுதிய நாடக பாடத்துக்கு நெறியாளர்கள் வியாக்கியானஞ் செய்து அரங்கேற்றி வருகின்றனர். எழுத்துருவில் படிப்பதற்கு அல்லது வாசிப்பதற்கு மாத்திரமே என்றிருந்த நாடகம் இன்று காண்பியக் கலையாக, ஆற்றுகைக் கலையாக உருமாற்றம் பெற்று ஆற்றுகையாளர்களும் பார்வையாளர்களும் ஒத்துணர்வு பெற வழிவகுத்துள்ளது.

நாடக ஆசிரியர் சிவ.ஏழுமலைப்பிள்ளை அவர்களின் “சதுரங்க வேட்டை” என்ற இந்நாடகத் தொகுப்பு நூலைப் படித்தபோது, மனதுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. இத்தொகுப்பில் மூன்று நாடகப்பாடங்கள் உள்ளன. “சதுரங்கவேட்டை” என்ற பெயருடன் அமைந்த நாடகம் மகாபாரதக் கதைக்கு மற்றுமொரு வியாக்கியானத்தை அளிக்கிறது. பாரதியின் “பாஞ்சாலி சபதம்” அன்றைய பெண் அடிமைத்தனத்ததை குறிப்பொருளாய்க் கொண்டது போல, “சதுரங்கவேட்டை” இன்றைய அரசியல் சதுரங்க ஆட்டத்தை குறிப்பொருளாய்க்கொண்டு மகாபாரதக்கதைக்கு வியாக்கியானம் அளிக்கின்றது.

இரண்டாவது நாடகமான “இராமவீரம்” இராம காவியத்தையே கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றது. வாலியை இராமன் மறைந்து நின்று கொன்றது நியாயம் தானா என்ற ஐயம் இதுவரை தீர்க்கப்படாமலேயே உள்ளது. ஆனால், ஏழுமலைப்பிள்ளை அவர்கள் அது தவறானது என்றே உறுதியாகச் சொல்கிறார். வாலிவதைப்படலத்தை கருப்பொருளாகக்கொண்டு தமது நாடகப்பாடத்தை எழுதியிருக்கும் நூலாசிரியர் “இராமவீரம்” என எள்ளளாக அதற்குத் தலைப்பட்டிருப்பதே இராமவீரம் கறைபட்டிருப்பதை எடுத்துக் காட்டவே என்று கொள்ளலாம்.

மூன்றாவதான “மருது பாண்டியர்கள்” நாடகம் சிவகங்கைச் சீமையில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களின் வரலாற்றுத்தொகுப்பாக உள்ளது. தமிழர்கள் ஒருபோதும் ஒற்றுமையாக இருந்ததில்லை. காட்டிக் கொடுப்புக்களும் துரோகத்தனங்களும் தான் தமிழர் வாழ்வைச் சிதைத்தன.

சிறைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை இந்நாடகத்தின் குறிப்பொருளாகக் கொண்டு எமக்கு ஏற்பட்ட அவலத்தை இந்நாடகத்தின் மூலம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

மொத்தத்தில், நாடகம் என்பது நாட்டு நடப்புக்களை எடுத்துரைப்புச் செய்வதாக அமைய வேண்டும் என்ற இலக்குடன் பழைய கதைமரபுகளிலும் கூட புதுப்பொருள் காணும் நோக்கில் இந்நாடகங்களை எழுதியிருக்கின்றமை நாடக ஆசிரியர் ஏழுமலைப்பிள்ளை அவர்களின் மொழிப் புலமையையும் வரலாறு பற்றிய தெளிவான பார்வையும் எடுத்துக் காட்டுவதாகும்.

இந்நாடகங்களில் இடம்பெறும் உரையாடல்களும் கதைப்போக்கின் தொடர்ச்சியான தன்மையும் எவ்விதப் பிசிறுமின்றி இடம்பெற்றிருப்பதை இவற்றைப் படிப்போர் உணர்வர். இலக்கியமாகப் படிப்பதற்கும் நாடகமாக அரங்களிக்கை செய்வதற்கும் பொருத்தமானவையாக இந்நாடகப் பாடங்கள் (text) அமைந்திருத்தல் இந்நாடகங்களின் சிறப்பம்சமாகும். இந்நாடகப்பாடங்களில் எவ்வித மாற்றமும் செய்யாமலே அரங்களிக்கைக் கான நாடகப்பிரதிகளாக/ நாடக எழுத்துருக்களாக (Scripts) இந்நாடக பாடங்களை நெறியாளர்கள் பயன்படுத்த முடியும்.

இவ்வகையில் “சதுரங்க வேட்டை” நாடகத்தொகுப்பு நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். தொடர்ந்தும் அவர் பணிகள் சிறப்பாக இடம்பெற அவருக்கு இறைவன் நல்லாசி அருள வேண்டுமென்ப பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கலாநிதி த.கலாமணி

கலைஅகம்,

அல்வாய்

சதுரங்க வேட்டை பெயர் அகராதி

- அபிமன்யு - அருச்சுனனுக்கும் சுபத்திரைக்கும் மகன்..
- அருச்சுனன் - பஞ்சபாண்டவர்களின் மூன்றாவது சகோதரன்.
- வேறு பெயர்கள் - பார்த்தீபன், பல்குணன், சவ்யசாசி, கௌந்தேயன்
தனஞ்சயன், மத்திமபாண்டவன், காண்டீபன்,
விஜயன் மற்றும் பல.
- கர்ணன் - சூரியனுக்கும் குந்திக்கும் குமாரன்,
வேறு பெயர்கள் - ராதேயன், சூரியகுமாரன், தேரோட்டிமகன்,
தானசூரகர்ணன்
- கிருஷ்ணன் - விஷ்ணு அவதாரம், துவாரகை மன்னன்.
மற்ற பெயர்கள் - கண்ணன், வாசுதேவன், கோவிந்தன்,
ரிஷிகேசன், புண்டரீகாசன், மதுசூதனன்,
மாதவன், நாராயணன், அச்சுதன் மற்றும் பல.
- சகாதேவன். நகுலன் - பஞ்சபாண்டவர்களில் இளையவர்கள்,
மாத்ரீயின் இரு புத்திரர்கள்.
- சாத்யகி - கிருஷ்ணன் பங்காளி
வேறுபெயர் - யுயுதானன், பாண்டவர்கள் பட்சத்தில் யுத்தம்
செய்தவன்.

திருதராஷ்டிரன் - விசித்திர வீரியனுடைய குமாரர்.

திரௌபதி - பாண்டவர்களுக்கு மனைவி

வேறுபெயர்கள் - கிருஷ்ணன், பாஞ்சாலி.

பீமன் - பஞ்சபாண்டவர்களில் தருமனுக்கு
அடுத்தவன்

வேறுபெயர் - விருகோதரன்

பீஷ்மர் - பாண்டவர்களுக்கும், கௌவர்களுக்கும்
பாட்டனான விசித்திர வீரியனுக்குத்
தமையனார், சந்தனு மகாராஜாவின் குமாரர்.

தருமன் - பாண்டவர்களில் மூத்தவன்

வேறுபெயர்கள் - யுதிஷ்டிரன், தருமபுத்திரன், தர்மராஜன்,
அஜாதசத்துரு

விதுரன் - திருதராஷ்டிரனுக்கும், பாண்டுவுக்கும்
தம்பிமுறை.

“சதுரங்க வேட்டை”

முகவுரை

தருமத்தின் வாழ்வதனைச் சூது கவ்வும். தருமம் மறுபடியும் வெல்லும்... இக்காவியத்திலுள்ள உப தேசத் தத்துவங்களும், பாத்திரக் குணாதிசயங்களும் மக்களுக்கு இன்றியமையாதது. சூது, வஞ்சம், பகை என விரியும் மகாபாரதம், குருசேத்திரப் போர்க் களத்தில் கண்ணன் செய்த சூழ்ச்சிகளே சதுரங்க வேட்டை...

காட்சி 01

கூடம்

உபலாவியம் பாண்டவர் குடியிருப்பு

மாத்திராங்கள்

அர்ஜுனன், கண்ணன், பீமன்,

நகுலன், தர்மர்,

பாஞ்சாலி, சகாதேவன்.

- அர்ஜுனன் - கண்ணா போதும்.. கானம் இசைத்து நிற்க இதுவா நேரம்...
- கண்ணன் - ஏன் அர்ஜுனா?
- அர்ஜுனன் - குருசேத்திர பூமியில் கௌவர்களுக்கும், பாண்டவர்களுக்கும் மகத்தான போர் ஒன்று களம் ஒதுக்கிக் காத்திருக்கிறது.
- கண்ணன் - அர்ஜுனா ! எனக்குத் தெரியாதா? அதனால்தான் யுத்த கீதம் வாசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்!
- அர்ஜுனன் - பனிரெண்டு ஆண்டுகள் வனவாசம், ஓராண்டு அஞ்ஞாதவாசம் எல்லாம் முடிந்து திரும்பி வந்திருக்கும் எங்களுக்கு தாயாதி பாகத்தைத் தந்துவிடு என்று உலூப முனிவரைத் துரியோதனனிடம் தூது அனுப்பினோம்.

- கண்ணன் - அதற்குத்தான் சஞ்சயன் மூலமாக உங்களுக்குத் தக்கபதிலை அனுப்பிவிட்டானே துரியோதனன்?
- பீமன் - என்னவென்று? பாண்டு புத்திரர்களே! பனிரெண்டு ஆண்டுகள் உங்களுக்குக் காடும் மலையும் கடும்புலிச் சிங்கங்களும், மானும் மயிலும் மந்தாரச் சோலைகளும், காடும் கனியும் கயமையற்ற உலகமும், ஓடும் நதிகளும், பாடும் அருவிகளும் பழகிப் போய்விட்டன... மாதவம் செய்யும் மாமுனிவர்களோடு தோழமை பூண்டு யாகமும், வேள்வியுமாக வாழ்ந்துவிட்டீர்கள்.. இவையெல்லாம் பெற்றுகரிய பேறு அல்லவா, மீண்டும் எதற்காக நாடு? அதைத் துரியோதனனே ஆண்டு கொள்ளட்டும் என்றுதானே..?
- கண்ணன் - சொன்னதைச் சொன்னார்.. துரியோதனன் சொல்லி அனுப்பியதைச் சொன்னார்.. அது அவன் விருப்பம். நீங்கள் என்ன சொல்கின்றீர்கள்?
- நகுலன் - சொல்ல இனி என்ன இருக்கிறது? நம்முடைய எதிரி போருக்குத் தயாராகிவிட்டான், நாமும் களத்திலே கால்பதித்து, வீணர்களை வென்று நாட்டை நமதாக்கிக் கொள்ளவேண்டியதுதான்..
- தர்மர் - கண்ணா.. நாடு நமக்கு வேண்டும் தான் அது நமது பிறப்புரிமை! ஆனால் அதைப் போரைத் தவிர்த்துப் பெறமுடிந்தால்? இருபக்கமும் விளையப் போகும் உயிர்ச்சேதத்தை எண்ணிப் பார். எதிரே நின்று போர்தொடுக்கும் குலகுருக்களையும், ஞானப் பேராசான்களையும், சிற்றப்பன், பெரியப்பன், உற்றார்உடன் பிறந்தோர்களையும் கொன்று உயிர் குடிக்கும் போர் என்னும் கோர விளையாட்டைப் புறம் தள்ளி, சமாதானத்தின் மூலமாகவே நம் கருமத்தைச் சாதித்துக் கொள்ள என் மனம் விரும்புகிறது கண்ணா!

கண்ணன் - பகடையாடுவதில் வல்லவனல்லவா, அதனால் தான் தர்மா அடிக்கடி உன் சிந்தனைக் காய்களை மாற்றி மாற்றி நகர்த்துகிறாய்.. யுத்தம் வேண்டாம் என்றால், தூது வந்த சஞ்சய முனிவரிடம், பறி கொடுத்த நாட்டைப் பற்றிப்பிடிக்க நாங்கள் யுத்தத்திற்கும் தயார் என்று ஏன் சொல்லி அனுப்பினாய்?

தர்மர் - ஆனாலும் என் மனம் குருதிப் புனலில் குளித்தெழுந்து வெற்றிமாலை சூட்டிக் கொள்வதை விரும்பவில்லையே.. என்ன செய்வேன்கண்ணா!

கண்ணன் - ஒன்று செய்.. சஞ்சயன் சொன்னது போல் காவியைக்கட்டு, கானகம் நோக்கிக் கடுகி நட, பின்தொடர்ந்துவர இதோ பீமன், அர்ஜுனன், நகுல சகாதேவர்கள் இருக்கிறார்கள்... கண்டிப்பாகப் பாஞ்சாலியும் பின்வருவான். ஆனால் துரியோதனன் அவையிலே, அன்று துச்சாதனன் பாஞ்சாலியின் மைகுழல் பற்றி இழுத்து வந்து மானபங்கம் செய்த போது, ஐவருக்கும் பத்தினியே.. அடுத்தவன் நான், வந்து அமரடி என் தொடை மீது என்று துரியோதனன் ஆர்ப்பரித்த போது உன் தம்பியர்கள் செய்தார்களே உயிர் துடிக்கும் சபதங்கள்.. இந்த அவையிலே, அவிழ்ந்த என் கூந்தலை, உங்கள் உதிரத்தின் எண்ணெய்ப் பூச்சில்தான் எடுத்து முடிப்பேன் என்று சூளுரைத்தாளே பாஞ்சாலி.. அவையெல்லாம் என்னாவது?

தர்மர் - கண்ணா! யுத்தம் வரட்டும்.. பகை முடிப்போம்.. ஆனால், பாண்டவர்களும், அவர்களின் பக்கபலமாக நின்ற பரந்தாமனும், இறுதிவரை போரைத் தடுக்கவே முயன்றார்கள் என்று எதிர்கால வரலாறு பேசட்டும்... ஒரே ஒரு முறை,

எனக்காக, எல்லாம் அறிந்த நீயே.. துரியோத
 னனிடம் தூது சென்றுவா... சமாதானத்தின்
 மூலமாகவே எங்கள் நாட்டை எங்களுக்கு
 மீண்டும் கொடுக்க கேள்..நாடு மறுக்கப்பட்டால்
 நாங்கள் ஐவர், ஆளுக்கொன்றாக ஐந்து
 ஊர்களைக் கேள், அதுவும் மறுக்கப்பட்டால்,
 ஐந்து வீடுகளையாவது கேள், எதுவும் இல்லை
 யென்று சொல்லிவிட்டால், இறுதியில்
 போர்க்களம் புகுவோம்....!

அர்ஜுனன்

- ஐயோ.. கால்விலங்கு, கைவிலங்கு, கழட்டாப்
 பெருவிலங்கு, எங்களுக்கு வேறெங்கும் இல்லை!
 இதோ எங்கள் அண்ணன் ரூபத்தில் இங்குதான்
 இருக்கிறது.

பீமன்

- கண்ணா! கண்கெட்ட திருதராஷ்ட்ரன் காணா
 சாட்சியாய் வீற்றிருக்க, துருபதன் பெற்றமகள்
 இந்த பாஞ்சாலியை பணயப் பொருளாய் ஆக்கி
 இவர் பந்தயத்தில் தோற்றபோது... "தம்பி இது
 பொறுப்பதில்லை, எரிதழல் கொண்டுவா...
 கதிரை வைத்திழந்தான்... அண்ணன் கையை
 எரித்திடுவோம்" என்று சொன்னேன். அதற்காக
 நான் இன்றும் வருந்தப் போவதில்லை! அண்ணா
 நமக்கு ஐந்து வீடுகள் கூடத் தேவையில்லை,
 ஏந்திப் பிச்சை கேட்க ஐந்து ஒடுகள் கிடைத்
 தாலே போதும்.!

தர்மர்

- பீமா.. நீ பொறுமை இழந்து பேசாதே, கைவிரல்
 பட்டதால் கண் அழுகிறதே என்று, கையைத்
 துண்டித்துவிட முடியுமா? ஒன்றாய்ப் பிறக்கா
 விட்டாலும், ஒரு முலைப்பால் உண்ணாவிட்டா
 லும்; துரியோதன துச்சாசனர்கள்.. நமது சகோ
 தரர்களே, இயன்றவரை அமைதிக்குப் போராடு
 வோம்.. இல்லாவிட்டால் போர் செய்வோம்!

பாஞ்சாலி

- தர்மர் பேசிவிட்டார்.. தர்மமே பேசிவிட்டது! அவிழந்த கூந்தல் அலைபாய, துகில் உரியப்பட்ட அவமானம் மனதைவிட்டு அகலாதிருக்க, துருபதன் பெற்றமகன் இதோ நிற்கிறேன்! எஞ்சிய பாண்டவர்களே நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?

கண்ணன்

- ஆம் ! நீங்கள் சொல்லுங்கள்.. போர் தேவையா, இல்லையா? தர்மன் ஆசைப்படி, நான் துரியோ தனன் அவைக்குத் தூது செல்லவா, வேண்டாமா?

பீமன்

- தூதுவனாக நீ செல்ல வேண்டாம் கண்ணா.. நானே செல்கிறேன்! பகை முடிக்க, அந்தப் பாதகரைக் கருவறுக்க, நான் எமதூதனாகச் சென்று வருகிறேன்! நாங்கள் அத்தனைபேரும் செய்த சபதங்களையெல்லாம் ஒரே நாளில் முடித்து ஊர் திரும்புகிறேன். நான் திரும்பி வந்த பிறகு, அஸ்தினாபுரத்தில் கௌரவர்குலம், வேரோடும், வேரடி மண்ணோடும் பிடுங்கி வீசப்பட்டு நாய்களுக்கும், நரிகளுக்கும் உணவாக்கி விடுகிறேன்...

தர்மர்

- பீமா?

அர்ஜுனன்

- பொறுத்த தெல்லாம் போதும், அண்ணன் காட்டிய பொறுமைதான், அன்று துரியோதனன் அவையிலே எங்கள் கைகளைக் கட்டிப் போட்டிருந்தது... அன்றுமுதல் இன்றுவரை, நெஞ்சமும் நினைவும் நித்தம் நித்தம் கொதிக்க, நியாயமற்ற துன்பங்களை அடுக்கடுக்காக அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்... இன்றும் இந்த மூத்தவர், நாடா? வீடா?.. மீண்டும் காடா? என்ற குழப்பத்தில் எங்களை ஆழ்த்த நினைக்கிறார்! இது தேவையில்லை, இனி வேண்டுவது யுத்தம் மட்டுமே..!

தர்மர்

- அர்ஜுனா!

நகுலன்

- கண்ணன் தூது சென்றாலும், வேறு யார் சென்றாலும், துரியோதனன் எமக்கு நாடு தரப் போவதில்லை! எங்கள் பத்தினிப் பெருங்கனவை பாஞ்சாலன் திருமகளை, அந்தப் பாவிகள் சபையிலே தொட்டிழுத்து, துகில் உரிய முற்பட்டபோது, நெட்டை மரங்களாய் நாம் நின்றிருந்த பழியே இன்னம் நீங்கவில்லை. இதில் பிச்சைகேட்க ஒரு பயணமா?

தர்மர்

- (தள்ளாடுகிறார்) நகுலா.. நீயுமா?

பீமன்

- அண்ணா யுத்தம் தேவை என்பது எங்கள் விருப்பம் அல்ல! அது துரியோதனனின் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். ஒரு சமாதானத்தை தூது மூலமாக யுத்தத்தைத் தவிர்த்து விடலாம் என்று நீங்கள் மனதார நம்பினால், கண்ணன் துரியோதனன் அவைக்குத் தூது செல்வதில் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை!

அர்ஜுனன்

- எனக்கும் தான், போய்த்தான் பார்க்கட்டுமே. மாங்காய் பழுத்து மடிமேல் விழுந்துவிட்டால் ஏறிப்பறிக்கும் சிரமம் இல்லாமல் போய்விடும்!

நகுலன்

- ஆம் அண்ணா.. அண்ணன் மனம் போல் கண்ணன் தூதுதான் நடந்து முடியட்டுமே?

கண்ணன்

- சகாதேவா! நீ ஒன்றும் சொல்லவில்லையே.

சகாதேவன்

- கண்ணா, இன்று யுத்தம் வேண்டுமா வேண்டாமா என்று நாம் விவாதித்துக் கொண்டிருப்பதன் மூல காரணமே இந்த திரௌபதைதான், எனக்கு முன்னால் அவளை ஒரு வார்த்தை கேட்டுவிடேன்?

சுதுறங்கவேட்டை/09

பாஞ்சாலி

- என்னிடம் கேட்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? நாய்க்கொரு குலும், அதற்கொரு மருத்துவமும்.. நாட்டிலுண்டோ? பெருங்காஞ்சிரங்காய் ஆக்குவதார்? அருந்துவதார்? பாரதத்தில் பெண்கள் ஊமைகளாக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கண்களைக் கட்டிக்கொண்ட காந்தாரிகளாக இருக்கவேண்டும்! அவர்கள் ஆண்கள் ஆட்டிப்படைக்கும் தோலாட்டப் பொம்மைகள், ஆடிவிளையாடும் சூதாட்டக் காய்கள், ஆண்களுக்காகச் சூலாகிப் பிள்ளை பெறும் உரிமை மட்டும் தான் பெண்களுக்கு! பேணி வளர்ப்பதும், வாரியணைப்பதும் பிள்ளைகளைத் தங்கள் வாரிசுகளாய் உருவாக்கிக் கொள்வதும் ஆண்களே? யுத்தம் வேண்டுமா? வேண்டாமா? என்பதை நீங்களே முடிவெடுங்கள்..!

கண்ணன்

- சகாதேவா.. சந்தோஷம் தானே? இப்பொழுது நீ சொல், சகல சாஸ்திரங்களும் தெரிந்தவன், கோள்களைக் கணக்கிட்டு நாள்களைக் கணிப்பவன்.. நெஞ்சத்தில் நீந்தும் எண்ணங்களைக் கொஞ்சம் மறைக்காமல், கூட்டிக் குறைக்காமல் சொல்லத் தகுந்தவன்! நீயே சொல்... நான் தூது போகட்டுமா? வேண்டாமா?

சகாதேவன்

- கண்ணா.. நீ தூது போனாலென்ன? போகாமல் போனால் என்ன? துரியோதனன், தருமனுக்கு நாடு கொடுத்தாலென்ன? கொடுக்காமல் விட்டால் என்ன? திரௌபதை கூந்தலை முடித்தாலென்ன? முடிக்காமல் இருந்தாலென்ன?

கண்ணன்

- சகாதேவா.. நீ என்ன சொல்கிறாய்?

சகாதேவன்

- யார் எதைச் சொல்லி என்ன நடக்கப் போகிறது? நினைப்பவன் நீ, நிகழ்த்துபவன் நீ. கும்பிட்ட கைகளுக்குக் கோடி மாயங்கள் காட்டும்

கோபாலா! உன் சதுரங்கவேட்டையின் அலகிலா விளையாட்டை அறிந்தவர்தான்? இந்த அவதாரத்தில், நீ எடுத்த காரியத்தை முற்றாக முடிப்பாய் என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்... விதியோடு விளையாடும் நீலமேக வண்ணா, கலியுகக் கண்ணா! சதுரங்கவேட்டையை நீயே தீர்மானிப்பவன்!

கண்ணன்

- (தனிந்த குரலில்) சகாதேவா சத்தம் போட்டுப் பேசாதே.. நமக்குள் கணக்கு ஒன்று இருக்கிறது. அதைத் தனிமையில் தீர்த்துக் கொள்வோமா?

காட்சி -2

இடம்

உலாவியம் பாண்டவர் குடியிருப்பு

பாத்திரங்கள்

கண்ணன், சகாதேவன்

(தனிமையில்)

கண்ணன்

- இப்போது சொல்.. ஏதோ என் அவதார ரகசியத்தையே அறிந்து கொண்டவன் போல் பேசுகிறாயே?

சகாதேவன்

- மாயவா.. மதுகுதனா.. எங்களை எல்லாம் பகடைக் காய்களாக்கி நீயுமா? ஒரு சூதாடுகிறாய்? அலகிலா உன் விளையாட்டைக் காலத்தின் கணக்குக் கூட்டலில் நான் நன்றாக அறிவேன். பூ பாரம் தீர்க்க, புனிதா, நீ எடுத்த அவதாரத்தில் நீ எண்ணியது நடக்கும். அதை நிர்ணயிக்க நாங்கள் யார்?

கண்ணன்

- வீண் பேச்சுத் தேவையில்லை. தர்மர் யுத்தத்தைத் தவிர்க்க விரும்புகிறார்.. இந்த யுத்தம் நடவாமல் இருக்க நீ என்ன சொல்கிறாய்?

சதுரங்கவேட்டை/11

சகாதேவன்

- யுத்தம் நடக்கக்கூடாது.. அவ்வளவுதானே? ஒன்றுமே செய்யவேண்டாம். மிகச்சலபம். அஸ்தினாபுரத்துக்கு மன்னனாகக் கர்ணனை முடிசூட்டிவிட வேண்டும்! சிவனிடம் இருந்து தனுசு பெற்றுக் கர்ணனைக் கொல்வேன் என்று காண்டபம் ஏந்தித் திரியும் அர்ஜுனனின் கழுத்தை அறுத்துக் கொன்றுவிட வேண்டும்! அவிழந்த கூந்தல் தோளில் அலைபாய துச்சாதனனின் இரத்தத்தில் தோய்த்துத்தான் கூந்தலை முடிப்பேன் என்று கூறித்திரியும் திரௌபதியை, மழுங்க மொட்டையடித்து, அவள் மண்டை ஓட்டில் முகம் பார்க்க வேண்டும். இதற்கெல்லாம் பிறகு உன்னை இறுகப்பிடித்து உன் கால்களிலும், கைகளிலும், விலங்கு பூட்டிக் கட்டிப்போட வேண்டும்! இவ்வளவையும் செய்துவிட்டால் பாரதப்போர் நிகழாமல்தடுத்து விடலாம்..

கண்ணன்

- ஒஹோ.. பெரிய பெரிய திட்டங்களோடு தான் இத்தனை நேரம் மௌனித்து நின்றாயோ? எல்லாம் சரி.. நீ சொன்ன கர்ணனுக்கு முடிசூட்டு, காண்டபன் கழுத்தறுப்பு, திரௌபதியின் தலை மொட்டை, எல்லாவற்றையும் ஒருவேளை நீ முடித்தாலும் முடித்துவிடுவாய்.. ஆனால் என்னைக் கட்டுவதற்கு உன்னால் முடியுமா?

சகாதேவன்

- என்னால் முடியும்! பக்தி என்னும் கயிற்றால், என் மனமாகிய தூணில். எண்ணத்தின் வலு கொண்டு, உன்னை இழுத்துக் கட்டிவிட என்னால் முடியும்!

கண்ணன்

- எங்கே.. கட்டு பார்க்கலாம்.

சகாதேவன்

- ஈரடியால் உலகளந்த மாயவா.. ஏளனச் சிரிப்பா சிரிக்கிறாய்! இந்தா..

[சகாதேவன் கயிற்றை வீசுகிறான் கண்ணன் கட்டுண்ட நிலையில் அவைவற்று நிற்கிறான்]

சிவ.ஏழுமலைப்பிள்ளை/12

- கண்ணன் - சகாதேவா! எனக்கு மூச்சு முட்டுகிறது. கட்டு களை அவிழ்த்துவிடு. உன்னிடத்தில் நான் தோற்றுப் போனேன்.
- சகாதேவன் - என்னிடத்தில் என்ன? எந்த எளிய பக்தனிடமும், நீ இப்படித்தானே தோற்றுக் கொண்டிருக்கிறாய் முகுந்தா..
- கண்ணன் - போதும்! என்னால் தாங்கமுடியவில்லை.. சகா தேவா, கட்டுகளைச் சீக்கிரமாக அவிழ்த்துவிடு...
- சகாதேவன் - முடியாது! நீ நிச்சயித்தபடியே, பூபாரம் தீர்க்க நடக்கப்போகும் பாரதப்போரில், எல்லா உதவி களையும் செய்து எங்களுக்கு வெற்றி அருள்வதாக வாக்களித்தால் உன்னை விட்டு விடுகிறேன்..
[சகாதேவன் மந்திரத்தால் கட்டை அவிழ்க்கிறான்]
- கண்ணன் - அப்பாடா.. தப்பித்தேன்! சகாதேவா.. நான் உனக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிச்சயமாகக் காப்பாற்றுவேன். ஆனால்..
- சகாதேவன் - என்ன கண்ணா?
- கண்ணன் - இங்கு நடந்த எதையுமே.. நான் கட்டுப்பட்ட தையும், நிச்சயமாக நடக்கப் போகும் பாரத யுத்தத்தில் நான் உங்கள் பக்கத்திலேயே நின்று வெற்றியருளுவேன் என்று உறுதி அளித்ததையும் ஒருவரிடமும் சொல்லக்கூடாது..
- சகாதேவன் - ஆகட்டும் கண்ணா..
[சகாதேவன் கண்ணனை வணங்கிச் செல்கிறான்]

காட்சி 3

இடம்

உபலாவியம் பாண்டவர் குடியிருப்பு

பாத்திரங்கள்

கண்ணன், திரௌபதி, தர்மர்

- கண்ணன் - தர்மா.. உன் சகோதரர்கள் ஏதோ உன் மனம் கோணக் கூடாது என்பதற்காக, என் சமாதானத்துக்குச் சம்மதம் தெரிவித்தார்கள்.. ஆனால் சகாதேவன் அப்படி இல்லை.. சர்வ மனச் சம்மதத்துடன் என்னைத் தூது போய் வாருங்கள் என்று அனுமதி கொடுத்துவிட்டான். சாத்யகி! தேரைப்பூட்டு துரியோதனன் அவைக்கு நான் தூது போகவேண்டும்.
- திரௌபதி - சற்றுப் பொறுங்கள் அண்ணா..
- கண்ணன் - ஒ.. நான் இன்னும் உன் அனுமதியைப் பெறவில்லையா?
- திரௌபதி - என் அனுமதி யாருக்கு வேண்டும். தர்மம் காக்கும் தலைமகனும், தண்டு ஏந்திய பீமரும், தனு சுமந்த காண்டீபரும், நகுல சகாதேவர்களும், ஐந்து ஊர்களையோ, ஐந்து வீடுகளையோ துரியோதனனிடம் மன்றாடிப் பிச்சை பெற்று வரத்தூது என்னும் திருவோட்டைத் தங்கள் கையில் திணித்து விட்டார்கள். நீங்களும் புறப்பட்டு விட்டீர்கள்..
- கண்ணன் - உன்னைத் தவிர, மற்ற அனைவரின் முழு மனச் சம்மதத்தோடு..

திரௌபதி

- அன்று துரியோதனன் அவையில், என்னைத் துகில் பற்றி இழுத்து, துணிவுடன் துடை மீது அமர்த்திக்கொள்ள, குருட்டு மன்னன் பெற்ற கொடியவர்கள் கொக்கரித்துத் துடித்தபோது, என்னை மாலையிட்ட இந்த மன்னவர்கள் அரங்கு நிறைந்த அழகுப் பொம்மைகளாய் நின்றிருக்க, நீங்கள் தானே வந்து மாளாத் துகில் கொடுத்து என் மானத்தைக் காப்பாற்றினீர்கள்? இன்று நீங்களே என்னை கைவிடத் துணிந்துவிட்டீர்கள். இனி என் சபதத்தை யார் முடிப்பார்? முடிக்கப்படாமல் கிடக்கும் என் கூந்தலை, துண்டாடிக்கிடக்கும் துச்சாதனனின் உடலிலிருந்து கொப்பளித்துக் கிளம்பும் செங்குருதியில் துவளவிட்டு நான் அள்ளி முடிப்பது எப்போது? பகை முடிப்பார் என் பதிகள் என்று, பதின்மூன்று ஆண்டுகள் காத்திருந்தேன்.. இனி என் கதி என்ன?

தர்மர்

- பரமாத்மா.. துன்று பிணியோர், துறந்தோர், அடங்காதோர், கன்று சின மனத்தார், கல்லாதார், இளையோர், ஒன்றும் முறைமை உணராதவர், மகளிர், இவர்கள் ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் கலந்து பேச அருகதை அற்றவர்கள்...

கண்ணன்

- தர்மா.. பக்கம் பார்த்துப் பேசு! பாரதத்தின் பெண்கள் இப்போது மாறிவிட்டார்கள், கொட்டிக் கொட்டிப் புழுவை குளவியாக்கி விட்டு அது குமுறி எழும்போது நாம் கோபித்துப் பயன் என்ன? பெண்கள் பேசும் காலம் வந்துவிட்டது, அவர்கள் பேசுகிறார்கள்.

திரௌபதி

- கண்ணா.. இனி நான் காத்திருக்கப் போவ தில்லை.. துருபதன் பெற்ற மகள் பட்ட அவமானத்துக்குப் பழி தீர்க்கப் பாண்டவர்கள் தயாராக இல்லை, தன் பகையை தானே முடிக்க அவள் துணிந்துவிட்டாள்!

கண்ணன் - திரௌபதை!

திரௌபதி - ஆம், எனது மக்கள் ப்ரதிவிந்தயன், ஸீதசோமன், கிருதவர்மன், சதாநீதன், ஸ்ருதசேனன், ஐவர் உப பாண்டவர்களும்... போதவில்லை என்றால், சுபத்திரை பெற்ற செல்வன் அபிமன்யுவும் இருக்கிறார்கள்.. வீரம் மிக்க வெற்றிச் சிங்கமாய், என் உடன் பிறப்பு திருஷ்டத்யுமனன் இன்னும் உயிரோடுதான் இருக்கிறான். என் மக்கள் மாமன் தயவில் மடுவைத் தூர்ப்பார்.. மலையேறிப் போரிடுவார்! பாஞ்சாலி தன் சபதத்தை தானே முடிப்பான், தாங்கள் போய் வாருங்கள்!

கண்ணன் - ஆனால் திரௌபதி, நான் அஸ்தினாபுரத்திற்குத் தூது சென்று திரும்பும்வரை சற்றே பொறுத்திரு! நிச்சயிக்கப்பட்டவை எல்லாம், நிச்சயித்தவாறே ஒருவேளை நிறைவேறிடலாம், தூதும் தோல்வியில் முடிந்துவிடலாம், யுத்தம் மூண்டுவிட்டால்.. குருசேஷத்திரப் போர்க்களத்தில் பாண்டவர் பகை முடிப்பார். துச்சாதனன் கைகள் துண்டிக் கப்பட்டுக் கிடப்பான். துரியோதனன் துடை முறிந்து சாவான். அன்று நீ, கௌரவ குலப் பெண்கள் எல்லாம், தலைவிரி கோலமாய் அழுது புலம்பித் தங்கள் உற்றார் உறவினரைத் தேடி, குருஷேத்திர ரண பூமியில் ஓடி அலைவதைக் காண்பாய்! இன்னும் ஒன்று சொல்கிறேன்.. அன்று போர்க்களத்திலே உங்கள் எதிரிகளின் குலப்பெண்கள் குரல்மட்டும் தான் ஒலிக்கும் என்று நினைக்காதே. உங்கள் குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருத்தியும் அங்கே ஓலமிட்டு அழுவதைக் கேட்கப் போகிறாய்! அது காலதேவனின் கட்டளை.. சாத்யகி! தேரைப்பூட்டு, நான் துரியோதனன் அவைக்குத் தூதுவனாகப் புறப்பட்டு விட்டேன்..

காட்சி 04

இடம்

துரியோதனன் அவை

[திருதராஷ்டிரன் தலைமைப் பீடத்தில் அமர்ந்திருக்க பீஷ்மர், சூதனி மற்றும் ஸ்ரோர், சிவரவர் ஆசனங்களில் இருக்கின்றனர். தூதுவனாக அஸ்தினாபுரத்தில் கண்ணன் பிரவேசித்ததையும், அதன் பின் நிகழ்வுகளையும் சஞ்சயன் அவையில் விவரிக்கிறார்]

சஞ்சயன்

- பாண்டவர்களின் சமாதானத் தூதுவராக அஸ்தினாபுரம் வந்தடைந்த கண்ணபிரான், புற நகர்ச்சோலை ஒன்றில் தங்கி, தான் தூதுவந்திருக்கும் விவரத்தை இந்த அவைக்குத் தெரியப்படுத்தியபொழுது, தக்க மரியாதை களுடன் கண்ணனை அழைத்துவர அவை முதல்வர் துரியோதனன் ஆணையிட, மேல் குல துரியோதனன், இடைக்குலத்தானை எதிர் கொண்டழைப்பது இழுக்கு என்று சகுனி அதனைத் தடுத்துவிடவே, இந்த அவை தன்னை அவமதிக்கிறது என்று கருதிய கண்ணன், விதுரர் அரண்மனைக்கு வலியச் சென்று, விருந்தினராகத் தங்கிப் பல மந்திராலோசனைகளை முடித்து, இந்த அவையை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறார்.

துரியோதனன்

- கவனமிருக்கட்டும்! கண்ணன் இந்த அவை யிலே கால்பதிக்க வருகிறான்! அஸ்தினாபுரத்தின் அரசன் நான்.. என்னை அவமதித்து, விதுரன் வீட்டிலே விருந்துண்டு, தாயாதி பாகம் கேட்க இங்கே வந்து கொண்டிருக்கிறான்! என் அவை, கௌரவர் சபை! நம் கௌரவத்தை விட்டுக் கொடுத்து, வரப்போகும் கண்ணனுக்கு யாராவது

எழுந்து நின்று, வணங்கித் தொழுது வரவேற்
பளித்தால் அவர்களது செல்வம் கொள்ளை
யடிக்கப்படும்! அவர்கள் வாழும் இடங்களில்
தீயினை வலம் வரச் செய்து சுட்டுச் சாம்ப
லாக்கப்படும். அவரவர் இருக்கையில் அசையாது
வீற்றிருங்கள்..

[துரியோதனன் கட்டளைப்படி எல்லோரும் ஆசனங்களில் இறக அமர்ந்து கொள்
கின்றனர். கண்ணன் பாஞ்ச சன்னியத்தின் கூரொலி முழங்கி விசுவரன் பின்
தொடர அவையில் நுழைகிறான். கர்ணன், துச்சாதனன், சகுனி மற்றோர் இறு
மாந்து வீற்றிருக்கப் பெரியவர் ரீஷ்மர் மட்டும் எதிர் சென்று கண்ணனை
வரவேற்கிறார்.]

கண்ணன் - பிதாமகரே ! வாழ்நாள் முழுமையும், குருகுல
மேன்மை ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு,
அசைவிலா உறுதிகொண்டவன் என்றும்
பொருள் பொதிய “பீஷ்மன்” என்று வானவர்
களால் வாழ்த்தப்பட்ட குலப்பெரியவரே! தானே
விரும்பும் வரை, மரணம் தழுவாதிருக்க வரம்
பெற்றதங்களை வணங்குகிறேன்!

[ரீஷ்மர் ஒதுங்கக் கண்ணன் திருதராஷ்டிரரை நெருங்கி வணங்குகிறான்]

சஞ்சயன் - மன்னர் பெருமா... கண்ணன் தங்களை
வணங்கி நிற்கிறார்.

[திருதராஷ்டிரன் மௌனித்து மறுபக்கம் திரும்பிக்கொள்ள]

கண்ணன் - திசையறிந்து பார்க்கும் திடத்தை
திருதராஷ்டிரர் என்றோ இழந்துவிட்டார்...
அன்று சூதாட்டக் களத்திலே, சகுனி மாமனின்
துணையோடு துரியோதனனும், விதியின்
வலியோடு தர்மனும் மல்லுக்கு நின்றபோது, ஒரு
சொல்லால் தடுத்திருந்தால்? பாஞ்சாலன் பெற்ற
மகளைப் பலர் பார்க்க துச்சாதனன் துகில்
உரிந்தபாவத்தை “ஏடா இது தகுமா?” என்று ஒரு
வார்த்தை ஒங்கிக் கேட்டிருந்தால்?

சிவ.ஏழுமலைப்பிள்ளை/18

திருதராஷ்டிரன் - கிருஷ்ணா போதும், நடந்ததைப் பேசாதே!

கண்ணன் - சரி நான் நடந்ததைப் பேசவில்லை. நாளை நடக்கப் போவதையும் பேசவில்லை! இனி எல்லாவற்றையும் தீர்மானிக்க வேண்டியது நீர் மட்டும் தான்...

துரியோதனன் - [ஊக்கிட்டு] இல்லை ! நான்... நான் மட்டுமே! எதுவாக இருந்தாலும், நீ கேட்க வேண்டியது என்னிடம்தான்! இங்கு நான் தான் மாமன்னன். அவர் எனக்குத் தந்தை என்பதால் மட்டுமே அந்த உயராசனம்.

கண்ணன் - பாவம் திருதராஷ்டிரர் !

துரியோதனன் - அதிருக்கட்டும், உபலாவியத் திலிருந்து புறப்பட்டுத் தூதுவனாக அஸ்தினாபுரம் வந்த நீ, நேரே என் அரண்மனைக்கு வராது, விதுரன் மனையில் விருந்தினனாகத் தங்கியிருந்தது ஏன்? என்னை அவமதிப்பதற்காகத்தானே?

கண்ணன் - விரும்பி அழைப்பவர் வீட்டுக்குத்தானே விருந்தாளியாகச் செல்ல முடியும்? நீ ஆளும் இந்த அஸ்தினாபுரத்துக்கு நான் நேற்றே வந்தேன். என் வருகையை நீ அலட்சியப்படுத்திவிட்டாய். வரவேற்க வராதது மட்டும் அல்ல, நானும் என் படைகளும் வரும் வழியில் பள்ளங்களையும், படுகுழிகளையும் வெட்டி, நகரத்திற்குள் நாங்கள் நுழைவதையே பெரும் பாடாக்கிவிட்டாய், பின் எப்படி நான் உன் விருந்தினராக வரமுடியும்? விரும்பி அழைத்த விதுரர் வீட்டில் சென்று தங்கினேன். (கண்ணன் புன்முறுவல் புரிகிறான்)

துரியோதனன் - இது போலிக் காரணம், உண்மையில் நீ என்னை அலட்சியப்படுத்துகிறாய்...

கண்ணன் - இருக்கட்டுமே, பதிலுக்கு பதில் ! மேலும் நான் இங்கே பாண்டவர்களின் தூதுவனாக வந்திருக்கிறேன். உன் வீட்டில் தங்கி விருந்துண்டு பின் தவிர்க்க முடியாமல் நான் பாண்டவர்களுக்கு பட்சமாகப் பேச நேரிட்டால், அது உண்ட வீட்டிற்கு இரண்டகம் செய்ததாகிவிடாதா திருதராஷ்டிர மன்னரே நீரே சொல்லும் நான் இரண்டு.. அகம் படைத்த பாவியாக இருக்கலாமா?

திருதராஷ்டிரர் - கிருஷ்ணா! வார்த்தைகளால் என்னைக் குத்தாதே

கண்ணன் - உமக்கு இருப்பது ஒரே அகம் தான், அது துரியோதனனுக்கே சொந்தம்.

திருதராஷ்டிரர் - இல்லை பாண்டு புத்திரர்களும் என் மக்கள் தான்.

கண்ணன் - அதனால்தான் உம் மக்களுக்கு நீர் கொடுத்திருக்கும் அரியாசனத்தில், பாண்டவர்களுக்கும் சரியாசனம் கொடுங்கள் என்று கேட்டு வந்திருக்கின்றேன். அம்பிகையின் புத்திரரே.. எதிர்காலச் சந்ததியினர், மகாபாரதத்தின் மாபாவி துரியோதனன் அல்ல, துள்ளித் திரிகின்ற காலத்திலே அவன் துடுக்கடக்கி வைக்கத் தவறிவிட்ட திரிதராஷ்டிரனே என்று பழித்துரைக்க வழி வகுத்துவிட வேண்டாம்.

திருதராஷ்டிரர் - கிருஷ்ணா, குருஷேத்திரப் பூமியில் சிந்தப் போகும் குருதி வெள்ளத்தில் துடித்து மடியப் போவது யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் குரு குலத்து மக்களே என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், என் பேச்சைக் கேட்கும் நிலையில் என் மகன் இல்லை. முடிந்தால், நீ தக்க புத்தி கூறி அவன் மனத்திலே மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்...

சிவ.ஏழுமலைப்பிள்ளை/20

கண்ணன் - துரியோதனா... பெற்றோர் சொல் கேட்காத பிள்ளைகள் உற்றார் கூறுவதையாவது ஒப்புக் கொண்டு திருந்துவதுதான் உலக வழக்கம்.. நான் சொல்வதைக் கேள்...

துரியோதனன் - நீ எனக்கு உற்றவனா.. அல்லது பாண்டவர்பால் பற்றுக் கொண்டவனா என்று பாருக்கே தெரியும். வீண் பேச்சுத் தேவையில்லை. அஸ்தினாபுரம் நாடி நீ வந்த காரணத்தை அவையிலே கூறு...

கண்ணன் - மாயச் சூதில் நாட்டைப் பறிகொடுத்த பாண்ட வரும், பாஞ்சாலியும், அன்று பெரியோர்கள் பணித்த வண்ணம் பன்ரெண்டு ஆண்டுகள் வனவாசமும், ஓராண்டு அஞ்ஞாதவாசமும் செவ்வனவே முடித்து திரும்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அருமையான தாயாதி பாகத்தில் மீண்டும் கொடுத்து அவர்களோடு நட்புரிமை கொண்டு நீ வாழ வேண்டும் என்பதே எனது தூதின் நோக்கம்.

துரியோதனன் - தாயாதி பாகம், தாயாதி பாகம் தர மறுத்தால்?

கண்ணன் - தர மறுப்பது அறத்துக்குப் புறம்பு.. ஆண்மைக் கும் இழுக்கு, கௌரவ குல நாசத்திற்குக் கால் கோளிட்ட கொடும் பழிக்கும் நீ ஆளாக நேரிடும்!

துரியோதனன் - வரும் பழி வரட்டும், அதையும் நான் பார்த்து விடுகின்றேன். தூது வந்த நீ பாண்டவர் மீது கொண்ட பாசத்தின் காரணமாக என் மீது பழிவீசிப் பேசுகிறாய். சூதுக்கு நாங்கள் அழைத் திருக்கலாம், அவர்கள் சொந்த மதி எங்கே போயிற்று? ஆடித் தோற்றார்கள், அனைத்தையும், நாடிழந்து, நகரிழந்து, நம்பியிருந்த தம்பியரை இழந்து, இனி இழக்க எதுவும் இல்லை

என்ற போது கட்டிய மனைவியையே பணயம் வைத்து சூதாடி பறிகொடுத்தவர் தர்மபுத்திரர்! நீதிமான், நெறிக்காவலர், பாருக்கெல்லாம் சத்தியத்தின் பெருமை கூறும் சற்புத்திரர்! வெற்றி பெற்றவர்கள் அயோக்கியர்கள்? ஏன் கிருஷ்ணா.. பணயச் சூதிலே நாங்கள் தோற்று, அவர்கள் வெற்றி பெற்றிருந்தால், அப்போது தர்மம் நிலைத்தது, நீதி வென்றது, என்று மாற்று கோஷம் போட்டிருப்பாயோ? இது என்னப்பா தேறுதல் சொல்லமுடியாததில்லுமல்லு?

பீஷ்மர்

- துரியோதனா அதர்மமாகப் பேசாதே! முடிவாகச் சொல்லிவிடு, பாண்டவர்களுக்கு உரிய பங்கினைத் தரமுடியுமா? முடியாதா என்பதை மட்டும்...

துரியோதனன்

- சொல்லித் தெரிவதில்லை மன்மதக் கலை.. அது கண்ணனுக்கு நன்றாகவே தெரியும்! சொல்லாமல் தெரிவதில்லை அரசியல் கலை, அதை நான் சொல்லிவிட்டேன்! நாங்கள் ஒன்றுமறியாச் சிறுவர்களாக ஓடியாடியபோது, இந்திரப் பிரஸ்தத்தைப் பாண்டவர்களுக்குத் தாரை வார்த்தார் என் தந்தை, அதைத் தலையாட்டி ஒப்புக்கொண்டீர்கள் தாங்கள்... எங்கள் சகூனி மாமன் சாமர்த்தியத்தால் எங்கள் நாட்டை நாங்கள் மீட்டெடுத்தோம்.. பாகம் கேட்க வந்திருக்கும் பரந்தாமா, யார் என்னைப் பழித்தாலும் சரி.. எப்படிப்பட்ட கொடும் போர் எழுந்தாலும் சரி.. பாண்டவர்களுக்கு மீண்டும் நான் பாகம் கொடுக்க மாட்டேன்.

கண்ணன்

- கெடுவார் கேட்டைத் தடுப்பார் யார்? போகட்டும், நாடு தான் தரமறுத்துவிட்டாய்.. சூதிலே மாமன் பறித்துக் கொடுத்ததை நீ

சொந்தமகவே ஆண்டுகொள்! பாண்டவர்கள்
இருந்து பிழைக்க ஐந்து ஊர்களையாவது
கொடு...

துரியோதனன் - எந்தெந்த ஊர்கள்?

கண்ணன் - அவித்தலம், விருகத்தலம், மாதந்தி, வாரணா
வதம்..

துரியோதனன் - நிறுத்து கண்ணா! பங்கு போட்டு பகிர்ந்து
கொள்ள என் நாடு பாஞ்சாலி அல்ல, அது என்
நாடு, என் ஒருவனுக்கு மட்டுமே சொந்தம்!

கண்ணன் - துரியோதனா.. நான் தூதுவனாக வந்திருக்
கிறேன். என் பொறுமையைச் சோதித்துவிடாதே!

துரியோதனன் - வேண்டியதைக் கேட்டுவிட்டாய் அல்லவா?
இனி வெளியேறு...

கண்ணன் - இறுதியாகக் கேட்கிறேன், நாட்டை மறுத்தாய்,
ஐந்து ஊர்களை மறுத்தாய், பொறுமை பூத்த
தர்மநந்தனின் பெயரால் கேட்கிறேன் ஐந்து
வீடுகளையாவது அவர்களுக்கு கொடு.

துரியோதனன் - இல்லை.. இல்லை..இல்லை ! ஈ இருக்கும் அளவு
இடம் கூடப் பாண்டவர்களுக்குக் கொடுக்க நான்
தயாராக இல்லை.

கண்ணன் - நான் வந்த காரியம் முடிந்துவிட்டது. பிதாமகர்
பீஷ்மரும், ஆச்சார்ய துரோணரும், மற்ற
அவையோரும் கேட்டிருக்க துரியோதனன் தன்
முடிவைக் கூறிவிட்டான். திருதராஷ்டிர மன்னரே
இது உமக்கு சம்மதம் தானா?

திருதராஷ்டிரர் - கண்ணா நான் கண்ணில்லாதவன், கையறு நிலையில் நிற்கிறேன்.

கண்ணன் - எல்லா நியாயங்களும் தெரிந்த விதுரரே.. நீர் என்ன சொல்கிறீர்? நீரும் இங்கே எல்லோரையும் போல் ஒரு மௌன சாட்சியாக மாறிவிட்டீரா?

விதுரர் - நெஞ்சு பொறுக்கவில்லை கண்ணா ! இந்த நிலை கெட்ட மனிதர்கள் நிறைந்திருக்கும் மன்றத்திலே கால் ஊன்றி நிற்க... என் நெஞ்சு பொறுக்க வில்லை கண்ணா...

கண்ணன் - பரவாயில்லை.. தயாள புத்தி கொண்ட தர்மனின் ஆசை நிறைவேறி, குருஷேத்திரம் குருதிப்புனலில் குளிக்காமல் போய்விட்டால்.. பீமன் பகையை யார் முடிப்பார்? அர்ஜுனன் அஸ்திரம் யாரைத் தேடும்? பாஞ்சாலிக்கு என்ன பதில் கூறுவது? என்று திகைத்திருந்தேன். இனி எல்லாம் நிகழும்! அரவக்கொடி கொண்ட அசுரமனத் தோனே... துரியோதனா! குரு சேஷத்திர யுத்தத்துக்கு படை ஒருக்கம் கொள் வாய் ! கௌரவ குல நாசத்துக்கு கால் ஊன்றி விட்ட நீ, யுத்தத்துக்கு தயார் என்று இப்பொழுதே கையடித்துக்கொடு...

துரியோதனன் - கை? இது கோல்பிடிக்கும் கொற்றவனின் கை ! நீ பிறந்தது மறக்குல மாயினும், பேதமற வளர்ந்தது இடைக்குலத்தில் ! உன் கையோடு கை சேர்த்துக் கையடித்துக் கொடுக்க நான் கடையனல்லன். என் நிலையிலிருந்து இறங்குவது மரணத்திலும் கொடியது கண்ணா..

கண்ணன் - துரியோதனா.. என்னை இழித்துரைத்துப் பேசிய உன் நாவை அறுத்தெறிந்து, வன்மம்

நிறைந்த உன் வைர நெஞ்சை வகுத்தெறிந்து,
 தூணிலும் இருந்து துரும்பிலும் மறைந்திருந்து
 துஷ்ட நிக்ரம் செய்யவல்லான் நான் என்பதை
 நிரூபித்துக்காட்ட எனக்கு நெடுநேரம் ஆகாது,
 உனக்கு எமனாகக் காத்திருக்கும் பீமனை
 ஏமாற்றிவிடக்கூடாது என்பதற்காக உன்னை
 விட்டுவைத்துச் செல்கின்றேன். நான் வருகிறேன்..
 விதுரரே, பாண்டு மன்னனுக்கும், திருதராஷ்டி
 ரருக்கும் தம்பியாய்ப் பிறந்தும் ஓட்டுக்குள்
 ஆமையாய் ஒடுங்கிக் கிடக்கும். விஜயனை
 நிகர்த்த வில்வீரரே! எனக்கு விடை தாருங்கள்!
 ஆச்சார்ய துரோணரே, உங்கள் மகன்
 அஸ்வத்தாமனுக்கு என் அன்பைக் கூறுங்கள்...
 செஞ்சோற்றுக்கடன் தீர்க்கச் சேராத இடம்
 சேர்ந்த சூரகர்ணா, உன்னைத் தனிமையில்
 சந்தித்து அளவளாவ என் மனம் ஆசை
 கொள்கிறது ! இந்திரா நீ எங்கே இருக்கிறாய்?
 சாத்யகி தேரைப் பூட்டு, நாம் சென்று குந்தி
 மாதாவைச் சந்திக்க வேண்டும்!

காட்சி 05

இடம்

உபலாவியம் பாண்டவர் குடியிருப்பு

பாத்திரங்கள்

பீமன், கண்ணன், பாஞ்சாலி

[உபலாவியம் கண்ணன் தூது சென்று வந்த விவரங்களைப்

பாண்டவர்களிடம் தெரிவிக்க]

பீமன்

- எப்படிக் கண்ணா நீ பொறுமை காத்தாய்? அந்த
 இழிமனம் படைத்தவன் ஏசிய ஏச்சுக்களுக்கு
 அவனை அங்கேயே அறுத்துக் கூறுபோட்டு
 எங்களுக்கு ஆள் அனுப்பியிருக்க வேண்டாமா?

கண்ணன் - என்ன செய்வது? ஏற்கனவே வாக்களித்தபடி நான் பாண்டவர் பக்கத்துப் பேச்சாளி மட்டும்தான்... போராளியல்ல, என்னால் எப்படி ஆயுதம் எடுத்து அவனைக் கூறுபோட்டு? அந்த வேலையெல்லாம் நீங்கள்தான் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தர்மன் - பரந்தாமா.. வானும், மண்ணும், வலமும், இடமும், முன்னும், பின்னும், மேலும், கீழும், எங்கும் நிறைந்து தர்மத்தைக் காக்க, நின்றான் கிடந்தான்.. இருந்தான், தூது நடந்தானாக விஸ்வரூபம் எடுக்கவல்ல தயாபரா, தம்பியர்கள் எல்லாம் போர்தான் முடிவு என்று சொல்லிய பின்னும் இந்தத் தர்மனின் ஆசைக்காகத்தானே சமாதானம் வேண்டித் தூது சென்றாய்?

கண்ணன் - அதில் தவறொன்றுமில்லை தர்மா.. கத்தியின்றி ரத்தமின்றி யுத்தமொன்றை நடத்தித் தர்மத்தை நிலைநாட்ட பாண்டவர்களும், அவர்களுக்குப் பாதை வகுத்துக் கொடுத்த கண்ணனும் இறுதிவரை போராடினார்கள் என்று எதிர்கால மானுடம் பேசவேண்டும் என்பதற்காக நடத்தப்பட்ட நாடகம்தான் கண்ணன் தூது ! அடித்து நொறுக்காவிட்டால் அதர்மம் தானே அழியாது என்று எனக்கு அன்றே தெரியும்..

திரௌபதி - அப்படியென்றால், நிச்சயமாக இனிப் போர் நடக்கும். பாண்டவர் பகை முடிப்பார், தாயாதி பாகத்தை தர மறுத்ததற்காக மட்டுமல்ல, தனியாளாய் நிற்க வைத்து இந்தப் பாஞ்சாலிக்குத் துரியோதனன் செய்த பாதகத்திற்கும் சேர்த்துப் பழிமுடிப்பார்..

கண்ணன் - இப்பொழுது திருப்தி தானே !

திரௌபதி

- இல்லை.. கௌரவர் குலப்பெண்கள் கூட்டம் கற்றைக் குழலெல்லாம் காற்றில் பறக்க ஒற்றைப் பிலாக்கணமும் ஓலக்குரலுமாய்க் கட்டிய கணவர்களையும், பெற்ற பிள்ளைகளையும் சுற்றி நின்ற சொந்தங்களையும் குருஷேத்திரப் பூமியின் ரணச் சேற்றில் புரட்டித் புரட்டித் தேடும்போது, நானும் ஒருனைத் தேடுவேன்... களத்தில் கையறுந்து, காலறுந்து கிடக்கப்போகும் அந்த துச்சாதனைத் துள்ளிவரும் அவன் குருதிக் குழம்பினை அள்ளி நெய்ப்பூசி என் அளகபாரம் முடிப்பேன்.. அப்போதுதான் எனக்குத் திருப்தி!

கண்ணன்

- தங்கையே.. பெண்மைக்கு தீங்கு இழைக்கும் புல்லர்கள் இந்த மண்ணில் இருக்கும் வரை பெண்மையின் பெருங்கனல் எரிந்துகொண்டே இருக்கட்டும்! ஆனால் ஒன்றை மட்டும் எல்லோரும் உறுதியாய் நினைத்திருங்கள்.. களத்திலே கதறி அழப்போகும் கௌரவ குலப் பெண்கள் மத்தியிலே பாண்டவர் குலப் பெண் ஒருவளின் ஓலக்குரலும் சேர்ந்தே ஒலிக்கும்...

தர்மர்

- பாண்டவர்குலப் பெண்ணா?

அர்ஜுன்

- அது யாருடைய குரல்?

பீமன்

- சொல்கண்ணா, சொல்.. அது யாருடைய குரல்?

கண்ணன்

- கண்ணனின் தூது பின்னொரு காலத்தில் காவியமாய்ப் பேசப்படும். இன்று நீங்கள் அறியாதவற்றையெல்லாம் உலகம் அன்று அறிந்து கொள்ளும்... பாண்டு புத்திரர்களே.. கண்ணன் தூது சென்று சாதித்தது ஒன்று மட்டும் தான். ஏற்கனவே யுத்தத்துக்குத் தயாராகிவிட்ட துரியோதனனை யுத்தத்துக்கு

வந்துவிடு என்று அழைத்ததே ! அது செத்த
பாம்பை அடித்த கதை.. ஆனால் கண்ணன் தூது
சென்று சாதித்ததை விடச் சூது செய்து
சாதித்ததுதான் ஏராளம்... அர்ஜீனா எல்லாம்
முடிந்து, நான் கௌரவர் சபையை விட்டு
வெளியேறும்போது, என்னென்ன சொல்லி
வந்தேன் தெரியுமா?

விதுரரிடம் விடை கேட்டேன், அசுவத்தாமனுக்கு
அன்பைச் சொன்னேன்... தான சூர கர்ணனைத்
தனியே சந்திக்க வேண்டுகோள் விடுத்தேன்..
இந்திரா நீ என்கே இருக்கிறாய் ? என்று
ஆகாயத்தை அண்ணாந்து நோக்கினேன்..
சாத்யகி தேரைப் பூட்டு நான் குந்தி மாதாவைச்
சந்திக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன் !
எல்லாவற்றுக்கும் உரிய பலனைப் பெற்றுக்
கொண்டு இங்கே வந்துவிட்டேன்.
[கண்ணன் நமஸ்கரிப்பிடுகிறாள்]

- அர்ஜீனன் - காரியம் தெரிந்தது, ஆனால் காரணம்
புரியவில்லையே கண்ணா?
- கண்ணன் - காரணத்தின் பூரணத்தைக் காலம் சொல்லும்
காத்திருந்து பாருங்கள்..

காட்சி 06

[கண்ணன் தூது கட்டியகாறர்கள் விபரிப்பு]

கட்டியக்காறன்

ஒருவன்

- தூது முடிந்து துரியோதனன் அவையை
விட்டுப்பறப்பட்ட கண்ணன்...

கட்டியக்காறன்

மற்றொருவன்

- விதுரரிடம் விடை கேட்டான்..

நாட்டியக்காறன்

ஒருவன்

- மாயக்கண்ணனின் பிரித்தாளும் சூழ்ச்சிக்கு முதல் பலியானவர் விதுரர், அப்பாவி மனிதர் ! வில் வீரன் விஜயனுக்கு எதிர் வீரரான விதுரரைச் செயழிழக்கச் செய்ய அவர் இல்லத்துக்கு வலியச் சென்று விருந்தாடி அவரை ஏற்றிப் போற்றினான் கண்ணன்...

கமற்றொருவன் - சினந்து மதியிழந்த துரியோதனன் என் மரியாதைக்கு மாசு கற்பித்த நீ, பொருள்கொடுப்போருக் கெல்லாம் முந்திவிரிக்கும் ஒரு வேசி என்று விதுரரை இகழ்ந்து பேசவே, அவர் வில்லை ஒடித்தெறிந்துவிட்டு, எதிர்வரும் யுத்தத்தில் என் பங்கு ஏதுமில்லை என்று வெளியேறிவிட்டார்...

க.ஒருவன் - அடுத்ததாக..

கமற்றொருவன் - கண்ணன் அசுவத்தாமனுக்கு தன் அன்பைச் சொன்னான் !

க.ஒருவன் - சேனைத் தலைமைக்குக் கௌரவர் தரப்பில் தெரிந்து எடுக்கப்பட்டிருந்த துரோணப் புத்திரன் அசுவத்தாமனைத் தனிமையில் சந்தித்த கண்ணன் பாண்டவர் பக்கத்து நியாயங்களைக் கூறி அவனைக் கட்சிமாறத் தூண்டினான்...

கமற்றொருவன் - கர்மவீரன் அசுவத்தாமன் கட்சி மாற மறுத்துவிட்ட நிலையில் கை மோதிரத்தைக் கழட்டித் தந்திரமாகத் தரையில் போட்டார் கண்ணபிரான். மரியாதைக்காக கீழே குனிந்து மோதிரத்தை எடுத்துக் கண்ணன் கையில் கொடுக்கப் போனான் அசுவத்தாமன்... அப்போது கண்ணன் வானத்தை பார் சூரியனைச் சுற்றி பரிவட்டம் கட்டியிருக்கிறது என்று தந்திரமாக அவனை ஆகாயத்தைப் பார்க்க வைத்து மோதிரத்தை கைநீட்டி வாங்கிக்

கொண்டான். அறியாமையில் மூழ்கிய துரியோதனன் அசுவத்தாமன் பாண்டவர் பக்கமாக இருந்து போரிட ஒப்புக்கொண்டு, பூமாதேவி, சூரியன் சாட்சியாகக் கையடித்துக் கொடுத்துவிட்டான் என்று தவறாகப் புரிந்து கொண்டு, அவனைப் படைத் தலைமையிலிருந்து ஒதுக்கி விடுகிறான். கண்ணன் சூழ்ச்சியால் கௌரவர்களது வெற்றி மாளிகையின் மற்றொரு தூணும் வெட்டிச் சாய்க்கப்பட்டது....

க.ஒருவன் - மூன்றாவதாக...

க.மற்றொருவன் - தான சூர கர்ணனைத் தனியே சந்திக்க வேண்டுகோள் விடுத்தான்..

க.ஒருவன் - சந்தித்தான்.. ஆனால், தோற்றான் ! சேர்ந்த இடம், சேரத் தகாத இடம் என்று தெரிந்தே சேர்ந்திருந்த கர்ணனிடம் குந்தி மாதாவின் வயிற்றிலே பாண்டவர்கள் ஐவருக்கும் முன் பிறந்த சூரிய புத்திரனே அவன் என்ற உண்மையைக் கூறி ஏனைய தம்பியரோடு கூடியிருந்து எல்லோருக்கும் மூத்த அண்ணனாக, காத்திருக்கும் அரசு கட்டிலில் ஏறி அஸ்தினா புரத்தின் மகுட முடி மன்னனாக வீற்றிருக்க வந்துவிடு என்று அவனை அழைக்கிறான்...

க.மற்றொருவன் - வரவில்லை கர்ணன்.. நாட்டையும் தந்து, நட்பையும் தந்து, எடுக்கவோ கோக்கவோ என்ற நம்பிக்கையையும் தந்திருக்கும் துரியோதனனை விட்டு என்னைப் பிரிக்க அஸ்தினாபுரத்திற்கு மட்டுமல்ல, அனைத்துலகத்திற்குமே சக்கரவர்த்தி ஆக்கினாலும் சம்மதிக்க மாட்டேனென்று மறுத்துவிடுகிறான்.

க.ஒருவன் - தோல்வியைத் தோல்வியாக அத்தனை சுலபத்தில் ஒப்புக்கொள்வானா மாயக்கண்ணன்?

க.மற்றொருவன் - இந்திரா நீ எங்கே இருக்கிறாய் என்று அண்ணாந்து ஆகாயத்தைப் பார்க்கிறான்..

க.ஒருவன் - இந்திரனைச் சந்தித்தே விடுகிறான் ! குந்தியின் மந்திரத்தில் மயங்கி, இந்திரா ஜோதி மயமாய் நீ பெற்றெடுத்தாயே ஒரு சுந்தரப் புத்திரன், அர்ஜுனன் அவன் உயிருக்கு ஆபத்து வந்து விட்டது. இப்பொழுதே நீ ஓர் அந்தணனாக உரு மாறிச் சென்று கர்ணனுக்கு உயிர்ப்பாது காப்புக்காகச் சூரியதேவனால் அளிக்கப் பட்டிருக்கும் கவச குண்டலங்களை இரந்து பெறாவிட்டால் கர்ணன் கணை பட்டுக் காண்டீபன் உயிர் துறப்பது உறுதி என்று இந்திரனிடம் சொல்ல...

கட்டியக்காறன் மற்றொருவன் :- இந்திரன் இரந்து வாழும் ஓர் அந்தணனாக உருமாறிச் சென்று கர்ணன் முன் கையேந்தி நிற்கிறான். உயிர்காக்கும் கவச குண்டலங்களைக் கொடுக்காதே என்று அப்பன் சூரியன் அசரீரியாக எச்சரித்தும் அவற்றைத் தன் உடலிலிருந்து அரிந்தான் சூரகர்ணன் ! மாயன் பெருமாள் கர்ணனிடம் தான் பெற்ற தோல்வியை இந்திரனிடம் வெற்றியாக மாற்றிக் கொள்கிறான்.

க.ஒருவன் - இறுதியாக..

க.மற்றொருவன் - சாத்யகி... தேரைப் பூட்டு நான் குந்தி மாதாவைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறான்..

க.ஒருவன் - சந்தித்தான்.. யுத்தம் முண்டுவிட்டால் பஞ்சப் பொதியில் பட்ட தீ போல் கர்ணன் பஞ்ச பாண்டவர்களை அழித்து விடுவான்... அதைத் தடுக்க வேண்டுமானால் குந்தி கர்ணனிடம் சென்று, தாய்க்குத் தலைமகன் கர்ணனே என்றும், துரியோதனனிடம் இருந்து பிரிந்து வந்து, தர்மன்

உள்ளிட்ட தம்பிமார்களுடன் சேர்ந்து போர்த் தலைமை ஏற்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்த வேண்டும் ... அதற்கு கர்ணன் இணங்க மறுத்துவிட்டால், தான் கூறும் இரண்டு வரங்களையாவது கர்ணனிடமிருந்து வாங்கிவந்து விட வேண்டும் என்று குந்தியிடம் கூறுகிறான் கண்ணன்... அந்த வரங்கள்..

கமற்றொருவன் - காண்டவனத் தீயில் இருந்து தப்பி வந்த காண்டபனைக் கொல்வதற்காகவே கர்ணனிடம் வளர்ந்துவரும் அஸ்வசேனன் என்னும் நாகாஸ்திரத்தை அர்ஜுனன் மேல் இரண்டாவது முறை பிரயோகிக்கக்கூடாது என்பது ஒருவரம்!

க.ஒருவன் - அர்ஜுனனைத் தவிர்த்து மற்றத் தம்பியர் மீது கர்ணன் பாணப் பிரயோகம் செய்து உயிருக்கு ஊறு விளைவிக்கக் கூடாது என்பது இன்னொரு வரம்!

கமற்றொருவன் - கார் பொய்த்தாலும் கர்ணன் கொடை பொய்க்காது என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை நிரூபித்துத் தாய் கேட்ட வரங்களைத் தந்து அனுப்புகிறான் தானகூர கர்ணன்!

க.ஒருவன் - இப்படியாகப் பல்வேறு சூழ்ச்சிகளையும் செய்து பாண்டவர் பக்கத்து வெற்றியை நிச்சயித்துக் கொண்ட கண்ணபிரான் உபலாவியம் திரும்பிய பிறகு கௌரவர் தரப்பிலும், பாண்டவர் தரப்பிலும் போர் ஆயத்தங்கள்.. தீவிரப்படுத்தப் படுகின்றன...

[கொம்பு சத்தம்]

[மின்னணியில் போர் இசை]

காட்சி 07

இடம்

பாத்திரங்கள்

[துரியோதனன் அவையில் பேர் குறித்த ஆலோசனைகள்]

துரியோதனன் - குரு ஷேத் திரப் போர்க்களத்திலே பாண்டவர்களை எதிர்த்துப் போரிட கிருபர், துரோணர், சல்லியன், ஐயத்தரதன், சுதஷ்ணன், கிருதவர்மன், அஸ்வத்தாமன், கர்ணன், பூரிசிரவஸ், சகுனி, பாஹலீகன், ஆகியோர் தலைமையில் பதினொரு அக்கிதோனி சேனைகள் நமது பக்கத்திலே தயாராகி விட்டன... படை பெரிதாக இருந்தாலும், அதனை நடத்திச் செல்ல தக்க வீரமும், தகை சார்ந்த மேதைமையும் கொண்ட தலைமை இல்லாவிட்டால் பயனில்லை.. சிற்றெறும்புச் சாரைகளாய்ப் படைகள் சிதறுண்டு போய்விடும். எனவே நமது கௌரவர் படைக்கு பிதாமகர் பீஷ்மரே தலைமைப் பொறுப்பேற்றுத் தேவ சேனாதிபதியாகி வழிகாட்ட வேண்டுகின்றேன்!

பீஷ்மர்

- ஆகட்டும் ! துரியோதன மன்னா.. யுத்தத்தை முன்னின்று நடத்த நீ கொடுத்திருக்கும் சேனாதிபதிகளை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனாலும் என்னிலும் இந்தப் பதவிக்குத் தகுதியான வில்வீரர் விதுரரை உனக்குத் தந்தை முறை என்பதையும் மறந்து தகாத வார்த்தைகளால் ஏசி வில்லை முறித்துப்போட்டு அவரை வெளியேறச் செய்து விட்டாயே?

துரியோதனன் - போனவர் போகட்டும் ! போரிட்டு எனக்கு வெற்றியை ஈட்டித்தர கர்ணன் இருக்கிறான்... அர்ஜுனனைக் கொல்வதற்கென்றே காண்டவ வனத் தீயில் இருந்து தப்பி வந்து அவன் அம்பறாத் தூணியில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் அஸ்வசேனன் என்னும் நாகாஸ்திரம் இருக்கிறது. ஆச்சார்ய துரோணர், அவர் மகன் அஸ்வத்தாமன் இன்னும் எண்ணற்ற படை மன்னர்கள் என்பக்கம் இருக்கிறார்கள்... எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அசைவிலா உறுதிக்கொண்ட பீஷ்மப் பிதாமகர் தாங்கள் படைத் தலைமையேற்று வழிநடத்தப் போகின்றீர்கள் ! எனக்கு வெற்றியைக் குறித்த ஐயப்பாடு சற்றேனும் இல்லை...

பீஷ்மர் - இருப்பினும் விதுரர் வில்லை ஒடித்துப் போட்டு வெளியேறுவது நமக்கு மாபெரும் இழப்பு என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது...

துரோணர் - அது மட்டுமல்ல, மாபெரும் பலமாய் நமக்கு விளங்குவார் என்று நாம் எதிர்பார்த்த பலராமர், தம்பி கண்ணன் பாண்டவர் பக்கத்தில் இருப்பதால், இருவருமே வேண்டாமென்று தீர்த்த யாத்திரை போய்விட்டது நமக்கு ஒரு பேரிழப்புத்தான்...

கர்ணன் - இழப்பு ? நன்றி கெட்ட விதுரர், சற்றும் நாணமற்ற விதுரர், மன்னர் பணிக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்ள வேண்டியவர், கண்ணன் பணிக்கு ஆளாக்கிக் கொண்டார்! அந்த விதுரர் வில்லொடித்துப் போட்டதும் துரியோதனனுக்குத் துணையாக நிற்பேனென்று ஆர்ப்பரித்த பலராமன், பாண்டவர் அணியில் தம்பியிருப்பதால் இருதரப்பிலுமே நான் இல்லை என்று எங்கோ சென்றுவிட்டதும் கௌரவர்

வெற்றியைப் பாதிக்குமென்றா நினைக்கிறீர்கள்..?
பாண்டவர்களை முறியடித்துத் துரத்த என்
கைவில் ஒன்றே போதும்..

பீஷ்மர்

- கர்ணா ! வீண் பெருமை பேசாதே ! விண்ணிலும் மண்ணிலும் வெற்றிவாகை சூடி சிவனிடம் பாசுபதாஸ்திரம் பெற்றவன் அர்ஜுனன். அவன் ஏறி நின்று போரிட அக்கினி தந்த தேர் காத்திருக்கிறது...விஜயனுக்கு முன்னே நீ வில் வளைத்தால் முன்ஒரு காலும் வில்லைத் தொட்டிராத விளையாட்டுப் பிள்ளை என்று உலகம் உன்னை எள்ளி நகையாடும்.

கர்ணன்

- பீஷ்மரே ! நீங்களெல்லாம் நன்றியுள்ள மனிதர்கள்தானா? துரியோதனன் உப்புக்குத் துரோகம் நினைக்கும் உங்களை வரலாறு மன்னிக்காது... இந்த லட்சணத்தில் மனத்தை எல்லாம் பாண்டவர் பட்சத்தில் வைத்துக் கொண்டு உடலை மட்டும் கௌரவர்களிடம் ஒப்புவித்திருக்கும் உங்களை நம்பி சேனாதிபதியம் வழங்கியிருக்கிறான் எனது நண்பன் வெள்ளை மனத்து வேந்தன்.

பீஷ்மர்

- கர்ணா ! நிறுத்து உன் துடுக்கு வார்த்தைகளை ! தூரிகையைக் கையிலேந்தி நான் வரைந்த ஓவியம் இந்தக் கௌரவ சாம்ராஜ்ஜியம்.. இது சிதைந்து போவதை விரும்பாததனால் மட்டுமே நான் துரியோதனன் பக்கம் நிற்கிறேன். இது ராஜநீதி!

கர்ணன்

- பிதாமகரே உங்கள் ராஜநீதியை நாடே அறியும்.. ஒன்றுபட்டு இருந்த பாரதத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வழிவகுத்துக் கொடுத்த தேசத் தந்தை தாங்கள் நினைத்திருந்தால் பாரதத்தின் ஜன அதிபதியாக ஒருவரும், அரசு

செலுத்த பிரதம மந்திரியாக ஒருவரும் மாறி மாறி அரசு கட்டிலில் வீற்றிருந்து ஒற்றுமையாக ஆட்சி நடத்துங்கள், பிரிவினை என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை என்று உறுதியாக அன்று சொல்லியிருந்தால் நாடு துண்டிக்கப்பட்டிருக்காது. நாட்டை இரண்டாகப் பிரித்துத் துரியோதனனிடத்தில் அத்தினாபுரத்தையும் பாண்டவர்களிடம் இந்திரப் பிரஸ்தத்தையும் தாரை வார்த்துக் கொடுத்தீர்கள், அதனால் நேர்ந்தது என்ன? சமாதானம் இங்கே சதிராடிக் கொண்டிருக்கிறதா?கார் கொண்ட போர் மேகங்கள் நாட்டை நடுங்க வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

பீஷ்மர்

- எதற்கும் ஒரு முடிவு உண்டு. அஹிம்சை வழியிலே ஒரு சமாதானத்தைத் தேடினேன் ! அது நடக்கவில்லை... இறுதிப் போர் ஒன்றை நடத்தி சத்தியம் எதுவென்று நிலை நிறுத்திக் காட்டத்தான் குருஷேத்திரப் போர்க்களம் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் சத்தியமே ஜெயிக்கும். சஞ்சய முனிவரே, பாண்டவர் தரப்புப் போர் ஆயத்தங்களைப் பற்றி இந்த அவையிலே சொல்லுங்கள்..

சஞ்சயன்

- பாண்டவர் தரப்பில் ஏழு அக்கிஹோனிச் சேனைகள் குழுமிவிட்டன. அவற்றின் தலைவனாக விராடபூபதி துரபதனின் மகன் திட்டத்துய்மன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.. அதிரகர்களாக கண்ணன், பீமன், அர்ஜுனன், அபிமன்யுவும், மகாரதர்களாக தர்மர், சிகண்டி, சாத்யகி, சுவேதன் ஆகியோரும் சமரதர்களாக துருபதன் , உதாமண் , உத்தமபானு , அர்த்தரதர்களாக நகுலன் , சகாதேவன் , கடோதகஜன் ஆகியோரும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்...

- பீஷ்மர் - சரி .. எதிரிகளுக்கு ஏற்றபடி நாமும் நமது படைகளைப் பிரிக்க வேண்டும். அதிரதர்களாகத் துரோணர், அஸ்வத்தாமன், பூரிசிரவச ஆகியோருடன் நானும் இருக்கிறேன்.
(கர்ணன் துரியோதனனின் மூகத்தைப் பார்க்கிறான்)
- பீஷ்மர் - மகாரதர்களாக சோமவரதன், பகதத்தன், துன்மருஷணன் ஆகியோரை நியமிக்கிறேன்.
- கர்ணன் - துரியோதனா?
- பீஷ்மர் - சமரதர்களாகக் கிருதவர்மனும், கிருபனும், சகுனியும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.
- கர்ணன் - துரியோதனா? இனி இருப்பது அர்த்தரதர்கள் மட்டுமே, அங்கேதானா எனக்கு இடம்?
- பீஷ்மர் - ஆம்! அர்த்தரதாதிபர்களில் முதல்வன் கர்ணன்.
- கர்ணன் - பீஷ்மா, பிழை மனம் படைத்த கிழவா, நீயா சொல்கிறாய்... அணி வரிசையில் கடைநிலைப் பட்ட அர்த்தரதாதியர்களில் எனக்கு இடம் என்று? மத்திமப் பாண்டவன் அர்ஜுனனின் மாற்பைப் பிளந்து உயிர்குடிக்க, வாளேந்தி, வில்லேந்தி, நெஞ்சில் வளைக்க ஒண்ணா வன்மம் ஏந்தி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எனக்கு இறுதிப் பந்தியின் எச்சில் சோறு? வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதும் வளப்பட்டு நிற்பதும் துரியோதனனின் நிழலில் என்பதை மறந்து பாண்டவர்களுக்கு நெஞ்சத்தில் பஞ்சணை விரித்து வைத்திருக்கும் உனக்குத் தலைவாழையில் இலைச்சோறு? போலிப் பிரமச்சாரியே... தார்மீகக் கடமைகளைப் புறம்தள்ளி, தளிர் மங்கையர் பாவங்களை அள்ளிக் கட்டிக்கொண்ட ஆண்மையற்ற உன் அத்திமத்தை முடிக்க அம்பை காத்திருக்கிறாள்.. நீ அதிரதன்... உனக்கு சேனாதிபத்திம்?

பீஷ்மர் - கர்ணா...

(பீஷ்மர் வாளை உருவுகிறார், உருவிய வேகத்தை நிதானப்படுத்திக்கொண்டு, வாளை உறைக்குள்ளேயே போட்டு விடுகிறார்..)

வேண்டாம் உன் மீது என் வாளை வீசி அதற்கு மாசு ஏற்படுத்தி விடவேண்டாம்.. பாத்திரங்கள் அறியாமல் பிச்சையிட்டுப் பலத்தையெல்லாம் இழந்த நீ ஏற்கனவே சாபங்களால் சூழப்பட்டுச் சவமாகிப் போனவன்..

ஒரு செத்த பாம்பு! உன் மீது ஆத்திரப்படுவது என் அறிவுக்குக் கேடு. துரியோதனா நீ ஒப்புக் கொடுத்த போர்த்தலைமையை ஒப்புக்கொண்ட பாவத்துக்காக இப்போது வருந்துகிறேன். ஆனால், கொடுத்த வாக்கிலிருந்து பீஷ்மனும் ஒருமுறை பின்வாங்கினான் என்று நாளை ஊர் பேசக்கூடாது. கௌரவர் படையில் என் சேனாதிபத்தியம் தொடரும்.. ஆனால் கர்ணனை வெட்ட கடைசியாக வெளியே வந்த எனது வாள் இனிப் போர் முனையிலே ஒரு போதும் பாண்டு புத்திரர்களைத் தாக்காது..

திருதராஷ்டிரர் - பிதாமகரே ! ஏன் இந்தக் கடுமையான சபதம்? இந்தக் கண்ணற்றான் பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றுங்கள்..

பீஷ்மர் - வேறு வழியில்லை! வரப்போகும் யுத்த களத்திலே நான் பஞ்ச பாண்டவர்கள் மீது ஆயுதப்பிரயோகம் செய்யமாட்டேன்...

கர்ணன் - துரியோதனா... இந்த அவையிலே நானும் ஒரு சபதம் ஏற்கிறேன் ! என்னை நீ அங்கதேசத்து அதிபதி ஆக்கியிருந்தாலும் பீஷ்மருக்கு நான் என்றுமே தேரோட்டிமகன்தான்.. எனது வீரத்தைத் தினைத்துளியும் அங்கீகரிக்க விரும்பாத பீஷ்மர் உயிரோடு இருக்கும் வரை

நானும் போர்முனை புகமாட்டேன். படுகளத்தில்
பீஷ்மர் சாய்ந்துவிட்டார் என்ற செய்திக்குப்
பிறகுதான் எனது எதிரிகளைச் சந்திக்க நான்
குருஷேத்திரப் பூமியில் கால் பதிப்பேன்...
வருகிறேன்.

காட்சி - 08

(துரியோதனன் தனிமையில் சிந்தைத் தெளிவு சிதைந்த நிலையில்
அவன் மனக்கண்ணில் அவனைக் கைவிட்டு ஒதுங்கிவிட்ட மாமனிதர்
தோற்றங்கள் செவிகளில் ஈட்டியாய் முழங்கும் அவர்களது சபதங்கள்!)

விதுரர் - துரியோதனா ! இந்த அவையிலே துராக்ரமமாக
என்னை ஏசியும் பேசியும் இழித்து அவமதித்து
விட்டாய், நிகழப்போகும் குருஷேத்திர
யுத்தத்தில் உன் பொருட்டு நான் வில்லேந்திப்
போரிட மாட்டேன் !

துரியோதனன் - விஜயனை நிகர்த்த வில்வீரர் விதுரரே! வில்லை
முறித்துப் போட்டுத் தாங்கள் வெளியேறி
விட்டீர்கள், வில்லை மட்டுமா? என்
வெற்றியையும் தான் !

அஸ்வத்தாமன் - பாரத யுத்தத்தில் பாண்டவர்களை நிர்மூலமாக்கி,
ஒரே ஒரு நாழிகையில் வெற்றியை உனக்கு ஈட்டித்
தருவேன் என்ற உறுதி பூண்டிருந்த என்னைப்
படைத்தலைமையில் இருந்து ஒதுக்கிவிட்டாயே!

துரியோதனன் - என் தோளோடு தோள் சேர்த்துப் போரிட வந்த
துரோணபுத்திரா ! மோதிரத்தைத் தரையில்
போட்டு நிமிர்ந்து வானத்தைப் பார்க்கச்
சொல்லிக் கண்ணன் கைநீட்டி உன்னிடம்
மோதிரத்தை வாங்கிய காட்சி... நீ அவன்

பட்சமாகக் காலூன்றி நிற்கக் கை அடித்துக் கொடுத்து விட்டாய் என்று என்னை நினைக்க வைத்துவிட்டதே அஸ்வத்தாமா?

பலராமன்

- கண்ணன் ஒரு கட்சியிலும், அவன் அண்ணன் ஒரு கட்சியிலும் இருப்பது அநீதியல்லவா? ஆளும் கட்சியிலும், எதிர்க்கட்சியிலும் ஆளுக்கொருவராக இருந்துகொண்டு குடும்ப நலனுக்கு எப்போதும் குறைவு வராமல் பார்த்துக்கொள்ளும், அரசியல் கயமை எதிர்காலத்தில் வேண்டுமானால் இருக்கட்டும்..
குருஷேத்திர யுத்தத்தில் நான் பங்கேற்கப் போவதில்லை! இதோ புறப்பட்டுவிட்டேன்.. தீர்த்தாடனம்...!

துரியோதனன்

- பலராமா, என் பால்ய கால நண்பனே ! கண்ணன் போனாலும் அவன் கருவறைப் பங்காளியான நீயே என் பலத்தின் பெரும் பகுதியாய் விளங்குவாய் என்று நம்பியிருந்தேனே!

பீஷ்மர்

- ஒரே நாள் பகல் பொழுதில் எதிர் நிற்கும் பெரும் படையை இல்லாமல் செய்துவிட வல்லவன் நான்! ஒரு சூத புத்திரன் நட்பு நடு அவையில், என்னை நாவெடுத்துப் பழித்துரைத்த நேரத்தில், அவன் நட்புக்காக மௌனித்து நின்ற உன் சார்பில் நான் ஆயுதம் தரித்துப் பாண்டவர்களைக் கொல்லமாட்டேன். வழித்திரிவுகளில் நின்று வழிகாட்டும் ஒரு வழிகாட்டியாக மட்டுமே செயல்படுவேன், களத்திலே என் வாள் பேசாது. என்வாய் மட்டுமே பேசும்.

துரியோதனன்

- குலப்பெரியவரே ! பீஷ்மரே! இது தகுமா? உற்று உற்றுப் பார்த்து நான் வரைந்த ஒவியம் இந்தக் கௌரவ ராஜ்ஜியம். இதன் வாழ்வு அற்றுப்போக

சிவ.ஏழுமலைப்பிள்ளை/40

அனுமதிக்கமாட்டேன் என்று சொன்னீர்கள்?
பிதாவே என்னை ஏன் கைவிட்டார்?

கர்ணன்

- காண்டபனை நிகர்த்த கர்ணனுக்குப் படைவரி
சையில் அதிரதர்களில் இடமில்லை, மகாரதர்
களில் இடமில்லை, சமராதிபர்களில் இடமில்
லை, அர்த்தரதர்களின் மத்தியிலே ஒதுக்கி வைக்க
ப்பட்டேன்! ஏன்? நீவேண்டுமானால் என்னை
அங்க நாட்டு வேந்தனாக அங்கீகரித்து இருக்க
லாம். ஆனால் அந்தக் கிழட்டுப் புலி பீஷ்மருக்கு
நான் ஒரு கீழ் மகன்.. கடைக்குலத்தான் ! பீஷ்மர்
காலூன்றிக் களத்திலே நிற்கும்வரை. அம்புகளால்
தைக்கப்பட்டு அந்தக் கங்கையின் மைந்தன்
சரசய்யலில் சாய்ந்து படுக்கும் வரை இந்தக்
கர்ணன் கையிலே வில்லைத் தொடமாட்டான்!
எதிர்வரும் பாண்டவர் படைகளை ஐந்து பகல்
பொழுதுகளில் அழித்துவிட வல்லமை படைத்த
இவன் களத்திலே கால்பதிக்க மாட்டான்!

துரியோதனன்

- கர்ணா! நீ நிஜமாகவே நம்புகிறாயா.. என்னை
வெற்றிக்கு வழிநடத்த வேண்டிய வீர புருசர்கள்
விலகி நிற்க, குருஷேத்திர யுத்தம் தொடங்கினால்,
நீ வந்து போரிட ஐந்து பகல் பொழுதுகள் எஞ்சி
இருக்குமா? ஆழி சூழ் உலகம் அனைத்தும் எதிர்த்
தாலும், கர்ணன் இருக்கிறான், அவன் கைவில்
இருக்கிறது என்று நெஞ்சு நிமிர்த்தி நின்றேனே
என்னை அஞ்சவைத்துவிட்டாயே..!

[துரியோதனன் தளர்ந்து தரையில் சாய்கிறான். உயர் ஆசனத்தில் அமர்ந்து
துரியோதனனின் அவலப்புலம்பல்களைச் செவிமடுத்தாக்கொண்டிருந்த
திருதராஷ்டிரன் சஞ்சயன் துணையுடன் அவன் அருகே வருகிறான்.]

திருதராஷ்டிரர்

- மகனே துரியோதனா, சென்றது இனி மீளாது!
கொன்றதைத் தின்றுதான் தீர்க்கவேண்டும்!
எழுந்துநில் ! விளையாட்டுப் பருவத்தில் பாண்டு
புத்திரர்கள் மீது நீ கொண்ட பகை இன்று விஸ்வ
ரூபம் எடுத்து விதியாக மாறிவிட்டது. போர்க்

களம் ஒருங்கி விட்ட பிறகு புலம்பலுக்கு இடம்
ல்லை. இனி வெற்றி ஒன்றே உன் குறிக்கோளாக
இருக்கட்டும்..

துரியோதனன் - வெற்றி மாவீரர்களெல்லாம் என்னை கைவிட்டு
ஒதுங்கி ஒடிவிட்டபிறகு எனக்கு இனியும்
வெற்றியா?

திருதராஷ்டிரர் - தளர்ந்து போகாதே ! மண்ணில் விழுந்து புலம்பா
தே ! எழுந்து போராடு ! ஒருவேளை வென்றாலும்
வென்றுவிடுவாய்!

துரியோதனன் - தந்தையே !

திருதராஷ்டிரர் - மனிதர்களால் கைவிடப்பட்ட உனக்கு இனி
நாளும் கோளும் தான் நல்ல துணை. நல்ல வேளை
பார்த்து யுத்தத்தைத் தொடங்கு !
உனக்கு வெற்றி கிட்டும்...

துரியோதனன் - என் நிலையில் இருந்து இறங்குதல் மரணத்திலும்
கொடியது...

குருஷேத்திர யுத்த களத்தில் வெற்றி எமக்கே!
பின்னணிக் குரல்

[எண்ணிய எண்ணம் எங்கே?

இலக்கண சூமரன் எங்கே?

கர்ணனின் தேனும் எங்கே?

கங்கையின் மைந்தன் பிஷ்மன் எங்கே?

ஆச்சார்ய துரோணன் எங்கே?

புலங்காவீரன் அஸ்வத்தாமன் எங்கே?

கூதால் வாது செய்த மாமனாம் சகூனி எங்கே?

கௌரவர்களின் கரைகொள்ளாச் சேனை எங்கே?

கண்ணிலான் பெற்றெடுத்த புத்திரர் நூற்றி ஒருவரும் எங்கே?

எல்லாம் கண்ணனின் சதுரங்கவேட்டைக்குள் சங்கமம்]

இராம வீரம்

பாத்திரங்கள்

வாலி - கிட்கிந்தை மன்னன்
மாயாவி - தமிழ்வீரன்
சுக்கிரீவன் - வாலியின் தம்பி
அனுமன் - சுக்கிரீவனின் நண்பன்
இராமன் - ஆரிய மன்னன்
இலக்குவன் - இராமனின் தம்பி
தாரை (வாலியின் மனைவி)

பின்னணியில் குரல்

ஆர்பா மறைந்திருந்து தாக்கிய வீரன், ஆகாகா இராமனோ?
தருமத்தின் தூதனோ? மரபுதரில் ஒளிந்திருந்து தாக்குவதா உன் மாவீரம்!

காட்சி 01

இடம்

[மலைக்குள்ளே மாயாவி நுழைகிறான். வெளியில் வாலியும்,
சுக்கிரீவனும் வருகின்றனர்.]

- சுக்கிரீவன் - வாலியண்ணா... வாலியண்ணா... எங்களைக்
கண்டு மாயாவி மறைகின்றான்.
- வாலி - சுக்கிரீவா எங்கே...
- சுக்கிரீவன் - அண்ணா அந்தக் குகைக்குள்ளே..
- வாலி - இதுதான் அந்தக் குகையா?

- சுக்கிரீவன் - ஆமாம்.. நாகலோகம் போகும் வழி இதுதான் அண்ணா.. இதற்குள்தான் மாயாவி ஒழித்தான்.
- வாலி - மாயாவி ஏதோ திட்டத் துடன் தான் வந்திருக்கின்றான்.
- சுக்கிரீவன் - பொறுங்கள் அண்ணா... நான் குரல் கொடுக்கிறேன்...அடே மாயாவி! வெளியே வா குகைக்குள்ளே ஒளித்திருக்காதே.. கோழையே வெளியே வா... உன்னை இறகு இறகாகப் பிரித்து எறிகிறேன், மாயாவி... மாயாவி..
- வாலி - (சிரித்து) சுக்கிரீவா ! எதற்காக நீ ஓலமிடுகிறாய்? ஓடி ஒளித்தவன் எப்படி வெளியே வருவான்? நாங்கள்தான் உள்ளே போய்த் தேட வேண்டும்.
- சுக்கிரீவன் - ஒளித்திருந்து மாயாவி தாக்கினால்?
- வாலி - முகத்தில் மட்டுமல்ல, முதுகிலும் வாலிக்கு கண்ணுண்டு.. நான் உள்ளே போகிறேன்...
- சுக்கிரீவன் - அண்ணா ஆயத்தமின்றி உள்ளே இறங்குவது ஆபத்தல்லவா?
- வாலி - ஆபத்து வாலியைக் கண்டால் அலறிக்கொண்டு ஓடும். கவலைப்படாதே சுக்கிரீவா.. மாயாவின சடலத்தோடு நான் திரும்பி வருகிறேன்...
- சுக்கிரீவன் - எனக்கென்னவோ...
- வாலி - சுக்கிரீவா ! அஞ்சாமை திராவிடர் உடமையல்லவா! நெஞ்சாரத் துணிவைக் கொண்டால் பஞ்சாகப் பறக்கும் அச்சமும் பேடிமையும்... நீ இந்த வாயிலேநில்! நான் வரும் வரை...

சுக்கிரீவன் - இந்த வாயிலா?

வாலி - ஆமாம் தம்பி.. பகைவர் அந்தப்புறக் காட்டிலே பதுங்கியிருக்கக்கூடும்.
நாம் இருவரும் உள்ளே போக அவர்கள் இந்தப் பாதையினால் வெளியே அடைத்துவிட்டால்?

சுக்கிரீவன் - மீள வழி தெரியாது நாங்கள் மாள நேரிடும், உண்மைதான் வாலியண்ணா...

வாலி - கவனமாக நிற்குகொள்.. பகைவர்கள் வந்தால் பந்தாடு, நிலமை கடினம் என்றால் குரல்கொடு நான் உள்ளே போகிறேன்.

[வாலி மூகைக்குள்ளே நுழைகிறான், சுக்கிரீவன் மூகைக்கு வெளியே காவலாக..]

சுக்கிரீவன் - அண்ணனை சாய்த்துவிட்டால் அரியனை என் காலடியில்...
ம்.. வாலி உள்ளே போய்விட்டான்...
மாயாவி உள்ளே காத்திருப்பான்,
இந்திரன் திட்டப்படி இந்த வாயிலை மூடிவிட்டால், வாலியும் மாள்வான்...
மாயாவியும் மரணத்தை தழுவுவான்.. பிறகு கிட்கிந்தை நாட்டின் சொர்ணமுடி சுக்கிரீவன் தலையிலே... (சிரிப்பு)

[மூகையின் வாயிலை மூடி விடுகிறான்]

சுக்கிரீவன் - அழித்துவிட்டேன் வாலியை, அடைந்து விட்டேன் கிட்கிந்தை அரியணையை... என்னை எவராலும் அசைக்கமுடியாது, நான்தான் சுக்கிரீவ மகாராஜா (சிரிப்பு)

[சுக்கிரீவன் கிட்கிந்தை மக்கள் முன்]

சுக்கிரீவன் - கிட்கிந்தைப் பெருமக்களே ! உம் தந்தை என் அண்ணன்.. இறந்தசேதி பெரு விந்தை!

எண்ணவே நோகுதெங்கள் சிந்தை !
(அழுகிறான்) நான் ஆருமற்றவனாகிவிட்டேன்,
துறவியாகப் போகின்றேன்..

கிட்கிந்தை மக்கள்

- போகாதீர் இளையவரே ! போகாதீர் ! புவியாளும்
உரிமைதனை நீர் பெற்று எமைக்காக்கும் பெரும்
பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்...

சுக்கிரீவன்

- அனுமான், என் மந்திரியே !
என்னால் மக்கள் ஆணையை மறுப்பதற்கு
இயலவில்லை...மணிமகுடம் எடுத்துவாரும்,
என் தலையில் மாட்டும்...
நானே கிட்கிந்தை மன்னன்...

[முகைக்குள்]

வாலி

- (சிரித்து) மாயாவி இந்த வாலியின் புஜபல
பராக்கிரமத்தை இப்போதாவது புரிந்துகொள் !
எதற்காக என்னோடு போர் செய்யத் துணிந்தாய்..

மாயாவி

- எதற்காகவா? காலங்காலமாகக் கட்டிக்காத்த
தமிழன் பண்பாட்டை.. தீயவராம் ஆரியருக்கு
விலைகூறி விற்றவன் நீ...

வாலி

மாயாவி

- மாயாவி :
கத்தாதே வாலி.. சாகின்ற நிலைவரினும், மாயாவி
சளைக்கமாட்டான்.. மல்லிலே உன்னிடம்
தோற்றேன், மானத்திலே தோற்கவில்லை..
மாற்றானின் கலாசாரத்தை மண்ணிலே
விளையவிட்டவன் நீ... பெண்ணடிமைப்
பெருங்கொடுமை, குலப்பேதம் குறுகிய
சிந்தனை.. கிட்கிந்தையில் இவை வளர
இடங்கொடுத்தவன் நீ...

- வாலி - எவன் சொன்னான்..
- மாயாவி - எவன் சொன்னானா? கிட்கிந்தையை மூடி மறைத்திருக்கும் ஆரியக் குடியிருப்புக்கள் சொல்கின்றன... திராவிடர் தொகையை விட இன்று திசை கெட்ட நாடோடிகளின் தொகை தான் இங்கே அதிகம்.
- வாலி - ஆரிய ஆதிக்கத்துக்கு நான் ஆலவட்டம் வீசுவதாக எப்படி அறிந்தாய் மாயாவி?
- மாயாவி - உன் தம்பி சுக்கிரீவ மகாராஜாவே சொல்லும் போது, வேறு யார் சொல்ல வேண்டும்.
- வாலி - என்ன சொன்னாய் மாயாவி?
- மாயாவி - உண்மையைச் சொன்னேன், உன் தவறான ஆட்சிக்குத் தண்டனை வழங்கவே உன்னை இழுத்து வந்தோம்..
- வாலி - இழுத்து வந்தோம்... அப்படியென்றால் சுக்கிரீவன் உன்னுடைய சதிக்கு உடந்தை என்கிறாயா?
- மாயாவி - சதிக்கல்லவாலி... திருத்திக்கொள்...
- வாலி - உண்மையைச் சொல்... சுக்கிரீவனா என்னைக் கொல்லச் சதி செய்தான்?
- மாயாவி - திராவிடம் வாழ வாலி மாளவேண்டும், சுக்கிரீவ மகாராஜா ஆள வேண்டும்... கோரிக்கை விடுத்தோம்.. கொள்கை வீரனான சுக்கிரீவ மகாராஜா... நீதிக்காகப் பாசத்தை மறக்க ஒப்புக்கொண்டார்...

- வாலி - ஓ அரியணை ஆசை என் தம்பியையும் அசைத்துவிட்டதா?
- மாயாவி ஏமாந்துவிட்டாய் நீ.. இலங்கை மன்னன் இராவணனின் நேசன் இந்த வாலி... திராவிடத்தையும் அவர்களது தேனான பண்பாட்டையும் நேசிப்பவன் நான்...
- மாயாவி - பொய்.. பொய்...
- வாலி - எது பொய் என்பதை இன்று தெரியவைக்கிறேன் வா வெளியே போவோம்...
- மாயாவி - என் கால்கள் இரண்டையும் முறித்துவிட்டாய்.. வாயிலே குருதி கொப்பளிக்கிறது.. எப்படி நான் வருவது...
- வாலி - தவறாக ஊகித்துச் சங்கடத்தை ஏற்படுத்தி விட்டாய்.. உனக்கு நீயே அழிவினைத் தேடி விட்டாய் மாயாவி...வா உன்னை நான் தூக்கிச் செல்கிறேன். மாயாவி உன் தேச பக்தியை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் உன் அவசர புத்தியைக் கண்டிக்கிறேன்.
- உண்மையை உணரும்போது நீ உள்எம் வருந்தப் போகிறாய் வாலிப வீரனே... வா... நான் உன்னைத் தூக்கிச் செல்கிறேன்.
- (வாலி மாயாவியை தூக்குகிறான்)
- மாயாவி - உண்மையாகத்தான் சொல்கிறீர்களா? வாலி மகாராஜா?
- வாலி - மாயாவி பஞ்சபோல இருக்கும் நீயா வாலியோடு மோதவந்தாய்?

- மாயாவி - நான் பாரமாக இல்லையா மகாராஜாவே...
சளைப்பின்றி நடக்கின்றீர்களே?
- வாலி - மாயாவி நான் தூங்கிக் கிடந்தது உண்மை..
ஆனால் தேசத்தை விற்றவனில்லை. அந்நியனின்
கால்களினை வருடி வாழ்ந்தவனுமில்லை வீரனே!
நாட்டுப்பற்றால் நீ நாடாளுமன்றம் மன்னனோடு
மோதத் துணிந்தாய், ஆனால் உண்மையைச்
சரிவர உணராமல் போய்விட்டாய்... வாலி
சாவதால் மட்டும் கிட்கிந்தை வாழ்ந்துவிடுமா
மாயாவி?
- மாயாவி - நான்... நான்...
- வாலி - நீ வெறும் அம்புதான் மாயாவி... ஏவிய
வீரர்களை நாங்கள் வெளியே சந்திப்போம்.
- மாயாவி - வாலி மகாராஜா
- வாலி - என்ன மாயாவி..
- மாயாவி - அதோ குகையின் வாயிலைப் பாருங்கள்..
- வாலி - மாயாவி வாயிலை பாரையால் அடைத்து
விட்டார்கள்...
- மாயாவி - மகாராஜா.. எனக்கும் உங்களுக்கும் உயிரோடு
சமாதானம் எப்போது..?
- வாலி - என் தம்பி கக்கிரீவன்... இல்லையா மாயாவி...
(வாலி வேதனையோடு சிரித்தல்)
(மாயாவியை தரையில் இறக்கி விடுகிறான் வாலி)
- மாயாவி - (தளர்வோடு) வாலி மகாராஜா

- வாலி - என்ன மாயாவி சொல்ல வந்ததைச்சொல்...
- மாயாவி - மூடப்பட்ட பாறைக்கு முன்னே வாடிக்கொண்டு இருக்கிறோம்.. எத்தனை நாட்கள் போயிருக்கும்? எப்படிக் கணக்கிடுவது வாலி மகாராஜா..
- வாலி - (சிரித்து) மாயாவி பதினான்கு நாட்களாக இந்தப் பாறையை புரட்ட முயன்றோம்...
- மாயாவி - எப்படி அளந்தீர்கள் மகாராஜா?
- வாலி - மாயாவி.. நீ துக்கத்தைக் கொண்டு அளக்க முயன்றாய்.. முடியவில்லை.
நான் தூக்கத்தைக் கொண்டு அளந்து பார்க்கிறேன். பதினான்கு இரவுத் தூக்கத்தை நான் இழந்திருக்கிறேன்..
- மாயாவி - இப்போது என்ன செய்யப் போகிறோம் மகாராஜா?
- வாலி - என்ன செய்ய வேண்டும் என்கிறாய் மாயாவி?
- மாயாவி - நா உலர்கிறது, நறு நீருக்கு வழியில்லை...
- வாலி - பசிக்கும், வயிற்றுக்கும் உணவில்லை... வழியிலே பார்வை காட்ட ஒளியில்லை.. உன்னை நானும், என்னை நீயும் குரலால் உணர்கிறோம்... (சிரிக்கிறான்) மாமன்னன் வாலியும், அவுணர்தலைவன் மாமன்னன் மாயாவியும் மரணக் குகைக்குள்ளே உயிருக்கு மன்றாடுகின்றோம்...
- மாயாவி - யாரிடம் மன்றாடுகிறோம் மகாராஜா?
- வாலி - ஆமாம்.. ஆமாம்.. எவனிடம் மன்றாட வேண்டும்? வாலி திராவிட மறவன், தோல்வி என்பதைத் தன் தோளிலே சுமக்கமாட்டான்..

மாயாவி

- என்னைச் சுமந்தீர்களே வாலி மகாராஜா...

வாலி

- மாயாவி நீ தோல்வியல்ல, திராவிடத் திருவிடமாம் அவுணத்தின் தலைவன், மான மறவன்... உன்னைச் சுமந்ததால் வாலியின் உள்ளப் புண்கள் ஆறியிருக்கின்றன....

மாயாவி

- மகாராஜா இந்தக் குகையைவிட்டு எப்படி வெளியேறுவது?

வாலி

- மாயாவி.. இறுதியாக முயன்று பார்ப்போம்.. வா.. எங்கள் விடுதலைக்கு வேறு வழி ஏதேனும் தென்படுகிறதா என்று பார்ப்போம்...

மாயாவி

- மகாராஜா என்னை விட்டுவிடுங்கள்.. குருதி இழந்த பலவீனம், ஆகாரம், நீர்ற்ற பசிக்களை, தாகம், முறிந்துபோன கால்களுக்குச் சிகிச்சை இல்லா அவலம்... சாவினை நோக்கி மெல்லச் சரிந்து கொண்டிருக்கும் மாயாவியை விட்டுவிடுங்கள்

வாலி

- மாயாவி நீ என்ன பேசுகிறாய்?

மாயாவி

- எப்படியாவது நீங்கள் வெளியேறிவிடுங்கள் மகாராஜா... போலி வேடதாரிகளிடமிருந்து எங்கள் பொன்னான பூமியை மீட்டுக் கொள்ளுங்கள்.. என் தவறுக்கான தண்டனையை நான் அனுபவிக்கிறேன்..

வாலி

- புத்தி பேதலித்தவன் போல் பேசாதே மாயாவி... என் தோளிலே வலுவிருக்கும் வரை திக்கினைத் தாண்டி விரிகின்ற பெருவெளியென்றாலும் உன்னை நான் தூக்கிச் செல்வேன்..

மாயாவி - மகாராஜா.. கொள்கையிலா முழுமுடன், எல்லையிலாச் சுயநலத்தின் மொத்த உரு.. இழிபெயரோன் சுக்கிரீவன் உங்களுக்கு தம்பியாய்ப் பிறந்துவிட்டானே.. உங்களுக்குத் துணையில்லாமல் நான் மரணமடைந்தால்..

வாலி - வாலிபனே உன்னை வாலி இழந்து விட மாட்டான், என் கண்ணையும். இந்த மண்ணையும் விட உயர்ந்தவன் நீ... குணக்குன்றே, கொள்கை வீரா, தாயையும் தமிழ் மண்ணையும் நேசிக்கும் தீரனே... உன்னைத் தூக்கிச் செல்வேன்...

[மாயாவியைத் தூக்கிகிறான்]

மாயாவி - இந்தத் துன்பியலை வரைந்து காட்டிய தங்கள் தம்பி...

வாலி - இப்போது எங்கிருப்பான் என்று சிந்திக்கிறாயா மாயாவி.. கிட்கிந்தை மன்னனாக இருப்பான்..

கிட்கிந்தையில்..

அனுமன் - சுக்கிரீவ மகாராஜா..

சுக்கிரீவன் - ஆகா... அப்படிச் சொல். ஆனந்தமாக இருக்கிறது.

அனுமன் - சுக்கிரீவ மகாராஜா தங்கள் அண்ணன் சமர்தியாகி இன்றோடு இருபது நாட்களாகின்றன..

சுக்கிரீவன் - அண்ணனா யாரவன்.. அட நீ வாலியைச் சொல்கிறாயா?

அனுமன் - வாலி மறைந்தானென்று சொல்லி வண்ணமுடியை நீ தரித்தாய்.. இலங்கை மக்கள் திரண்டுவந்தால் என்ன செய்வாய்...

- சுக்கிரீவன் - இலங்கை மக்கள்... என்னைப் பயமுறுத்தாதே அனுமன்.
- அனுமன் - இல்லை இல்லை, இராவணன் வாலியின் தோழன் ஆரியம் செழிப்பதை அறவே வெறுப்பவன்...
- சுக்கிரீவன் - உண்மை.. உண்மை, என் பட்டாபிசேகத்துக்குப் பலநாட்டு மன்னரும் வந்தனர்.. இலங்கை வேந்தன் மட்டும் வரவில்லை.
- அனுமன் - அன்று வரவில்லை... நாளை வந்தால்
- சுக்கிரீவன் - அனுமன்
- அனுமன் - படையோடு வந்தால்..
- சுக்கிரீவன் - இராவணன் வருவான் என்கிறாயா?
- அனுமன் - வந்தால்
- சுக்கிரீவன் - அனுமன் இராவணனை நினைத்தால் இதயம் இயங்க மறுக்கிறது.
- அனுமன் - பயப்படாதே சுக்கிரீவ மகாராஜா
- சுக்கிரீவன் - அனுமன் வாலி வலியிழந்து மாண்டிருப்பானா?
- அனுமன் - வாலி என்ன வானிலுள்ள தேவனா? மாயாவி கொன்றிருப்பான்.. தவறினால் ஓயாத தாகத்திலும் உணவில்லாத தளர்விலும் துடித்துத் துடித்து.. (சிரிப்பு) தளர்ந்து மயங்கி.. உயிர் மூச்சை விட்டிருப்பான்...
- சுக்கிரீவன் - அனுமன் உண்மையாகவா?

[சுரைகக்குள்ளே]

மாயாவி - வாலி மகாராஜா அடுத்து என்ன செய்யப் போகின்றோம்...

வாலி - பார்ப்போம்.. மாயாவி, முயன்று பார்ப்போம்.. மாயாவி என் கால்கள் தண்ணீருக்குள் நிற்கின்றன.

மாயாவி - நிலத்தடி நீரா?

வாலி - ஆமாம்.. அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும். குளிர்ந்த நீர்..

மாயாவி - குளிர்ந்த நீர்..

வாலி - ஆற்று நீர் நிலத்திற்கடியில் வேகமாக ஓடுகிறது... கவலையை விடு மாயாவி.. நான் உன்னைக் காப்பாற்றுவேன்...

[வாலியின் பிடியிலிருந்து மாயாவி நீருக்குள் குதிக்கிறான்.]

வாலி - (கத்துகிறான்) மாயாவி..மாயாவி அருவிக்குள் ஏன் குதித்தாய்? மாயாவி நீ எங்கே நிற்கிறாய்...

[அருவிக்குள் மூழ்கிய மாயாவி]

மாயாவி - மகாராஜா என்னை மன்னித்துவிடுங்கள்.... அருவி என்னை இழுக்கிறது.. எப்படியாவது வெளியேறுங்கள்.. நான் வெறும் சுமை.. என்னை மறந்து நாட்டைக் காப்பாற்றச் சொல்லுங்கள்.. எனக்கு மூச்சு முட்டுகிறது முடியவில்லை...

[மாயாவி குதிக்கிறான்]

வாலி - (கத் து கிறான்) மாயாவி... மாயாவி போய்விட்டாயா? நாட்டைக் காதலித்த ஒரு நாயகன், என்னைக் காப்பாற்றத் தன்னைக் கொடுத்துவிட்டான்...

சுக்கிரீவா.. நான் எப்படியும் வெளியே வருவேன்,
உன்னை உன்னை அழிக் காமல்
விடமாட்டேன்... குகைக்குள்ளே போன சிங்கம்
திரும்பாமல் சாகுமென்று சதிக்குணத்தான்
சுக்கிரீவா திட்டமிட்டாய்... ஆனைகளைக்
கொண்டு வந்து பாறைகளை உருட்டி குகையை
அடைத்துவிட்ட அற்புத வேளியில் வந்து
உன்னை என்ன செய்கிறேன் பார்....

[வாலி குகையை உடைத்து வெளியே வந்து சுக்கிரீவனிடம் செல்கிறான்]

வாலி - சுக்கிரீவா குலத்தைக் கெடுக்க வந்த கோடரிக்
காம்பே! உன்னை என்ன செய்கிறேன் பார். வாடா
வெளியே...

கிட்கிந்தை மணிமுடி உனக்கு வேண்டுமென்று
கேட்டிருந்தால் தம்பியென்று பாசத்தில்
தந்திருப்பேன், நீயோ பகைவர்க்கு பாதம் தாங்கும்
பச்சைத் துரோகியாகி விட்டாய்.... கொள்கை
யில்லா முழுமுடனே... உன்னைக் கொல்வேன்!

[வாலி உள்ளே வர சுக்கிரீவனும் சிறுமனும் உரை விட்டு ஓடுதல்]

காட்சி 02

இடம்

இலங்கையின் காட்டுப்புறம்

பாத்திரங்கள்

இலக்குவன், இராமன்

இலக்குவன் - இராமண்ணா ! பார்த்தாயா.. அந்த மலைக்
குகையிலே யாரோ இருக்கவேண்டும்.

இராமன் - எதைக் கொண்டு அவ்வளவு அழுத்தமாகச்
சொல்கிறாய் இலக்குவா...

இலக்குவன் - தூரத்திலே புகை கிளம்பி மேலே எழும்பிக்
கொண்டிருக்கிறது.

இராமன் - முனிவர் வளர்க்கும் தீயல்ல, சமையல் முயலும்
தீயாக இருக்கும்.

இலக்குவன் - அப்படித்தான் அண்ணா.. சுக்கிரீவன் பதுங்கி
யிருக்கும் குகையாக இருக்க வேண்டும்.

இராமன் - சீதையைத் தேடுவதற்கும், இராவணனை
அழிப்பதற்கும் நாம் தேடிய ஆயுதம் சுக்கிரீவன்,
இலக்குவா... இலக்குவா... அதோ.. யாரோ
நடந்து வருகிறார்கள்.. யார்? யார் நீ..

[அனுமன் வருதல்]

அனுமன் - ஆரிய அவதார சூரிய குலத்து ராமா... அடிமை
நான் ஆசீர்வாதம் வேண்டுகிறேன்

இராமன் - யாரப்பா நீ..

அனுமன் - அயோத்திராமா, கோசலை ராமா, தசரத ராமா,
தயாளராமா, கல்யாண ராமா, ஜானகி ராமா..

இலக்குவன் - ஏய் நிறுத்து..

இராமன் - இப்போது சொல் யார் நீ..

அனுமன் - அனந்த சயனா, ஆனந்தராமா, தாடகை தடித்த
கோதண்ட ராமா, ஆடவரேறே.. அற்புதராமா...

இராமன் - (சிரித்து) சொல்லின் செல்வன் நீ.. வார்த்தைகள்
உன் நாவில் வண்ணமுற விளையாடுகின்றன..
என்னிலே இத்தனை நேயங் கொண்ட நீ
யாரப்பா...

- அனுமன் - பரவுவார்க்கருளே ! பகைவரின் கூற்றே !
அடிமையின் பெயர் அனுமன்.
- இராமன் - அனுமானா?
- அனுமன் - மாருதியென்றும் மற்றவர் அழைப்பர்.
- இராமன் - இந்த மலைப்புறத்திலே நீ என்ன செய்கிறாய்?
- அனுமன் - மந்திரி வேலை பார்க்கிறேன் பிரபு..
- இராமன் - மயானம் போல அமைதியாய் இருக்கும்
மலைப்புறத்திலே மந்திரிவேலை பார்க்கிறாயா?
(சிரிப்பு) மலைப்புற மந்திரி அனுமன்.. உன்
தலைவன் பெயர் என்ன?
- அனுமன் - மாபெரும் வீரரும் மதிகொண்ட உத்தமரும்
யாவரும் மதிக்கும் அழகருமான சுக்கிரீவ
மகாராஜாவே எனது தலைவன்.
- இராமன் - சுக்கிரீவன் மந்திரியா நீ? சொல்லின் செல்வனே
என் சிந்தனையிலே நீ வந்து பாலை வார்க்கிறாய்.
சுக்கிரீவன் என்கே?
- சுக்கிரீவன் - (வந்துகொண்டே) நான் தான் சுக்கிரீவன்.
- இராமன் - சுக்கிரீவா.. கிட்கிந்தை மகுடத்தை உனக்குத்
தந்தால், இராவணனுக்கெதிராக உன் படைகள்
போரிட வரவேண்டும், ஒப்புக்கொள்கிறாயா?
- சுக்கிரீவன் - ஒப்புக்கொள்கிறேன் பிரபு.. படைகள் மட்டு
மல்ல, நானும் அனுமானும் சேர்ந்து வருவோம்...
இலங்கையை மட்டுமல்ல உலகையே தங்களுக்கா
க வென்று தருவோம்.. ஆனால்..

- இராமன் - தயங்கி வார்த்தையை விழுங்குகிறாய் சுக்கிரீவா? .. ஆரிய மேலாட்சியை நீ ஏற்பதானால் அரண்மனை, திரள்நிதி, அரிவையர், மணிமுடி அனைத்தும் உனக்காகும்.!
- சுக்கிரீவன் - அண்ணன் வாலி அதிசய வலிமை கொண்டவன் பிரபு... மல்லிலே மாபெரும் வீரன், மாயாவியைக் கொண்டு மாளாத புகழ்கொண்டவன்.. அதனால்..
- இலக்குவன் - அண்ணன் இராமன் அதிசய வாலிக்குத் தோற்பாரென்று முடிவு செய்கிறாயா சுக்கிரீவா... கோதண்டம் கவிந்து, கூர்வாளிகளைக் கக்கத் தொடங்கினால் ..பாற்கடல் கூட வெறும் பாறைத் தரையாகிவிடும் புரிந்துகொள்.
- சுக்கிரீவன் - புரிந்து கொள்ளாமலா தங்கள் பொன்னடி பணிகிறேன் ராமப்பிரபு...
- இராமன் - வாலியை வதைக்காமல் கிட்கிந்தை வழிக்கு வராது... கிட்கிந்தைப் படையின்றி இலங்கையைக் கடக்க முடியாது, அதனால்...
- சுக்கிரீவன் - அண்ணன் வாலியின் ஆவியைத் தாங்கள் கவரவேண்டும் அண்ணலே..
- இலக்குவன் - கிட்கிந்தை மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் அனுமன்? வாலியின் இறப்பையும், சுக்கிரீவன் சிறப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ளுமா?
- அனுமன் - மக்களை மந்திரம் போட்டு மயக்கி வைத்திருக்கிறான் வாலி. தம்பியைத் துரத்தியது மட்டுமல்ல அவரது தாரத்தையும்.
- இராமன் - நீ என்ன சொல்கிறாய் அனுமன்?

- சுக்கிரீவன் - தங்களைப் போலவே துன்பத்தில் துடிக்கிறேன் மகாப்பிரபு... ஆரியர் மேலாண்மையை ஏற்றுக்கொள் என்றேன்.. அடித்துத் துரத்தினான் அப்படியல்லவா அனுமன்..
- அனுமன் - அப்படித்தான் ராமராமா.. ஆரியப் புனித நேரிய ஞானத்தை பூரியரால் எப்படிப் புரிந்துகொள்ள முடியும் ... உடல் வலிகொண்டு உடன் பிறந்தவரை உதைத்து விரட்டினான்வாலி...
- சுக்கிரீவன் - அது மட்டுமா? சீதையை இராவணன் கவர்ந்து சென்றான், சிந்தை புண்ணாகித் தாங்கள் துடிக்கிறீர்கள்.. என் உரிமைப் பொருளை..உரிமையை.. உயிரான மனைவியை வாலி கவர்ந்து கொண்டான்.... உயிர்த்தேவியை நினைத்து நான் உலர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.. விட்டுவிடு என் தேவியை என்று வாலியிடம் கேட்டேன். மறுத்துவிட்டான் அப்படியல்லவா அனுமன்...
- அனுமன் - மறுத்தது உண்மைதான் ராமராமா (தனக்குள்) உரிமை சுக்கிரீவரோடு வரதமறுத்தது உண்மையே தான். நான்தான் சொல்லின் செல்வனாயிற்றே, மறுத்தது உண்மையென்று கூறி உண்மையை மறைக்கிறேன்.
- இலக்குவன் - என்ன அனுமன் உனக்குள்ளே நகைக்கிறாய்.
- அனுமன் - நகைக்கவில்லை இளையவரே ! நாணத்தில் தவிக்கிறேன். சுக்கிரீவ மகாராஜாவும், அயோத்தி மகாப்பிரபுவும் ஒரே நிலையிலேதான் இப்போது அல்லல் காணுகின்றனர். அந்த அரக்கன் இராவணனும், இரக்கமில்லா வாலியும் இறக்கத்தான் வேண்டும்...

இராமன் - கேள் சுக்கிரீவா.. வானறிய, மண்ணறிய, அமரரும் மறையவரும் அறிய, உயிர்ப்பனவும், உயர்ந்தனவும் அறிய, இன்று இப்போது இந்தக் கணத்திலே உனக்கு நான் கிட்கிந்தை மணிமுடியை அளிக்கிறேன்.

அனுமன் - ராமராம.. ராமராம..

சுக்கிரீவன் - மகாப்பிரபு..

இராமன் - எழுந்துநில்.. வானத்திலோ பூமியிலோ, திக்குள்ளே வெளியினிலே உன்னை எதிர்ப்பவன். என்னை எதிர்ப்பவன் ஆவான்.. தீயராயினும், கடையராயினும், அறத்தை மதிக்கா இழிஞராயினும், உன்னுடன் சேர்ந்தோர் என் இனியராவார்.. உன் கிளை என் கிளை.. நீ என் உயிர்த் தோழனாகிறாய் சுக்கிரீவா...

அனுமன் - ராமராமா...

இராமன் - வா.. இப்போதே வாலியை வதைப்போம்....

சுக்கிரீவன் - வாலி இறந்தால் என்படை தங்களோடு இலங்கைக்கு வரும் மகாப்பிரபு... சீதையைத் தேடவும், சிவந்த போர்க்களத்திலே சீற்றத்தோடாடவும், வெள்ளம் வெள்ளமாக வானரச் சேனை உள்ளக் களிப்போடு துள்ளிவரும் ராமப்பிரபு.

இலக்குவன் - (மெதுவான குரலில்) அண்ணா.

இராமன் - (மெதுவான குரலில்) என்ன இலக்குவா...

இலக்குவன் - நீ அவசரப்படுகிறாய் அண்ணா...

- இராமன் - அதைப்பிறகு பேசுவோம்... வா சுக்கிரீவா.. கோட்டைக்கு வெளியே வாலியைக் கூப்பிடு.. அவன் கொற்றத்தை முடிக்கிறேன்...
- அனுமன் - ராமராமா...ராமராமா...
- இராமன் - சொல் அனுமன்
- அனுமன் - விற்போரில் தங்களை வெல்ல விரிந்த பிர பஞ்சத்திலே எவருமே கிடையாது...ஒருவேளை..
- இலக்குவன் - ஒருவேளை.
- அனுமன் - மற்போருக்கு வாவென்று வாலி அறைகூவினால்?
- இராமன் - என்ன மற்போரா? அனுமன் நான் செய்யப் போகும் போர் அதுவல்ல... இருந்து பார்...
- இலக்குவன் - அண்ணா! எமது உயர்வு!
- இராமன் - ஆரியத்தின் உயர்வுக்காக இந்த மண் சிவக்கும், கவலையை விடு இலக்குவா..வாலியின் குருதியால் இந்த மண் சிவப்பதை நீ காண்பாய்...
- இலக்குவன் - அண்ணா திராவிடர் குருதியால் இந்தப்பூமி சிவப்பது தவறல்ல.. இருந்தாலும்..
- இராமன் - இலக்குவா.. நீ அளவுக்கதிகமாகக் கவலைப் படுகிறாய்.. சீதையை மீட்கச் சுக்கிரீவனின் நட்புத் தேவை.. சுக்கிரீவனிடம் படையுதவி பெற வேண்டுமானால் வாலி வதைபட வேண்டியது கட்டாயத் தேவை...
- இலக்குவன் - அண்ணனைக் கொன்று, அரசைக் கொள்ள

முயல்பவன் சுக்கிரீவன்.. ஆசை நிறைவேறியதும்
எம்மை அலட்சியம் செய்யக்கூடும்... அதை
எண்ணிப்பார்த்தீர்களா அண்ணா..

இராமன் - (சிரித்து) இலக்குவா.. ஈனக் குரங்குக் கூட்டம்
இவை . அண்ணனாவது, தம்பியாவது.. இதோ
பார்வாலி நமது வழிக்கு வரமாட்டான்...

இலக்குவன் - நாங்கள் கேட்கவில்லையே!

இராமன் - கேட்டாலும் வாலி வரமாட்டான். அரக்கன்
இராவணனின் அரிய தோழனவன்! அத்தோடு
திராவிட நோயால் தோள் வீங்கித் திரிபவன்.

இலக்குவன் - சுக்கிரீவன் மட்டும் சிறப்பானவனா? அண்ண
னைக் கொல்வதற்கு ஆள் சேர்க்கும் அற்ப
னாயிற்றே..

இராமன் - சுக்கிரீவன் எங்கள் சூரியகுல தர்மத்தை ஏற்றவன்.
அடிமையாய் வாழ்வதற்கு ஆட்சேபம் சொல்லா
தவன், மது, மங்கை இரண்டும் கிடைத்தால் எது
செய்யிலும் தலையாட்டக்கூடியவன்.. அதனால்,

இராமன் - ஆமாம்.. அதுவேதான்

இலக்குவன் - இருந்தாலும் எனக்கு கவலையாக இருக்கிறது.

இராமன் - என்ன கவலை? வாலியை என்னால் வதைக்க
முடியாதென்று நினைக்கிறாயா? பத்துத்
திசைகளும் படைகூட்டி வந்தாலும் ஒற்றை அம்பு
எனக்குப் போதும்.. பெருவெளிப் பிரபஞ்சத்தை
உருவிடும் என்சரங்கள்.. பார் தம்பி.. முன்னே
வாலி முடிவான்.. பின்னே இராவணனைத் தேடும்
என் வாளிகள்..

- இலக்குவன் - போருக்கு அழைக்கப்பட்டவனே போர் முறையைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.. இது ஆரியம் கைக்கொள்ளும் போர் நெறி.
- இராமன் - அதனாலென்ன?
- இலக்குவன் - வாலி மற்போரைத் தேர்ந்தெடுத்தால் என்ன செய்வது..
- இராமன் - (சிரிப்பு)
- இலக்குவன் - என்னண்ணா சிரிக்கிறாய்?
- இராமன் - சிரிக்காமல் என்ன செய்வது? போர்த் தந்திரங்களையும், புதுப்புது முறைகளையும், மறைந்திருந்து தாக்குவதையும் நீ இன்னமும் பயிலவில்லைத்தம்பி..
- இலக்குவன் - எனக்குப் புரியவில்லை..
- இராமன் - புரியவில்லை (சிரிப்பு) வாலியைப் போருக்கு அழைக்கப்போவது நானல்ல..
- இலக்குவன் - அப்படியென்றால்?
- இராமன் - சுக்கிரீவன் தான் வாலியோடு மோதப் போகிறான்.. நாங்கள் மறைவில் நின்று வேடிக்கை பார்க்கப் போகிறோம்..

காட்சி 04

- சுக்கிரீவன் - வாலி... வாடா வெளியே.. வாலி.. உன் வலியைக் குறைத்து, உயிரைக் குடிக்கிறேன்.. வாடா வெளியே..

வாலி

- பார் தாரை வலியைக் குறைத்து உயிரைக் குடிப்பானாம்.. கல்லையடைத்துக் குகைக்குள்ளே மூடினான்.. அண்ணன் இறந்தானென்று ஆட்சியைக் கவர்ந்தான்..

திராவிடத்தின் மானத்தை தீன ஆரியருக்கு விற்றான். கிட்கிந்தை வழியாக விந்தகத்துக்குள்ளே விரிந்த ஆரியப்படை புகவழி செய்தான்.. இத்தனை இழிவையும் இதுவரை பொறுத்து உயிரை அவனுக்கு கொடையளித்தேன்... இப்போது என் உயிரைக் குடிக்கப் போகிறானாம்.. வேடிக்கை..

தாரை

- ஆரிய ராமன் அவனுக்குத் துணையாக வந்திருப்பான்.. கூரிய வாளி கொண்டு பலரை அவன் கொன்றிருக்கிறான்.

வாலி

- ஆரிய இராமனல்ல, அயோத்தியே திரண்டு வந்தாலும் வாலி அஞ்சமாட்டான்.

தாரை

- ஒளிந்து நின்று அம் பெறியும் சூழ்ச்சி இருக்கக்கூடும் அன்பரே!

வாலி

- தாரை ! இராமன் அந்நியன்தான்.. இருந்தாலும் உயர்ந்தவரன்.. மேகநாதனைப் போல வேகமாய்ச் சரம்வீசும் வித்தகன் அவன்.. கோழையாய்ப் பின்னே நின்று சரங் கோர்ப்பானா? அன்பானவளே ! அறை கூவலுக்கு முன்னே அசையாமல் ஒதுங்கி மறைய வாலி கோழையல்ல.

சுக்கிரீவன்

- (தூரத்திலிருந்து) வாலி.. வாலி.. மூலைக்குட்பதுங்காதே.. உன் மூச்சை நிறுத்த வந்திருக்கிறேன் வாடா வெளியே..

வாலி

- (உரத்து) சுக்கிரீவா ! நில்டா வருகிறேன்..

[வாலி சுக்கிரீவனை நோக்கி ஓடுகிறான்.. இருவரும் ஓடுவருக்கெதிர் நிற்பதை மறைவில் நின்று இராம, இலக்குவர் பார்க்கின்றனர்]

- வாலி - மூடனே மீண்டும் எதற்காக வந்திருக்கிறாய்..
சுக்கிரீவன் - உன் மூச்சை நிறுத்துவதற்காக வந்திருக்கிறேன்..
- வாலி - சுக்கிரீவா நேற்று வந்தாய்.. நொருங்குண்டு ஓடினாய்.. கூற்றுவன் மீதுள்ள காதலால் தோற்றநீ மீண்டும் தேடி வந்திருக்கிறாய்.. போ.. தம்பி என்பதால் உயிர்ப் பிச்சை தருகிறேன்.. கண்முன்னே நிற்காமல் காட்டுக்குள் ஓடிவிடு..
- சுக்கிரீவன் - நாட்டு மக்கள் காண என்னை நாடு கடத்தியவன் நீ..
- வாலி - காட்டுப்பாறையால் குகையை மூடி கிட்கிந்தை ஆட்சியைக் கவர நினைப்பவன் நீ..
- சுக்கிரீவன் - ஒரேயொரு தம்பியென்று பாராமல் என்னை ஒழிக்க நினைத்தவன் நீ
- வாலி - திராவிடத்தை தாயென்று துதிக்காமல் துர்க்குண ஆரியருக்கு தாரை வார்த்தவன் நீ..
- சுக்கிரீவன் - அருமை மனைவி உரிமையை அபகரித்தவன் நீ..
- வாலி - (சிரித்து) அற்பன் நீயென்பதால் அவள் பக்கம் வர மறுக்கிறாள்.. வந்தால் கூட்டிச்செல்.
- சுக்கிரீவன் - அவள் உன் மாயத்திற்கு மயங்கிவிட்டாள்.
- வாலி - வார்த்தையை நீட்டுவதால், உன் வாழ்க்கையைக் குறுக்கிக்கொள்ளாதே..

சுக்கிரீவன் - வாலி உன்னை நான் கொல்லப்போகிறேன்.

வாலி - பக்கத்திலே தானே நிற்கிறேன் சுக்கிரீவா..
எதற்காக ஊழையிட்டு குரல் எழுப்புகிறாய்..

சுக்கிரீவன் - வீண் கதை எதற்கு? வாடா வாலி... மல்லாடு
வோம்..

வாலி - சுக்கிரீவா சினத்தைத் தூண்டாதே.. உன்னைத்
தூண்டியவர் யாரென்று எனக்குத் தெரியாத
போதும், நீ மாண்டு போவதை என் மனம்
விரும்பவில்லை... போய்விடு இங்கிருந்து...

சுக்கிரீவன் - வீண் கதை வேண்டாம் இந்தக் குத்துக்கு நீ
பிழைக்கமாட்டாய்..

[சுக்கிரீவன் ஓங்கிக் குத்துகிறான்]

வாலி - (சிரிக்கிறான்) பூ மோதி மலை சரியாதடா
சுக்கிரீவா ! மதுவிலும், பெண்ணிலும், மயங்கித்
திளைத்து உரமிழந்து போனவனே போ..
ஓடிப்போ...

சுக்கிரீவன் - இதோ.. இந்தக் குத்துக்கு பதில் கூறு...

[மீண்டும் குத்துகிறான்]

வாலி - சுக்கிரீவா.. இறுதி முறையாக எச்சரிக்கிறேன்.
உயிரை இழக்கப் போகிறாய்..

சுக்கிரீவன் - இதோ.. இந்தக் குத்தோடு நீ சாகிறாய் வாலி..

[மூன்றாம் முறையாகக் குத்துகிறான்]

வாலி - (பெருங்குரலில்) சுக்கிரீவா..

[வாலியும் சுக்கிரீவனும் மோதுவதை ஆர்வத்தோடு பார்த்துக்கொண்டிருந்த கிராம
இலக்குவர்]

இராமன் - பார் இலக்குவா பார்.. ஓங்கி ஓங்கி சுக்கிரீவன் குத்துகிறான்.. வாலி அசையாது மலைபோல நிற்கிறான்..

இலக்குவன் - அண்ணன் வாலி மலை என்றால், சுக்கிரீவன் எலி, எலி அடித்து மலைவிழுமா?

இராமன் - எலியடிக்க மலைவிழும் புதுக்காட்சியை இப்போது நீ பார்க்கப் போகிறாய்..

இலக்குவன் - அண்ணா.. அண்ணா.. வாலி சுக்கிரீவனைத் தூக்குகிறான்.

இராமன் - தூக்கட்டும்.. தூக்கட்டும்.

இலக்குவன் - அண்ணா சுக்கிரீவன் சாகப்போகிறான்.

இராமன் - இல்லைத்தம்பி வாலிதான் சாகப்போகிறான். வா... அண்ணன் தம்பி சண்டையை நாங்கள் முடித்து வைப்போம்..

[கிருவர் சண்டையிலும் பேரொலிக்கு மத்தியிலே இராமன் கோதண்டத்தை வளைத்து அம்பைத் தொடுக்கிறான்.]

இலக்குவன் - அண்ணா எதற்காக கோதண்டத்தை வளைக்கிறாய்?

இராமன் - என் அன்பன் சுக்கிரீவனைப் பார்.

இலக்குவன் - சுக்கிரீவன் மண்ணிலே தவழுகிறான்.. வாலி சிரித்தபடி நிற்கிறான்.

இராமன் - வாலி இப்போது ஆரிய ராமனின் பகைவன் என்னை அலட்சியம் செய்த பகைவன். அதனால்...

இலக்குவன் - அதனால்..

இராமன் - சிரித்தபடி நிற்கும் வாலியின் மார்பை எரிக்கப்போகிறது என்வாளி..
இதோ பார் இலக்குவா.. கொப்பளித்துத் தீ கொட்டும் கூர்முகவாளி..
(இராமன் கோதண்டத்தை வளைத்து வாலியின் மார்பில் அம்பெய்கிறான்)

பின்னணிக்குரல் - மரபுதரில் ஒளிந்திருந்த மாவீரன் இராமன் வாலி மரபுகத்தில் ழுறி பார்த்து ஓரம்பு வீச அணையுடைத்து எழுந்ததம் போல அணி மார்பில் சிரத்த வெள்ளம் பாய... நிலம் வெடித்துக் கிளம்புகின்ற நிகழ்வும் போல நெஞ்சில் எழுகின்ற ழருதியுற்று மேகத்தில் மோத.."ஆரடா மறைந்திருந்து தாக்கிய வீரன்? ஆகாகா ;இராமனோ? தருமத்தின் தூதனோ? பாரடா தமிழ்ரத்தம் பாய்வதை மண்ணில் ! ஏனடா திரிகின்றாய் வீரனாய் வீணில்? புனிதனாம், அவதாரமாம் ..கேவலம் கோழையே ஏனடா மறைந்திருந்து அம்பெய்தாய்.. ஆர்ப்பரிக்கின்றான் வாலி..

இலக்குவன் - அண்ணா.. வாலியின் மார்பிலே குருதி கொப்பளித்துப் பாய்கிறது.

இராமன் - தம்பி இலக்குவா.. இராமபாணம் எவனுடைய மார்பிலும் இதுவரை தங்கி நின்றதில்லை...

இலக்குவன் - ஆமாம் அண்ணா.. புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன பொருள் போலக் கழன்று புறம்போகும் உன் வாளியைக் கையினாலே பிடித்துக்கொண்டானே அந்த வாலி...

இராமன் - இலக்குவா உண்மை.. வாலியின் உரம் என்னை வாயடைக்க வைக்கிறது... ஏழு உலகையும் துளைக்கும் என் வாளி, எப்படித்தான் இந்த வாலியின் மார்பிலே தங்கியது.. இது என்ன மார்பா, மலையா?

- இலக்குவன் - வா அண்ணா அருகே போவோம்..
(வாலி சிரிக்கிறான்)
- வாலி - (ஆவேசத்துடன்) ஆரடா மறைந்திருந்து தாக்கிய
கோழை..
ஆகாகா நீதான் இராமனோ?
நீதான் தருமத்தின் தூதனோ?
கோழையே ஏனடா மறைந்திருந்து
அம்பெய்தாய்?
(வாலி சிரிக்கிறான்)
- இராமன் - வாலி சாகப்போகும் வேளையில் சிரிக்கிறாயே,
எதைப் பார்த்து நகைக்கிறாய்?
- வாலி - மரப்புதரில் மறைந்திருந்து அம்புவிட்ட உன்
வீரத்தைப் பார்த்து நகைக்கிறேன், அயோத்தியில்
அவதரித்த தயாளராமா இதுதான் உன் வீரமோ?
உலகம் உன்னைப் பார்த்து எப்படிச் சிரிக்கும்
என்று எண்ணிப் பார்த்தேன், சிரிப்பை அடக்க
முடியவில்லை.. (சிரிக்கிறான்)
- இராமன் - சிரிக்காதே வாலி தீங்கிழைத்தாய்.. தண்டனையை
அனுபவிக்கிறாய்...
- வாலி - தீமையைக் கொல்ல அவதரித்த மைநிற வள்ளலே
நீ செய்த தீமை மட்டும் நீடுலகில் நன்மையென்று
பொருள்படுமோ? (சிரிக்கிறான்)
- இராமன் - சிரிக்காதே வாலி.. சிரிக்காதே!
- வாலி - இராமா! நான் உனக்கு ஒரு தீங்கும் செய்ய
வில்லை.. நான் சுக்கிரீவனோடு போரிடும்போது
நீ ஏன் என்மீது அம்பு எய்தினாய்?

- இராமன் - உன்னால் ஆதரிக்கப்பட வேண்டிய தம்பிக்கு நீ தீங்கு விளைவித்து இருக்கிறாய்.. அவன் தாரத்தைக் கவர்ந்து வைத்திருக்கிறாய்!
- இலக்குவன் - பிறர் பெண்ணை பெண்டாள நினைப்பவன் ராமவாளி புறந்தள்ளிக் கொல்லும்.. உன் மார்பிலே அண்ணனின் வாளி பாய்ந்தது அதனால்தான்..
- வாலி - ஓ.. நீதான் இந்த ஒப்பற்ற வில்வீரனின் தப்பற்ற தம்பியா? (சிரித்து) இராமா.. வள்ளலென்றனர் உன்னை.. நான் நம்பினேன்.. தேவி சீதையைப் பிரிந்ததால் திகைத்துத் தடுமாறி தீ நெறி புகுந்துவிட்டாயே...
- இராமன் - வாலி..
- வாலி - இராமன் எப்பொழுதுமே மக்களுக்கு நீதியுடனும் அன்புடனும் நடந்து கொள்பவன் என்பது மக்களின் பேச்சு, ஆனால் உன்னுடைய தரத்தை நான் இப்பொழுது காண்கிறேன்.. நீகொலைப்பாதகன்..
- இராமன் - வாலி..
- வாலி - மறைந்து நின்று அம்பெறியும் மாபெரும் வில்லாண்மையை எங்கேயப்பா கற்றாய்? மனு நெறியைக் காக்க வந்த மானுட அவதாரமென்று அனுதினமும் உன்னை ஆரிய முனிவர் போற்றுகின்றனரே.. தோள்வலி ராவணன் உன் தேவியைக் கவர்ந்து சென்றால், வாலியைக் கொல்லென்று உன் மனுதர்மம் கூறுகிறதா இராமா?

இராமன் - நீ என் சினேகனின் வைரி.. மாற்றான் பெண்மீது மையலுற்று கவர்ந்த உன்னைக் கூற்றுவனுக் களிப்பது தவறல்லவாளி..

வாலி - மூட ஆரியனே ! நீ வாலியைக் கொல்லவில்லை.. அறத்தின் வேலியைக் கொன்றிருக்கிறாய்.. புலியைப் பிடிப்பதற்கு எலியைத் துணை கொண்டு வந்திருக்கிறாய்.. உன் மனைவியை மீட்டுத்தாவென்று என்னைக் கேட்டிருந்தால் மன்னன் இராவணனிடம் நயந்து பேசி மின்னற் கணத்திலே உன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றியிருப்பேன் ... அண்ணன் தம்பி சண்டைக்குள்ளே புகுந்து உன் ஆசையை நிறைவேற்றியிருக்கிறாய்.. உன்னை உலகம் பழிக்கும், உயர்ந்தவர் உள்ளம் பழிக்கும்...

இலக்குவன் - வாலி நீ அதிகம் பேசுகிறாய்..

வாலி - பேசவேண்டா பேசவேன்.. உயிர் போகும் வரை பேசவேன் .. சோரம் போன ஆரியக் கொள்கையோடு, பாரவெஞ்சிலை சுமந்து வந்த பாவிகளே.. நேர் நின்று போராட நெஞ்சில்லாக் கோழைகளே ! கூர்வாளியும், கொற்றவிலும் கையிலே எதற்கு? வேரிலே வெந்நீர் வார்த்து, ஆரியப் பயிர் விளைக்க ஆசைப்படும் அற்பர்களே வாலி பேசுவான், வண்ணத் திராவிடப் பூமியில் இந்த வாழ்க்கை முடியும் வரை பேசுவான்..

இராமன் - அதர்மர்கள் என்னுடைய அம்பிலிருந்து தப்பமுடியாது.

வாலி - உன்னுடைய நாட்டுக்குள்ளே நான் அத்துமீறி வந்தது கிடையாது. உனக்கு எந்தவிதமான அவமானத்தையும் உண்டுபண்ணியதில்லை, ஆயினும் நீ என் உயிருக்கு உலை வைத்தாய்..

இராமன் - என் நாட்டுக்குரிய அலுவல்களைக் கவனிப்பதோடு என்னுடைய கடமை நின்று விடுவதில்லை.. எங்கெல்லாம் தீங்கு நிகழ்கிறதோ அங்கெல்லாம் அதை ஒழுங்குபடுத்தவேண்டியது என் கடமை, நீ தீ நெறிக்கும், காமத்துக்கும் அடிமைப்பட்டவன்.

வாலி - காணாமல் போன சீதையை மீட்டெடுப்பதற்குத்தானே நீ சுக்கிரீவனோடு நட்புப் பூண்டுள்ளாய்.

இராமன் - ஆம், அதுதான் உண்மை, நாங்கள் என்றும் நண்பர்களாயிருக்க உறுதிப்பாடு கொண்டுள்ளோம்.

வாலி - நீ ஏன் என்னை மறைந்திருந்து அம்பு எய்தி வீழ்த்தினாய்? இது அரச மரபு அன்று, நெறி தவறிய நீ குற்றவாளியா? உன்னால் பாதிக்கப்பட்ட நான்குற்றவாளியா?

இராமன் - வாலி ! தம்பி மனைவியைக் கவர்ந்த நீயா அறத்தைப் பற்றி பேசுகிறாய்? அறத்தை நிலைநாட்டவே உன்னைக் கொன்றேன்...

வாலி - இராமா..

இராமன் - (மெல்லச் சிரித்து) வாலி உன் முதுகைத் துளைத்து என் மூளெளிக் கணைகள் போகவில்லை. அதனால் நீ வீரன் என்பதை நான் அறிவேன்.. ஆனால் வீரம் மட்டும் போதுமா? தர்மத்தை சிறையிட நினைத்தாய், இன்று தர்மத்தின் தீர்ப்பு உன் தழைத்த மார்பைத் துளைத்து நிற்கிறது.

வாலி - தர்மம் (சிரித்து) தர்மத்தைக் காக்கவென்று

தாபதக் கோலம் பூண்ட தயாளனே.. சொல் !
சாகும் வேளையிலாவது உன்னிடம் தர்ம
உபதேசம் பெறுகிறேன். கோழை இராமனே..
மறைந்திருந்து அம்பெறிந்தது தர்மமா? ஒருபக்கச்
சேதி கேட்டு குறி வைத்து என்னைத் தாக்கியது
தர்மமா?

இராமன் - சுக்கிரீவன் மனைவியைக் கவர்ந்தது தர்மமா?

வாலி - உருமையிடம் கேட்டு உண்மையை அறிந்தாயா?
இராமா ஏன் தலை குனிகிறாய்? தர்மம் தலை
குனியலாமா?

இராமன் - சுக்கிரீவனை ஏன் துரத்தினாய்?

வாலி - ஆரிய போதனையை ஏற்று என்னைக் கொலை
செய்யச் சதிசெய்தான்.. ஆரிய தர்மத்தை நான்
ஏற்கவில்லை... சுக்கிரீவன் திராவிடத்தை விற்கத்
துணிந்தவன். அதனால், நான் உயிரோடு
இருக்கும்போதே கிட்கிந்தை மணிமுடியை
ஈகின்றாய்.. இல்லையா.. சொல்ராமா.. சொல்...

இராமன் - வந்து.. வந்து..

வாலி - இராமா.. ஆரியரை விதைக்க எம் மண்ணிற்கு
வந்த கோழையே.. உன் அம்பு என் மார்பிலே
பதிந்திருக்கிறது.. அதை இப்போதே பிடுங்கி
எறிகிறேன்.

இராமன் - வாலி.. இந்த அம்பைப் பிடுங்கினால்..

வாலி - குருதி கொப்பளித்துப் பாயும்.. உறுதி வாய்ந்த
இந்த வாலியின் உயிர் போகும்... ஆனால் இந்தக்
குருதியின் கறையை நீ கழுவமுடியாது.

ஆரியர்களாலும் கழுவமுடியாது, உலகம் உள்ளவரை உன் ஈனச் செயல் மறையப் போவதில்லை..

இராமன் - வாலி... (கோபமாக)

வாலி - அவதாரப் பூச்சுக்களால் உன் அவமான வேலைகளை மறைக்கலாம். அதையே அர்ச்சனைக்குரிய பெரும் செயலாகவும் மாற்றிக்காட்டலாம். ஆனால் வாலியின் மார்பிலே மறைந்திருந்து அம்புவிட்டாயே.. இதை உலகம் மறக்காது..

இராமன் - வாலி..

வாலி - நான் இறக்கப்போகிறேன் இராமா... இதோ.. ஈனச் செயல் புரிந்த உன் தீமையே உருவான அம்பினைப் பிடித்துக்கொள்.. திரும்பவும் எவனையாவது மறைந்து நின்று கொல்லலாம்.. கீழ்வானம் சிவக்கிறது, என் தேசத்தில் கதிரொளி படருகிறது.. புள்ளினங்கள் விழிப்புற்றுப் பறக்கின்றன.. என் தேசம் விழிக்குமடா இராமா... நீ தேவனால், தெய்வ அவதாரமல்ல, அவமானம் வள்ளலல்ல புல்லன்.. மறைந்து நின்று கொன்ற மாகோழை.. உன்னால் உன் வம்சத்திற்கே கறைபட்டுவிட்டது. வாழ்க திராவிடத் திருவிடம், வெல்க இலங்கைத்தீவு.
(வாலி இறக்கிறான், இராமன் தலைகுனிகிறான்)

குரல் - வாலிவதை பட்டான், இராமன் கறைபட்டான்! திராவிடத்தின் வேலி வாலி, ஆரியத்தின் போலி இராமவாளி..
இராம காவியத்தில் வாலி வீரன்,
இராமன் அறநெறி தவறியவன்...

மருது பாண்டியர்

கதை மாந்தர் -
வெள்ளை மருது
சின்ன மருது
வேலு நாச்சியார்
கர்னல் வெல்ஷ் - வெள்ளைக்காறத்துரை
கலெக்டர் லூஷிங்டன் - வெள்ளைக்காறத்துரை
ஜெனரல் அக்னியூ - வெள்ளைக்காறத்துரை
ஊமைத்துரை
சிவத்தையா
சேவகன்
ஒற்றன்
உடையத்தேவன்
சிப்பாய்கள் (வெள்ளையர் சார்பில்)
வீரன் (சிவகங்கை)

மருதுபாண்டியர்
பின்னணிக்குரல் -

முடக்கடா விடுதலை ஆர்வம் என்றார்
அடக்கடா சுதந்திர அனலை என்றார்
அவரை எதிர்த்து
முழக்கடா முரசுமென்று அதிர்ந்திட்ட சிங்க ஏறுகள்
சமூக்கரால் சாவில் வீழ புதுக்கோட்டைத்
தொண்டைமான்
எட்டயபுரத்து எட்டப்பன், படமாத் தூர்
உடையத் தேவன் ஆகியோர் தூது போக,
திருப்பத்துர்க் கோட்டைத் தூக்குமரம்
மருதுபாண்டியர் உயிரைக்குடித்தது.!

காட்சி 01

இடம்

சிவகங்கை அரண்மனை

பாத்திரங்கள்

வெள்ளை மருது, சின்ன மருது, சேவகன், ஒற்றன்
[வெள்ளை மருதுவும், சின்ன மருதுவும் அமர்ந்திருக்கும்
போது சேவகன் வருதல்]

- சேவகன் - மகாராஜா ! நமது ஒற்றன் ஒருவன் செய்தி
கொண்டு வந்திருக்கிறான்.
- வெ.மருது - ஒற்றனா? உடனே வரச்சொல்..
- சேவகன் - உத்தரவு மகாராஜா..
[சேவகன் சென்று ஒற்றனுடன் திரும்புகிறான்]
- ஒற்றன் - மகாராஜா
- வெ.மருது - என்ன செய்தி கொண்டு வந்தாய்?
- ஒற்றன் - மிகவும் துக்கமான செய்தி மகாராஜா...
- சின்ன மருது - துக்கமான செய்தியா? சொல்..
- ஒற்றன் - மகாராஜா ! சொல்லவே நாக் கூசுகிறது..
பாஞ்சாலங்குறிச்சி மன்னர் வீரபாண்டிய கட்டப்
பொம்மனை இன்று காலையில் கும்பினி
அதிகாரிகள் தூக்கிலிட்டுக்கொன்றுவிட்டார்கள்
- வெ.மருது - ஆ... தூக்கிலிட்டு விட்டார்களா?
- ஒற்றன் - ஆம் மகாராஜா... சுயத்தாற்றில் ஒரு கட்டைப்
புளியமரத்தில் மேஜர் பானர்மான் தூக்கிலிட்டுக்
கொன்றுவிட்டான்.
- சின்னமருது - ஊமைத்துரை என்ன ஆனார்?

ஒற்றன் - ஊமைத்துரையையும், அவருடன் பிடிபட்டவர் களையும் பாளையங்கோட்டைச் சிறையில் அடைத்துவைக்க உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள் மகாராஜா..

வெ.மருது - வேறு செய்திகள் உண்டா?

ஒற்றன் - இல்லை மகாராஜா.

வெ.மருது - சரி, நீ உடனே மீண்டும் தெற்கே செல்.. தென்னா ட்டில் நடைபெறும் முக்கிய சம்பவங்களையும், செய்திகளையும் உடனுக்குடன் இங்கு தெரிவிக்க ஏற்பாடு செய்.. துணைக்கு வேறு சில ஒற்றர் களையும் அழைத்துக்கொண்டு செல், சரி நீ போகலாம்.

ஒற்றன் - உத்தரவு மகாராஜா. நான் வருகிறேன்.

(ஒற்றன் வெளியேறுகிறான்)

வெ.மருது - தம்பி சின்னமருது, செய்தியைக் கேட்டு என் சிந்தை கலங்குகிறது.. கட்டப்பொம்மன் நமக்கு உற்ற நண்பர். நாம் அவருக்குப் பலமாகவும், அவர் நமக்குப் பலமாகவும் இருந்து வந்தோம். ஆனால் இன்று அவரது மரணச்செய்தி நமது கண்களில் ஒன்றையே கொத்திப் பிடுங்கிய மாதிரி இருக்கிறது.. பாவம்! அவர் விதி இப்படியா முடிய வேண்டும்?

சின்னமருது - இது விதியில்லை அண்ணா, பெரும் சதி நமது அண்டை நாட்டானான புதுக்கோட்டைத் தொண்டைமானே அற்ப ஆசையால் கட்டப் பொம்மனைக் காட்டிக்கொடுத்தான். அன்னியர் களின் ஆதிக்க வேட்டைக்கு அவனைப் போன்ற அடிமைப்புத்திக்காறர்களே உதவி செய்கிறார்கள் அண்ணா.. இந்த அன்னியர்களை நாம் நம்பவே கூடாது... கடல் கடந்து வந்த வெள்ளைக் கயவர்கள் அவர்கள், உறவாடிக் கெடுக்கும்

நயவஞ்சக நல்ல பாம்புகள்!

- வெமருது - தம்பி ! நாடாள வந்தவனிடம் நாணயத்தை எதிர்பார்க்க முடியுமா?
- சின்னமருது - ஆம் அண்ணா, இன்று பாஞ்சாலங்குறிச்சி, நாளை சிவகங்கை, இன்று கட்டப்பொம்மன், நாளை இதேகதி நமக்கும் நேரக்கூடும் அண்ணா! இந்தச் சமயத்தில் நாம் விழிப்போடு இல்லாவிட்டால், இந்த வெள்ளைப் பிசாசுகள் நம்மையும் சுவடு தெரியாமல் சுட்டுப்பொசுக்கிவிடும்..
- வெமருது - ஆம், தம்பி! ஆபத்து அதிகதூரத்தில் இல்லை...
- சின்னமருது - இனியும் நாம் சும்மா இருப்பதில் அர்த்தமில்லை அண்ணா! இன்று முதலே நாம் நமது படைப்பலத்தை பெருக்க முனையவேண்டும்.. எதிரியின் தாக்குதல் எங்கிருந்து, எப்படி, எந்தச் சமயத்தில் வருமென்றே சொல்வதற்கில்லை.
- வெமருது - உண்மைதான், சிறுத்தைப்புலி பல்லைக் காட்டுகிறது என்றால் சிரிக்கிறது என்று அர்த்த மில்லைத்தான். வெள்ளையர்கள் இன் நம்முடன் மோதாமல் உறவு பாராட்டி வருகிறார்கள் என்றால். நமது ஆட்சியை அவர்கள் அங்கீகரித்து விட்டார்களென்ற அர்த்தமல்ல, நாமும் நமது படைப்பலத்தைப் பெருக்க வேண்டியது தான்.. வந்தபின் காப்பதைவிட வருமுன் காப்பதே விவேகம்..
- சின்னமருது - (வருத்தத்தோடு) ஆனால் இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்திலே அதை எண்ணும்போதுதான்...
- வெமருது - எதை எண்ணும்போது? சின்னமருது, நீ என்ன சொல்ல வருகிறாய்?
- சின்னமருது - இல்லையண்ணா, இத்தகைய சந்தர்ப்பத்திலே நமது ராணி வேலு நாச்சியாரும் படுத்த படுக்கை

யாக இருக்கிறார்களே என்பதை எண்ணித்தான்..

வெ.மருது - (பெருமூச்சோடு) ஆம் தம்பி.. அதுவும் நமது துரதிஷ்டம்தான்.. வேலு பிழைத்தெழுந்து விடுவாள் என்ற நம்பிக்கைக்கே இடமில்லை.. சரி, வா.. நாம் வேலுவைப் பார்த்துவிட்டு வரலாம்...

சின்னமருது - சரி அண்ணா..

(இருவரும் எழுந்து செல்கிறார்கள்)

திறை

காட்சி 02

இடம்

சிவகங்கை அரண்மனை அந்தப்புரம்

பாத்திரங்கள்

வேலுநாச்சியார், வெள்ளைமருது, சின்னமருது
(வேலுநாச்சியார் நோய்ப்படுக்கையில் படுத்திக் கிடக்கிறான்,
வெள்ளைமருதுவும், சின்னமருதுவும் அங்கு வருதல்)

வெ.மருது - (உள்ளே வந்து வேலுவின் அருகில் சென்று)
வேலு! வேலு!

வேலுநாச்சியார் - (மூடியிருந்த கண்களைத் திறந்து) யாரது?

சின்னமருது - என்ன அண்ணி? அண்ணா மருதுபாண்டியர் வந்திருக்கிறார்..

வேலுநாச்சியார் - (இருமியவாறே) தாங்களா? எப்போது வந்தீர்கள்?

வெ.மருது - இப்போதுதான்

வேலுநாச்சியார் - சரி, இப்படி என் அருகில் அமருங்கள்.. கட்டப் பொம்முனைப் பற்றி ஏதோ செய்தி வந்ததாமே, என்ன அது?

வெ.மருது - ஆம் வந்தது, வேலு! கட்டப் பொம்மு இறந்துவிட்டார்.. வெள்ளையர்கள் அவரைக் கொன்றுவிட்டார்கள்!

சதுராங்கவேட்டை/79

வேலுநாச்சியார் - கொன்றுவிட்டார்களா? அடப்பாவிக்களா?
(இருமுகிறாள்)

வெமருது - வேலு, நீ அதையெல்லாம் எண்ணி உடம்பை
அலட்டிக்கொள்ளாதே, நீயோ நோயாளி,
எதையாவது எண்ணிக் கவலைப்பட்டால்
உடம்புக்கு ஆகாது...

வேலுநாச்சியார் - கவலைப்படுவதற்கு இனி என்ன இருக்கிறது
ராஜா! இனி நான் பிழைக்கப் போவதில்லை.
இன்றோ, நாளையோ, இல்லை சிறிது நேரமோ,
சாவு என்னைத் தினம் தினம் நெருங்கிக்
கொண்டே வருகிறது..

வெமருது - வேலு! வீணாக வேண்டாததையெல்லாம் ஏன்
பேசிக்கொண்டிருக்கிறாய்?

வேலுநாச்சியார் - ராஜா பேசவேண்டிய காலம் வந்தால்
பேசித்தானே ஆகவேண்டும்? கேளுங்கள் நான்
பிழைக்கப் போவதில்லை.. நான் மாண்டு
விட்டால், நீங்கள் இருவரும்தான் இந்தச்
சீமையைப் பரிபாலனம் செய்ய வேண்டும்.

வெமருது - இப்போதும் நாங்கள்தானே பார்த்துவருகிறோம்
வேலு..

வேலுநாச்சியார் - உண்மைதான், என்றாலும், இந்தச் சிவகங்கைச்
சீமையின் வாரிசுரிமை இப்போது என்
பெயருக்குத் தான் இருக்கிறது. இதை உங்கள்
பெயருக்கு மாற்றிவிடவேண்டும், நான் உயிருடன்
இருக்கும் போதே இந்தக் காரியத்தைச்
செய்துவிட விரும்புகிறேன்.

வெமருது - அதைப்பற்றியெல்லாம் நீ ஏன் கவலைப்
படுகிறாய்? வாரிசுப் பாத்தியதையைக் பற்றி
மக்கள் வாய் திறந்து கேட்கும் அளவுக்கு நாங்கள்
இந்த நாட்டை அரசாளவில்லையே, நாட்டு
மக்களின் ஆதரவோடும், அங்கீகாரத்தோடும்
தானே இதனை ஆண்டு வருகின்றோம்...

சிவ.ஏழுமலைப்பிள்ளை/80

வேலுநாச்சியார் - நாட்டு மக்களுக்காகச் சொல்லவில்லை. நாளை வரக்கூடியதை எண்ணித்தான் சொல்கிறேன்.

வெ.மருது - சரி, உன் இஷ்டம் போலச் செய்து விடுவோம், நீ பேசாது கண்ணை மூடித்தூங்கு.

வேலுநாச்சியார் - இனி எனக்கு ஒரே தூக்கம்தான் பாக்கி... நிம்மதியான தூக்கம், நிரந்தரமான தூக்கம்! அந்தத் தூக்கம் ஒன்றைத்தான் நான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

வெ.மருது - அப்படியெல்லாம் பேசாதே, காளேஸ்வரன் உன்னை நிச்சயம் காப்பாற்றுவான்.

வேலுநாச்சியார் - அந்தக் காளேஸ்வரன் உங்கள் இருவரையேனும் நல்லபடியாகக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதே என் பிரார்த்தனை.

வெ.மருது - உன் பிரார்த்தனை நிச்சயம் நிறைவேறும்... நீ பேசாமல் நிம்மதியாகத் தூங்கு, நாங்கள் வருகிறோம்..

வேலுநாச்சியார் - சரி, சென்றுவாருங்கள்.. (இருமுகிறாள்)

[மருது சகோதரர்கள் இருவரும் செல்கிறார்கள். காளேஸ்வரன் கோயில் மணியும் அடிக்கிறது.]

திரை

காட்சி 03

இடம்

இராமநாதபுரம் அரண்மனை

பாத்திரங்கள்

கர்னல்வெல்ஷ், கலெக்டர் லூஷிங்டன், சிப்பாய்

[கலெக்டர் லூஷிங்டன் ஆத்திரத்தோடு அங்குமிங்கும் நடந்து

கொண்டிருக்கிறான், கையிலுள்ள சுருட்டை ஆத்திரத்தோடு கிழத்துக்

கொள்கிறான்.. அப்போது கர்னல் வெல்ஷ் அங்கு வருதல்]

வெல்ஷ் - குட் ஈவினிங் மிஸ்டர் லூஷிங்டன்! தாங்கள் என்னை அவசரமாக வரச்சொன்னீர்களாமே,

சதுரங்கவேட்டை/81

என்ன விஷயம்?

லூஷிங்டன் - கர்னல் வெல்ஷ்! இந்த மருது பாண்டியனுக்கு என்ன திமிர் பார்த்தீரா?

வெல்ஷ் - என்ன நடந்துவிட்டது, கலெக்டர் ஸார்?

லூஷிங்டன் - என்ன நடந்துவிட்டதா?

[கைவிலுள்ள சுருட்டை தரையில் போட்டு காலால் மிதிக்கிறான்]

கேளும் இதை... இந்த மருது பாண்டியனுக்கும், பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கட்டப்பொம்மனுக்கும் ரகசியத் தொடர்பு இருந்துவந்ததெல்லாம் எனக்கு அத்தாட்சி பூர்வமாகத் தெரியும்.. அது சம்பந்தமான தஸ்தாவேஜிகள் கூட என்வசம் இருக்கின்றன.. இருந்தும் ஒரே சமயத்தில் இரண்டு எதிரிகளை மோதிக் கொள்ள வேண்டாமென்று, இந்த மருது பாண்டியனைக் கொஞ்சம் விட்டு வைத்திருந்தேன். இப்போது அவன் நமக்கே பாடம் கற்றுத்தருகிறான்.

வெல்ஷ் - லூஷிங்டன் ! மருது பாண்டியன் நல்லவன்தான். ஒருவேளை இந்தக் கட்டப்பொம்மன் வகையறாக்களோடு சேர்ந்து, இவனும் கெட்டுக் குட்டிச் சுவராகிவிட்டான் போலிருக்கிறது..

லூஷிங்டன் - கேடுகாலம் வந்தால் கெடாமல் என்ன செய்வான்? ஆனானப்பட்ட பாளையப்பட்டுக்க ளெல்லாம் நமக்கு அடிபணிந்துவிட்டன.. எட்டப்பனோ எண்ணிக்கொள் என்று நம்முன் எட்டுக் குட்டிக்கரணம் போடுகிறான். புதுக் கோட்டைத் தொண்டைமானோ “புத்தி புத்தி” என்று கை கட்டி வாய்பொத்தி நிற்கிறான்... காகம் பறக்காத சீமையை ஆண்ட கட்டப் பொம்மனோ கட்டை மண்ணாய்ப் போய் விட்டான். மூர்கப் பிறவியான அந்த ஊமைத் துரையோ பாளையங் கோட்டைச் சிறையில் அடைபட்டுச் சாகிறான்..

இந்த சிவகங்கைச் சீமையைத் தவிர, மற்ற எல்லாரும் நமக்கு அடிமைகளாகிவிட்டார்கள். நமது பலத்தையும், வீரத்தையும், வெற்றியையும் தெரிந்திருந்தும் இந்த மருது பாண்டியனுக்கு என்ன ஆணவம் பார்த்தீர்களா?

வெல்ஷ் - ஆத்திரப்படாதீர்கள், கலெக்டர் ஸார்.. நடந்தது என்ன? அதைச் சொல்லுங்கள்.

லூஷிங்டன் - கர்னல்வெல்ஷ் ! சிவகங்கைச் சீமையின் ராணி வேலுநாச்சியார் சமீபத்தில் காலமாகிவிட்டாள் அல்லவா?

வெல்ஷ் - ஆமாம்..

லூஷிங்டன் - அவள் காலமான பின்னர் நான் இந்தத் தெற்குச் சீமையின் கலெக்டர் என்ற முறையில், சிவகங்கைச் சீமையின் வாரிசுரிமை பற்றிய பத்திரங்களை என்னிடம் தாக்கல் செய்து அங்கீகாரம் பெறும்படி மருதுபாண்டியனுக்குத் தாக்கீது அனுப்பியிருந்தேன்.

வெல்ஷ் - ஏன்? அப்படிப்பட்ட பத்திரங்கள் எதுவுமே அவனிடம் கிடையாதோ?

லூஷிங்டன் - உமக்குத் தான் தெரியுமே? இந்த மருதுபாண்டியன் அந்த ராணிக்கு இரண்டாவது கணவன். ஆனால் அவளுக்கோ வாரிசாக ஒரு குழந்தை கூட இல்லை.. பின்னே மருதுபாண்டியனுக்கு ஏது அரசுரிமை?

வெல்ஷ் - சரிதான்.. புரிகிறது. சரி, அவன் பதில் என்ன?

லூஷிங்டன் - பதிலா அது? நான் அனுப்பிய கம்பெனித் தூதுவனையே அவமானப்படுத்தி அனுப்பி விட்டான்.. வாரிசுரிமைப் பத்திரம் எதையும் என்னிடம் காட்டவேண்டிய அவசியம் இல்லையாம்... வாரிசுரிமையைப் பற்றிக் கேட்க

எனக்கு எவ்வித உரிமையுமே கிடையாதாம்..
அவசியம் ஏற்பட்டால் வாரிகுரிமைப்
பாத்தியதையை வாள்முனையிலே நிரூபித்துக்
கொள்வானாம்..

வெல்ஷ் - ஆம் ! மயிலே மயிலே இறகு போடு என்ற கதை
இந்த மருது பாண்டியனிடம் பலிக்காதுதான்..

[இந்தச் சமயத்தில் சிப்பாய் கழுத்தைக் கொண்டு வந்து லூஷிங்டன்
கொடுக்கிறான்]

சிப்பாய் - (கடிதம் கொடுத்துவிட்டு) கலெக்டர் ஸாப்..!
ஏதோ அவசரக் கடிதம். பாளையங்
கோட்டையிலிருந்து இப்போதுதான் நமது
படைவீரன் ஒருவன் கொண்டுவந்தான்.

லூஷிங்டன் - சரி, நீ போகலாம்.

[கழுத்தைப் பழுத்து முடித்துவிட்டுத் திடுக்கிட்வனாக]

ஆ! தப்பி விட்டார்களா?

வெல்ஷ் - யார்.. யார்தப்பிவிட்டார்கள்?

லூஷிங்டன் - பாளைங்கோட்டைச் சிறையில் அடைப்பட்டுக்
கிடந்த அந்தப் பாஞ்சாலங்குறிச்சிப் பயல்கள்..
ஊமைத்துரையும் அவன் சகாக்களும் சிறையை
உடைத்துக்கொண்டு ஓடிவிட்டார்களாம்...
அதுமட்டுமல்ல, ஓடிப்போய் ஆயிரக்கணக்கான
மக்களைத் திரட்டிக்கொண்டு மீண்டும் போருக்கு
சித்தமாகிவிட்டார்களாம்..!

வெல்ஷ் - புதிய தலைவலிதான், லூஷிங்டன் ! இந்தத்
தென்னாட்டு பாளையக்காறர்களே நம்மிடம்
லேசில் பணியமாட்டார்கள் போலிருக்கிறது.

லூஷிங்டன் - கர்னல்வெல்ஷ் ! எதிரியாயிருந்தால் அவன்
நம்மிடம் சும்பிட்டு அடிபணிய வேண்டும்.
இல்லையேல் வென் கொல்லப்படவேண்டும்..

நிபந்தனையற்ற சரணாகதி, இல்லையேல்,
நிர்த்தாட்சணியமான மரணதண்டனை, இது
தான் நமது யுத்ததர்மம்.. தெரிந்து கொள்ளும்..

வெல்ஷ் - ஆம், லூஷிங்டன்! ஊமைத்துரை உயிரோடு
இருக்கும் வரையில் நமக்கு நிம்மதியே
கிடையாது. அன்றே நாம் அவனையும்
கொன்றிருக்க வேண்டும். பாம்பைக் குடத்தில்
பிடித்தடைத்தால், என்றைக்காவது ஒருநாள்
நம்மை அது கொத்தவரத்தான் செய்யும்.

லூஷிங்டன் - தவறுதான்.. அதன்பலன்தான் இந்த விளைவு. சரி,
நீர் போய் வாரும். பாஞ் சாலங்குறிச்சிப்
போர்முனை விஷயத்தை நான் உடனே
கவனித்தாக வேண்டும். மருதுபாண்டியன் மீது
தங்களுக்கு ஒரு கண் இருக்கட்டும்..

வெல்ஷ் - சரி, ஆகட்டும் லூஷிங்டன்.. நான் வருகிறேன்.
(சுமாய்டு வெல்ஷ் செல்கிறான்)

திரை

காட்சி 04

இடம்

சிறுவயல் அரண்மனை

பாத்திரங்கள்

சின்னமருது, வெள்ளைமருது, ஊமைத்துரை, சிவத்தையா,
சேவகன்..

(மருது சகோதரர்கள் இருவரும் சிமர்ந்திருக்கும்போது சேவகன் வருகிறான்)

சேவகன் - சின்ன மகாராஜா! அவர்கள் இங்கு வந்து
விட்டார்கள்..

சின்னமருது - வந்துவிட்டார்களா? மிக்க மகிழ்ச்சி.. சரி,
அவர்களை ராஜ கௌரவத்தோடு இங்கு
அழைத்துவாருங்கள்...

சுதூங்கவேட்டை/85

- சேவகன் - உத்தரவு மகாராஜா
(செஸ்விறான்)
- வெமருது - தம்பி சின்னமருது, யார் வந்திருக்கிறார்கள்? ராஜ
கௌரவத் தோடு அழைத்து வரவேண்டிய
அவர்கள் யார்?
- சின்னமருது - அவர்களும் நம்மைப் போன்ற தேசாதிபதிகள்
தான் ... பாஞ்சாலங்குறிச்சி வீரர்
ஊமைத்துரையும் அவரது தம்பி சிவத்தையாவும்.
- வெமருது - (ஆச்சரியத்தோடு) என்ன பாஞ்சை வீரர்
ஊமைத்துரை இங்க வந்திருக்கிறாரா?
- சின்னமருது - ஆம் அண்ணா.. நமது உதவியையும்
ஒத்துழைப்பையும் நாடி வந்திருக்கிறார்கள்.
இடிமேல் இடி விழுந்த மாதிரி அவர்களுக்கு
மேலும் மேலும் துன்பங்கள்தான் நேர்ந்து
வருகின்றன. அந்த கொள்ளைக்காற வெள்ளையர்
கள் அவர்களை உயிரோடு விட்டுவைக்கவே
விரும்பவில்லை. அவர்களை நாலா திசைகளிலும்
வேட்டையாடித் திரிகிறார்கள்...
- வெமருது - சரி, இங்கு எப்படி வந்து சேர்ந்தார்கள்?
- சின்னமருது - அதுவா? ஊமைத்துரையும் அவரது சகாக்களும்
திருமயத்துக்கு வந்து தலைமறைவாய் இருந்து
கொண்டு, எனக்கு தகவல் சொல்லி அனுப்பி
னார்கள். நான்தான் அவர்களை தக்க பாதுகா
ப்புடன் , இங்கு நமது சிறுவயல் நகரத்துக்கு
அழைத்து வருமாறு ஆளனுப்பினேன், அதோ
அவர்களும் வந்துவிட்டார்கள்.
[ஊமைத்துரையும் சிவத்தையாவும் வந்து சேர்கிறார்கள்]
- சின்னமருது - (வந்தவர்களை எழுந்து வரவேற்று)
வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மனின் வீரத்
தம்பிகளே! வாருங்கள்... வாருங்கள்..

- ஊமைத்துரை - மருது சகோதரர்களே வணக்கம் !
- வெ.மருது - (பதிலுக்கு வணங்கி) வாருங்கள் தம்பி அப்படி அமருங்கள்! அதோ உங்களுடன் வந்திருக்கும் வீரன் யார்? இவர்தான் தம்பி சிவத்தையாவோ?
- ஊமைத்துரை - (அமர்ந்துகொண்டே) ஆம், மருது பாண்டியரே.. இவன் என் தம்பி சிவத்தையாதான்..
- சிவத்தையா - வணக்கம் மகாராஜா..
- வெ.மருது - நீங்களும் அமருங்கள் தம்பி..
(சிவத்தையாவும் ஊமைத்துரையின் அருகில் அமர்கிறான்)
- சின்னமருது - ஊமைத்துரை அவர்களே ! தங்கள் வரவுகண்டு நான் பேரானந்தம் அடைகின்றேன் என்றாலும் தங்களை நான் இந்தக் கோலத்தில் காண்பதை எண்ணும்போது மனம் வேகிறது நண்பரே வேகிறது !
- ஊமைத்துரை - சின்னமருது பாண்டியரே ! எல்லாம் காலத்தின் கோலம், நாங்கள் நம்பிவந்த எங்கள் குலதெய்வம் சக்கதேவியே எங்களைக் கைவிட்டுவிட்டாள்..
- சின்னமருது - ஆனால் நாங்கள் உங்களை என்றும் கை விடமாட்டோம். நட்புரிமை பாராட்டி வந்த கட்டப்பொம்மனை நயவஞ்சகமாய்க் காட்டிக் கொடுத்த புதுக்கோட்டைத் தொண்டை மான் அல்ல நாங்கள், இனத்தான் என்று கூடப் பாராமல் உங்களுக்கு எதிராகச் செயற்பட்ட எட்டயபுரத்தான் எட்டப்பனும் அல்ல நாங்கள், எங்களை நீங்கள் நிச்சயம் நம்பலாம். இதை உறுதியாகக் கொள்ளுங்கள், நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்யும் வர்க்கத்தில் பிறந்தவர்கள் அல்ல நாங்கள்.
- ஊமைத்துரை - அதைத் தெரிந்துதானே தங்களிடம் வந்திருக்கிறேன்.

வெமருது - பாஞ்சை வீரரே ! தாங்கள் இங்கு எப்படி வந்து சேர்ந்திருக்கிறீர்கள்..

ஊமைத்துரை - மருது பாண்டியரே! எம் மினத் தான் காட்டிக்கொடுத்தான், நாங்கள் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டோம், வெள்ளையர்கள் எமது உயிரைப் பறிக்க கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு அலைகிறார்கள். இந்தவேளையில் எம்மால் உங்களுக்குத்தானே தொல்லைகள் விளையும்? நாடு நகரத்தை இழந்து, உற்றார் உறவினரை இழந்து அகதிகளைப் போல் வந்துள்ள எங்களை ஆதரிப்பதால் உங்களுக்கும் அல்லவா ஆபத்து?

சின்னமருது - நடந்ததை எண்ணியெண்ணி மறுகவேண்டாம் ஊமைத்துரையே ! இனி நடக்க வேண்டியதை எண்ணுவோம். இதோ எனி எங்கள் நாடுதான் உங்கள் நாடு. உங்கள் உற்றாரே உங்களுக்கும் உற்றார். அதுமட்டுமல்ல, பாஞ்சை வீரரே! உங்களுக்கு எதிரிகளாயிருப்பவர்கள் எங்களுக்கும் எதிரிகள்! எனவே நாம் ஒன்று கூடுவது நமது பலத்தை அதிகரிக்குமே தவிர, பலத்தைக் குறைத்துவிடாது.. கவலையை விடுங்கள்.

வெமருது - தம்பி சின்னமருது, பாஞ்சைப்பதி வீரர்கள் நம்மிடத்தில் வந்து சேர்ந்துவிட்டார்கள் என்பதை வெள்ளையர்கள் அறிந்தால், நாளையே அவர்கள் நம்மீது போர் தொடுக்கவும்கூடும்.

சின்னமருது - ஏன் அண்ணா? இன்றே வேண்டுமானாலும் அவர்கள் போர் தொடுக்கட்டுமே! வருகின்றபோர் இன்றுவந்தால் என்ன? நாளை வந்தால் என்ன? அண்ணா! நம்மிடம் இப்போது இருபதாயிரம் போர்வீரர்கள் இருக்கிறார்கள். எந்தக் காளையர் கோயில் போரில் நாம் முதன் முதல் தோற்க நேர்ந்ததோ, அதே காளையர் கோயில் காட்டுக்குள்ளே இந்த வெள்ளையர்

கும்பலை நான் சணக்காடு பிணக்காடு வெட்டித்
தள்ளுகிறேன். வரட்டும் அந்த வெள்ளையர்கள்!

சேவகன் - (ஓடிவந்து) மகாராஜா! ஒற்றன் ஒருவன் அவசரச்
செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறான்.

சின்னமருது - வரச்சொல் அவனை!

சேவகன் - உத்தரவு மகாராஜா
(செல்கிறான், ஒற்றன் உள்ளே வருகிறான்)

ஒற்றன் - மகாராஜா, ஆபத்தான செய்தி, வெள்ளையர்கள்
பெரும் படைகளோடு நமது சீமையை நோக்கி
வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பாஞ்சாலங்
குறிச்சிக் கோட்டையைப் பிடித்த அதே அக்கினிச்
சென்னல்தான் தலைமைதாங்கி வருகிறான்.
சிறுவயல் நகரத்தை நோக்கித்தான் அந்தப்படை
முன்னேறி வருகிறது.

சின்னமருது - அண்ணா ! தங்கள் வார்த்தை உண்மையாகி
விட்டது. இனித் தாமதிப்பதில் பயனில்லை.
(உள்ளே திரும்பி) யாரடா சேவகா! உடனே
போர்முரசு அறையச்சொல். ம் சீக்கிரம்!
(அண்ணனிடம் திரும்பி) அண்ணா! இனி நீங்கள்
எல்லோரும் காளையார் கோயில் காட்டுக்குள்
சென்று அரணை பலப்படுத்துங்கள். யுத்தத்தை
எதிர்பார்த்தே நான் காளையர் கோயில்
அரணுக்குள்ளே ஏராளமான உணவுப்
பொருளையும், ஆயுதங்களையும்,
வெடிமருந்தையும் சேமித்து வைத்திருக்கிறேன்.
வெள்ளையர்கள் நம்மைச் சுற்றிவளைத்து
எத்தனை நாட்கள் முற்றுகையிட்டாலும் சரி,
நமக்குக் கவலை இல்லை, சரி, நீங்கள் சீக்கிரமே
புறப்படுங்கள்..

வெமருது - தம்பி, நீ..

சின்னமருது - என்னைப் பற்றிய கவலை தங்களுக்கு வேண்டாம், அண்ணா! வெள்ளையர்களை எதிர்த்துத் தாக்கும் முன்னணிப்படைக்கு நானே தலைமை தாங்கப் போகிறேன்.

ஊமைத்துரை - சின்னமருது பாண்டியரே ! உம்மைத் தனியாக விட்டுவிட்டு நான் மட்டும் செல்வதா? நானும் தங்களுக்குத் துணை நிற்கிறேன்.

சின்னமருது - ஊமைத்துரை அவர்களே ! தங்களைக் காப்பது தான் என்கடமை. எனவே என் சொல்லைத் தட்டாமல் உடனே காளையார் கோயிலுக்கு புறப்படுங்கள்.. அண்ணா! இனி ஒரு கணம் கூட நீங்கள் இங்கு தாமதிக்கக்கூடாது. சீக்கிரமே புறப்பட்டுச் செல்லுங்கள். நான் வருகின்றேன். நமது படைவீரர்களைச் சந்திக்கப் போகின்றேன்... பிறகு சந்திப்போம் காளையர் கோயிலில்!

[சின்னமருது அவசர அவசரமாக வெளியேறுகிறான்]

திரை

காட்சி 05

இடம்

கோட்டைவாசல்

பாத்திரங்கள்

சின்னமருது, சேவகன், ஊர்மக்கள், கிராமவாசிகள், முரசு

அறைபவன்

[முரசுப்பவன் முரசைப் பலங்கொண்ட மட்டும் அழக்கிறான், முரசொலி கேட்டுச்

சேவகர்களும், கிராமவாசிகளும், ஊர்மக்களும் அங்கு கூடுகிறார்கள்,

சின்னமருது யுத்த கோலத்தில் அங்கு வந்து ஊனங்களை நோக்கிப் பேசத்

தொடங்குகிறான்.]

சின்னமருது - சிவகங்கைச் சீமை பெற்றெடுத்த செல்வங்களே! மறத்தமிழ் பெருங்குடி மக்களே ! படைவீரர் பட்டாளமே! நம்நாடு இப்போது பேராபத்தில்

சிவ.ஏழுமலைப்பிள்ளை/90

இருக்கிறது. கடல்கடந்து வந்த கொள்ளைக்காற வெள்ளைக்காறர்கள், நம்மைக் கட்டியாளத் திட்டமிட்டுவிட்டார்கள்... நமது தாய்நாட்டின் உரிமையை, சிவகங்கைச் சீமையின் சுதந்திரத்தைத் தட்டிப்பறிக்கத் துணிந்து விட்டார்கள். வெள்ளைக்காறர்களின் இந்த அநியாயத்தையும் ஆதிக்க வேட்கையையும் இன்னும் அனுமதிக்கப்போகிறீர்களா?

எல்லோரும்

- (கோஷமாக) இல்லை, இல்லை..

சின்னமருது

- ஆம், அனுமதிக்கமாட்டீர்கள். உங்கள் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் கொடுத்தேனும் உங்கள் தாய்நாட்டை நீங்களும் உங்கள் மூதாதையர்களும் பிறந்து வளர்ந்து, வாழ்ந்து சிறந்த இந்தப் பொன்னாட்டை, உங்களது உழைப்பாலும் ஊக்கத்தாலும் உருப்பெற்ற இந்த தாயகத்தை நீங்கள் காப்பீர்கள், உங்கள் சீமையைக் காப்பீர்கள், உங்கள் மன்னனைக் காப்பீர்கள், நாட்டின் மானத்தைக் காப்பாற்று வீர்கள், படைவீரர்களே ! வெள்ளையர் படை நமது சிறுவயல் நகரத்தை நோக்கி நெருங்கி வந்து கொண்டிருக்கிறது. இவர்களை ஒரு அடிகூட முன்னேறவிடாமல் எதிர்த்துத் தாக்குங்கள்! தந்திரமாக மறைந்து நின்று தாக்குங்கள் ! வெட்டித்தள்ளுங்கள், சுட்டுக் கொல்லுங்கள், இரத்தவெறி பிடித்த வெள்ளையர்கள் தாங்கள் சிந்தும் இரத்த வெள்ளத்திலே மூழ்கிச்சாகட்டும்!

எல்லோரும்

- (கோஷமாக) வெள்ளையனை விடமாட்டோம், விடமாட்டோம்!

சின்னமருது

- ஆம், விடமாட்டீர்கள்.. ஆனால் பொதுமக்களே! போர்வீரர்களே! எதிரிகளின் பலம் ஒன்றும் இழிவானதல்ல, பலம் வாய்ந்த எதிரிகள்

அவர்கள்... எனவே அவர்களைத் தடுத்து
நிறுத்தமுடியாது போனால், சிறுவயல்
நகரத்தைப் பாதுகாக்க முடியாது போனால்,
சிறுவயல் நகரத்தையே சுட்டுப்பொசுக்குங்கள்..
எதிரியின் கையில் நம்முடைய எந்த ஒரு
உடமையும் கிட்டாதவாறு சிறுவயலைச்
சுடுகாடாக்குங்கள்.. பின்னர் காளையார் கோயில்
காட்டுக்குள் வந்து சேருங்கள்.. காளையார்
கோயில் காட்டுக்குள்ளேயே வெள்ளையர்
களுக்குச் சமாதிகட்டுவோம்..

சிறுவயலைச் சுடுகாடாக்கிய பழியை, காளையார்
கோயில் காட்டை வெள்ளையருக்கு இடுகாடாய்
ஆக்குவதன் மூலம் கழுவித்துடைப்போம்..
புறப்படுங்கள் போருக்கு ! முன்னேறிச்
செல்லுங்கள், முனைந்து நின்று தாக்குங்கள்..
வாழ்க சிவகங்கை!

எல்லோரும் - வாழ்க சிவகங்கை.. வாழ்க மருதுபாண்டியர்...
[சின்னமருது செல்கிறான்]

பின்னணிக்குரல் - வெட்டுண்ட உடல்கள் வீழ்ந்தும் சாய்ந்தும்
கொட்டிய குருதியால் போர்க்களம் முழுவதும்
இரத்த ஆறு ஓடினாலும்...

பொல்லாப் பகையை நொறுக்கும் கையில்
வெற்றிவேல்கொண்டு விரைந்து செலுத்தும்
மறத்தமிழ் வீரம்.. இல்லை இல்லை
படையெடுத்துப் பகைப்புலத்தின் மீது பாய்ந்து
செல்லும் தன்மான வீரம்.. வெள்ளையர் வாழ்வை
அவர்களின் இருப்பைத் தொலைக்கும்...

காட்சி 06

இடம்

காட்டுக்குள் உள்ள கூடாரத்தின் வெளிப்புறம்
பாத்திரங்கள்

கர்னல்வெல்ஷ், ஜெனரல் அக்னியூ
(அக்னியூ நிலைகொள்ளாமல் அங்குமிங்கும் நடக்கிறான்..
வெல்ஷ் ஒருபக்கமாக நிற்கிறான்)

அக்னியூ

- (அலைந்து கொண்டே)
கர்னல்வெல்ஷ் ! நிலைமையை எப்படிச்
சமாளிப்பது என்றே தெரியவில்லையே.
பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கோட்டையைப் பிடிக்க
நடந்த போரில்கூட, நான் இவ்வளவு சிரமப்பட
வில்லையே. இந்தமருதுபாண்டியனை வெற்றி
கொள்ளும் மார்க்கமே புலப்படவில்லை..
என்ன செய்வது?

வெல்ஷ்

- ஜெனரல் அக்னியூ ! அதைத்தான் நானும்
யோசிக்கிறேன். எதிரிகள் பின்வாங்குகிறார்கள்
என்று நம்பியதுதான் பிசகாகிவிட்டது. சிறுவயல்
நகரத்தைச் சுட்டுப்பொசுக்கிவிட்டு, காட்டுக்குள்
வந்து ஒளிந்துகொண்டவர்களை இலகுவில்
பிடித்துவிடலாம் என்று எண்ணி நாம்தான்
ஏமாந்து விட்டோம். காட்டில் இப்போது
அவர்கள் சிக்கிக்கொள்ளவில்லை நாம்தான்
சிக்கிக்கொண்டுவிட்டோம்.

அக்னியூ

- ஆம், மிஸ்டர் வெல்ஷ், நாம்தான்
அகப்பட்டுக் கொண்டோம். இந்தக்
காட்டுப்போர் முறையே நமக்குப் புரியவில்லை.
சிறுவயலுக்கும், காளையார் கோயில்
அரணுக்கும் உள்ள தூரம் ஏழே ஏழு மைல்தான்.

சதுரங்கவேட்டை/93

எனினும் இரண்டு மாதங்களாகப் போராடியும் எட்டிப்பிடிக்க முடியவில்லை. இது நமக்கே வெட்கக்கேடு. நமது ராணுவத்துக்குகே பெருத்த அவமானம்.. இந்த எதிரிகள் எங்கிருந்து, எப்படி வந்து தாக்குகிறார்கள் என்பதே புரியவில்லை.

வெல்ஷ்

- ஜெனரல் ! இதே நிலைமை இன்னும் சிலநாட்கள் நீடித்தால் நமது படையிலுள்ள கறுப்புச் சிப்பாய்கள் எந்த நேரத்தில் கலகம் செய்வார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. இரவுபகலாய் அவர்கள் மழையிலும், சேற்றிலும், குளிரிலும் கிடந்து தவிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சரியான உணவு கூடக் கிடைக்கவில்லை. யுத்தத்தால் ஏற்பட்ட ஆள் சேதம் போதாதென்று நோயாலும், பிணியாலும் நமது படையினர் செத்து வருகிறார்கள். இங்கிருந்து வெளியே செய்தி அனுப்பவும் முடியவில்லை. வெளியிலிருந்து நமக்குத் தேவையான ஆயுதங்களும் உணவுப் பொருளும் வந்துசேர்வதற்கு கூட மார்க்க மில்லை.

அக்னியூ

- ஆம்! மிஸ்டர் வெல்ஷ் ! நிலைமை மிகமிக ஆபத்தானதாகத்தான் இருக்கிறது. எந்தவிதமான நம்பிக்கையும் முன்னேற்றமும் இன்றி, நித்தம் நித்தம் செத்துக்கொண்டிருந்தால் படைவீரர்கள் ஏன் சோர்வடைய மாட்டார்கள்? பதயத்துக்குள் சிக்கிய எலியைப் போல் நாம் இங்கு வசமாகச் சிக்கிக்கொண்டுவிட்டோம். முன்னும் போக வழியில்லை..பின்னும் போகமுடியவில்லை.. படையெடுப்பைக் கைவிட்டு விடலாமா என்றுதான் யோசிக்கிறேன்..

வெல்ஷ்

- அதற்குள் முடிவுகட்ட வேண்டாம் ஜெனரல் அக்னியூ, எதற்கும் தாங்கள் ராமநாதபுரம் சென்று நமது கலெக்டர் லூஷிங்டனைச் சந்தியுங்கள்..

சிவ.ஏழுமலைப்பிள்ளை/94

இன்றோ நாளையோ அவரைச் சந்தித்து
ஆலோசனை செய்யுங்கள்.

அக்னியூ

- அதுவும் நல்ல யோசனைதான். அப்படியானால் நான் இன்றிரவே சென்று திரும்ப ஏற்பாடுகளைச் செய்யுங்கள். எதிரிகள் எல்லாத் திசைகளிலும் இருக்கிறார்கள் ஜாக்கிரதை!

வெல்ஷ்

- ஆகட்டும் அக்னியூ, தங்கள் பயணத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைக் கவனிக்கிறேன், சரி நான் வருகிறேன் ஜெனரல்..
[அக்னியூவுக்குச் சலாமிட்டுவிட்டு வெல்ஷ் செல்கிறான்]

திறை

காட்சி 07

இடம்

இராமநாதபுரம் அரண்மனை

பாத்திரங்கள்

லூஷிங்டன், அக்னியூ

[காட்சி ஆரம்பத்தில் அக்னியூ ஞானந்த தலையோடு நிற்கிறான், ஆத்திரத்தோடு அங்குமிங்கும் நடைபோட்டுக் கொண்டிருந்த லூஷிங்டன் திடீரென்று உரத்த குரலில் கத்துகிறான்.]

லூஷிங்டன்

- (ஆத்திரத்தோடு) ஜெனரல் அக்னியூ!
படையெடுப்பைக் கைவிட்டுவிடலாமா என்று கேட்கிறே! உமக்கே வெட்கமில்லை...

அக்னியூ

- மிஸ்டர் லூஷிங்டன் ! வெட்கப்படத்தான் செய்கிறேன்.. ஆனால் எதிரிகளின் வீரத்தை குறைத்து மதிப்பிடத்தான் முடியுமா?
எதிரிகள் மாயமாக மறைந்து நின்று தாக்குகிறார்கள். இந்தக் காட்டுப் போருக்கு நமது துருப்புக்கள் லாயக்கே இல்லை. தோட்டாக்

சதுரங்கவேட்டை/95

களையும், துப்பாக்கிகளையும் கொண்டு மட்டும் காட்டுக்குள் ஊடுருவிட முடியாது. மேலும் மேலும் நமக்குத்தான் சேதமே தவிர, வெற்றி என்னவோ அவர்களுக்குத்தான்.. காட்டுக்குள் செல்லும் பாதையே தெரியவில்லை.. கண்ணைக்கட்டி விட்டாற்போலிருக்கிறது.

லூஷிங்டன் - பாதையைக் காட்டிக்கொடுக்க ஒரு துரோகி கூடவா அகப்படவில்லை.

அக்னியூ - ஒருவன் அகப்பட்டான். ஆனால் அவர்கள் அவனையும் வழிமறித்துக் கொன்றுவிட்டார்கள். லூஷிங்டன்! இந்தப் போரில் நாம் வெற்றி பெற முடியாமைக்கு காரணம் நமது போர் முனையின் பலவீனம் மட்டுமல்ல, மருதுபாண்டியனின் படைகளோடு நாட்டுமக்களும் ஒத்துழைக்கிறார்கள். மக்களும் மன்னனும் ஒன்று சேர்ந்து நிற்கும்வரையில் அவர்களை நம்மால் எதுவுமே செய்யமுடியாது.

லூஷிங்டன் - பின்னே என்னதான் செய்யவேண்டும் என்கிறீர்?

அக்னியூ - மருதுபாண்டியனை மக்கள் எதிர்த்தால்தான், மக்களுக்கும் மன்னனுக்கும் இடையே பிளவை உண்டாக்கினால்தான் நாம் வெற்றிகாண முடியும்.. ராணுவ தந்திரம் மட்டுமல்ல, ராஜ தந்திரமும் நமக்குத் தேவை.. வேறு வழியே இல்லை..

லூஷிங்டன் - வாஸ்தவம்தான்.. மக்கள் அவன் பக்கம் நிற்கும்வரை அவனை நாம் அசைக்க முடியாது தான். பிறகு...

[ஆலோசித்தவாறே அங்குமிங்கும் நடக்கிறான். பின்னர் திடீரென்று ஒரு வழியைக் கண்டுவிட்ட உற்சாகத்தோடு] ஆம், ஆனால். அதற்கும் ஒரு வழியிருக்கிறது அக்னியூ..

அக்னியூ

- என்ன வழி, கலெக்டர் ஸார்?

லூஷிங்டன்

- வழியா? சிவகங்கைச் சீமையின் வாரிசுரிமைப் பாத்தியதையை வைத்துத்தான் மக்களைப் பிளவுபடுத்த வேண்டும்.. கேளும், காலஞ்சென்ற முத்துவடுக நாதனும் சரி, அவன் மனைவி வேலுநாச்சியாரும் சரி, இரண்டு பேரும் மறவர் குலத்தவர்கள். மருதுபாண்டியனோ சேர்வைக் காறன். அகம்படியன்... எனவே சிவகங்கையின் அரசரிமை மறவனுக்கா, இல்லை அகம்படியானுக்கா என்ற கேள்வியை எழுப்பி, ஜாதி வெறியைக் கிளப்பிவிட்டால்?

அக்னியூ

- சபாஸ், ஊரே இரண்டுபட்டுவிடும், கலெக்டர் ஸார் ! ஆம் , ஜாதி வெறிபிடித்த இந்த மக்களை நாம் இலகுவில் பிளவுபடுத்திவிடலாம்.. ஆனால் அதற்கு வழி?

லூஷிங்டன்

- வழி இருக்கிறது அக்னியூ? படமாத்தூர் உடையத்தேவன் என்ற ஒருவன் இருக்கிறான்.

அக்னியூ

- யாரவன்?

லூஷிங்டன்

- காலஞ்சென்ற முத்துவடுக நாதனுக்கு தூரத்து உறவினன்...சபல புத்திக்காரன்... அவனை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்.. அவனை நாம் சிவகங்கைக்கு மன்னனாக்கி விடலாம்..

அக்னியூ

- அருமையான யோசனை! அப்படிச் செய்து விட்டால் இரண்டு கட்சிகள் தோன்றிவிடும். ஒன்று உடையத்தேவன் கட்சி, மற்றது மருது பாண்டியன் கட்சி, ஒன்று மறவர் கட்சி மற்றது அகம்படியர் கட்சி! லூஷிங்டன் இந்தத் திட்டத்தை நாம் உடனே நிறைவேற்றியாக வேண்டும்...

லூஷிங்டன் - (ஆக்கிரோசமாகச் சிரித்து) ஆம், இவர்களை இந்தக் கறுப்பர்களை நாம் பிரித்துத்தான் ஆளவேண்டும். ஜாதி, மதம், நிறம், இனம், மொழி என்ற பேதா பேதங்களைப் பயன்படுத்திப் பிரித்தாள வேண்டும்..

(பேய்த்தனமாகச் சிரிக்கிறான்)

(படமாத்தூர் உடையத்தேவன் வந்துகொண்டே)

உ.தேவன் - (வந்துகொண்டே) வந்துவிட்டேன்.. கலெக்டர்சார், தங்களுக்கு உதவியாக வந்து விட்டேன்.

அக்னியு - நீதானா அந்த உடையத்தேவன்.. படை நடத்துவதில் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறாயா உடையத்தேவா..

உ.தேவன் - பயிற்சி பெற்றிருக்கிறேன் ஜெனரல், பயிற்சி பெற்றிருக்கிறேன்.. வான்போர், வில்போர், குதிரை ஏற்றம், யானை ஏற்றம், நேர் நின்று தாக்குதல்.. மறைந்து நின்று தாக்குதல்.. (சிரிப்பு)

அக்னியு - சபாஷ்.. பொருத்தமானவன்.. உடையத்தேவா.. உன் இலட்சியம் என்ன?

உ.தேவன் - இந்த மருதுபாண்டியன் எம் மன்னன் முத்துவடுகநாதனை சதி செய்து கொன்றான், இராணி வேலுநாச்சியாரை மருந்திட்டு மயக்கினான், சிவகங்கைச் சீமை இராச்சியத்தை அபகரித்தான்.. இந்த மருது பாண்டியனை இல்லாதொழிப்பதே என் திட்டம், அதற்காக யாரோடாவது கூட்டிணைந்து செயற்படுவேன்.. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றும் தங்களிடம் ஏவல்பணி செய்யக் காத்திருக்கிறேன்.

லூஷிங்டன் - நன்றி உடையத்தேவா நன்றி.. திட்டத்தை
நிறைவேற்றுவோம்..
[மூவரும் சிரித்தல்]

காட்சி 08

இடம்

சிவகங்கைக் கோட்டைவாசல்

பாத்திரங்கள்

ஜெனரல் அக்னியூ, வெல்ஸ், சிப்பாய், படமாதூர்
உடையத்தேவன், கிராமவாசி

சிப்பாய் - ஸைலேன்ஸ்! பேசாமலிருங்கள்!
துரை அவர்கள் பேசப்போகிறார்!

அக்னியூ - சிவகங்கைச் சீமையின் பொதுமக்களே! எங்கள்
கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் சார்பில் உங்களுக்கு
எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன். மருதுபாண்டியரோடு நாங்கள்
போரிட்டு வருவதையும், மருதுபாண்டியர்
காளையார் கோயில் காட்டில் ஒளித்துக்கொண்டு
எங்களை எதிர்த்து வருவதையும் நீங்கள்
அறிவீர்கள்.. ஆங்கிலேயர்களான நாங்கள் உங்கள்
சுதந்திரத்தைப் பறித்து, உங்களையெல்லாம்
அடக்கி ஆள வந்திருப்பதாக, எங்கள் மீது பழி
சுமத்தி வருகிறார்கள் மருதுபாண்டியர்கள்.
யாருடைய சுதந்திரத்தையும் பறிக்கும் நோக்கம்
எங்களுக்கு கிடையாது. நீங்களெல்லாம்
சுபீட்சமாகவும், சுகமாகவும், நாகரிகமாகவும்
வாழவேண்டுமென்பதே எங்கள் நோக்கம்.
நவாப்புடன் நாங்கள் செய்துகொண்ட
உடன்படிக்கையின் பிரகாரமே நாங்கள் இந்த

சுதூங்கவேட்டை/99

நாட்டில் வரிவசூல் செய்யும் பொறுப்பையும். அமைதியை நிலைநாட்டும் பணியையும் நிறைவேற்றி வருகிறோம். மருதுபாண்டியரோ வரிப்பாக்கியையும் செலுத்தவில்லை. அத்துடன், எங்களுக்கு விரோதமாகத் தென்னாட்டின் அமைதியையும் கெடுத்து வருகிறார். எங்கள் எதிரியான கட்டப்பொம்மனுக்கு ரகசியமாக உதவிகள் செய்தார்.. இப்போது எங்களுடன் பகைத்துக்கொண்டு ஓடிவந்த ஊமைத்துரைக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து பாதுகாத்து வருகிறார். எனவேதான் நாங்கள் அவர்மீது வேண்டா வெறுப்பாய்ப் போர் தொடுக்க வேண்டியதாகி விட்டது. இது மட்டுமல்ல, இந்தச் சீமையைப் பரம்பரை பரம்பரையாய் மறவர்களே ஆண்டு வந்திருக்கிறார்கள். முத்துவடுகநாதர் காலமான பின்னர் மருதுபாண்டியர் இந்தச் சீமையை அபகரித்துக்கொண்டார்

ராணி வேலுநாச்சியாரையும் கவர்ந்து கொண்டார்..

ராணிக்கு வாரிசுகள் இல்லை. எனவே சட்டப்படி அடுத்த வாரிசு யார் என்பதைக் கண்டறிந்து அவரிடம் இந்தச் சீமையை ஒப்படைப்பது எங்கள் பொறுப்பு, எங்கள் கடமை.

எனவே வாரிசுரிமைப் பத்திரம் எதுவும் இருந்தால் அதனைச் சமர்ப்பிக்குமாறு மருதுபாண்டியரைக் கேட்டுக்கொண்டோம்... அவரோ அதனைக் காட்ட மறுத்ததோடு எம்மோடு போருக்கும் சித்தமாகிவிட்டார்.. மருதுபாண்டியர் காலஞ்சென்ற ராணியாருக்கு இரண்டாவது கணராக இருக்கலாம் என்றாலும் அவருக்கு வாரிசுரிமை கிடையாது. ஏன்? அவரோ அகம்படியர், இதுவோ மறவர் சீமை, எனவே மறவர் உரிமையை மருதுபாண்டியர் மறுக்கிறார்.. இதனால் நாங்கள் ஏதோ

அகம்படியார்களுக்கு விரோதமாக நடக்கிறோம் என்று யாரும் எண்ணிவிடக்கூடாது. எங்களுக்கு எல்லோரும் சமம்.. புதுக்கோட்டை மன்னர் தொண்டைமான் கள்ளர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். அவரை நாங்கள் ஆதரித்தோம்..

கட்டப்பொம்மனும், எட்டயபுர மன்னர் எட்டப்பனும் நாயக்கவம்சத்தினர். எனினும் நாங்கள் கட்டப்பொம்மனை அழித்தோம். எட்டப்பனை ஆதரிக்கிறோம். எங்களுக்கு தர்ம நியாயம்தான் பெரிதே ஒழிய தனிப்பட்ட நபர்களோ, ஜாதியோ அல்ல,

எனவே மறவர்களுக்கே உரிய இந்த சீமையை மறவர்களிடமே ஒப்புவிக்கவேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தினால், இதோ இங்கு அமர்ந்திருக்கும் படமாத்தூர் உடையத்தேவர் அவர்களை இந்தச் சீமைக்கு அதிபதியாத் தேர்ந்தெடுத்தோம். தேவரவர்கள் காலஞ்சென்ற முத்துவடுகநாத துரைக்கு உறவுக்காரர், எனவே வாரிசுப்படி இவரே இந்த அரச பதவிக்கு உரியவர். நாங்கள் இந்த நாட்டை ஆள விரும்பவில்லை என்பதை இவரை நாங்கள் அரசராக்குவதிலிருந்தே நீங்கள் புரிந்து கொள்ளலாம்.

எனவே கம்பெனியாரின் உத்தரவுப்படி நான் படமாத்தூர் உடையத்தேவர் அவர்களை இன்றுமுதல் இந்தச் சீமையின் மன்னராகப் பிரகடனம் செய்கிறேன். அவருக்குக் கம்பெனியின் சார்பில் இந்த மகுடத்தையும் வானையும் அளிக்கிறேன்.

(சுரன்ஸ் வெல்ஷிமிருந்து தலைப்பாகையையும் வானையும் வாங்கி உடையத் தேவனுக்கு அணிவிக்கிறான். பின்னர் அவனுக்கு மாலையும் கூட்டுகிறான். பின்னணியில் நாதஸ்வர இசை கேட்டு ஓய்கிறது.)

சிப்பாய்

- ஸைலென்ஸ் ! என்ன சத்தம்? சத்தம் போடாமல் இருங்கள்.. இதோ மகாராஜா பேசப்போகிறார்..

உதேவன்

- துரை அவர்களே! அருமைப் பெருமக்களே! எனக்கு முடிசூட்டியதன் மூலம் நமது மறவர் குலத்துப் பெருமையையும், உரிமையையும் நிலைநாட்டிய கும்பினித்துரை அவர்களுக்கு எனது சாஷ்டாங்க நமஸ்காரங்களை உங்கள் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். பெருமக்களே ! மருதுபாண்டியரால் இன்று நாம்தான் சாகவேண்டி இருக்கிறது. அவர் செய்து வந்துள்ள அக்கிரமங்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல, மகாராணி வேலுநாச்சியாரை எப்படியோ வசியப்படுத்தி மயக்கி அவரைச் சோரமாகத் திருமணம் புரிந்துகொண்டார். மகாராணியின் மீது அவருக்கு ரொம்பக் காலமாகவே ஒரு கண் இருந்து வந்திருக்கிறது. முதன் முதலில் காளையார் கோயில் சண்டையில் நமது மன்னர் முத்துவடுகநாதர் இறந்து போனாரே, அந்த மன்னரின் மரணம் வீரமரணம் அல்ல. ராணியை அடையவேண்டும் என்ற துராசையால், மருதுபாண்டியரே அவரைக் கொலை செய்துவிட்டார். இந்த உண்மையைக் கும்பினியார்களே ரகசியமாகவே என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். அதுமட்டுமல்ல நமது ராணி வேலுநாச்சியார் அகாலமரணம் அடைந்ததை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

ராணியின் மரணம் இயற்கையானது அல்ல, மருந்திட்டுக் கொன்ற மர்மக் கொலை.. மறவர்களின் இந்தச் சீமையை அபகரித்து, அகம் படியார்களுக்கு உரிமையாக்கியது மருதுபாண்டியன் செய்த பச்சைத்துரோகம். மகாராஜாவை வஞ்சித்துக் கொன்றமை. மகாராணியை மயக்கிச் சோரம் புரிந்தமை,

பின்னர் பதவிக்கு ஆசைப்பட்டு மகாராணியை மருந்திட்டுக்கொன்றமை மருதுபாண்டியரின் ஈடுசெய்யமுடியாத குற்றம்.

பட்டம் பதவிக்காக கெட்ட எண்ணங்கொண்டு திட்டமிட்டு சிவகங்கைச் சீமையின் மகாராஜா வையும், மகாராணியையும் கொன்று சிவகங்கைச் சீமையை அபகரித்த மருதுபாண்டியன் கொடுமைகளை இனியும் நாம் விட்டுவைக்கக் கூடாது. வாழ்க மறக்குலம்! வாழ்க சிவகங்கை!

சிப்பாய் - (கோஷம்) வாழ்க படமாதூர் உடையத்தேவர்!
[சுபத்திலுள்ள மக்கள் மௌனமாக இருக்கின்றனர்]

வீரன் - (ஆத்திரத்தோடு) துரோகிகளே! ஊரை இரண்டு படுத்தவா திட்டம் போடுகிறீர்கள்..
டேய் வெள்ளைப்பிசாசே எங்கள் நாட்டின் தர்ம நியாயத்தைப் பற்றிப் பேச உனக்கென்னடா உரிமை இருக்கு?
அக்கரைச் சீமையிலே இருந்துவந்த பயலுக்கு எங்கள் நாட்டு அரசியலைப்பற்றி என்னடா கவலை?
கட்டப்பொம்மனைத் தூக்கிலிட்டுக் கொன்ற கயவாளிக்கும்பலே! எங்கள் நாட்டைச் சுடுகாடாக்க உனக்கு ஏதடா உரிமை?
அந்நியப் பதரே (உடையத்தேவன் பக்கம்திரும்பி) டேய் உடையத்தேவா! குலத்தைக் கெடுக்க வந்த கோடரிக் காம் பே! மானம் இழந்தவனே. மரியாதை கெட்டவனே! வெள்ளைக்காறனுக்கு கும்பிடு போடும் வீணப்பதரே! மருதுபாண்டியர் மீது அவதூறு கிளப்பியா உன் ஆட்சியைக் காப்பாற்றப் பார்க்கிறாய்! அண்ணன் தம்பிகள் போல வாழ்ந்துவந்த அகம்படியாரையும், மறவரையும் வெள்ளையர்களுக்கு அடிமைகளாக்கவா பார்க்கிறாய்? அரசரிமை

என்ற எலும்புத்துண்டை நக்கும் நாயாக
மாறிவிட்டாய் உடையத்தேவா! உன் வாழ்வு
எத்தனை நாளைக்கு? பாவி ! நீ உயிரோடு
இருப்பதே இந்த நாட்டுக்கு சாபக்கேடு! இதோ
உன்னை என்ன செய்கிறேன், பாரடா..

வேங்கை மரத்துப் புல்லுருவி, மன்னனைச்
சாய்த்துவிட்டு மகுடம் ஏந்தக் காத்திருக்கும்
நாயே! உன்னைக் கொன்றொழிப்பேன்.

[இருப்ரில் செருகிரிபுந்த கட்டாரியைக் கைமில் எடுத்து ஓங்கியவாறு உடையத்
தேவனைத் தாக்குவதற்கும் போகிறான் வீரன், சிந்தச் சமயத்தில் அக்னியு தன்
கைத்துப்பாக்கியால் வீரனைச் சுட்டுவீழ்த்துகிறான். குண்டலுபட்ட வீரன்
மார்பிலிருந்து சிரத்தம் கொட்ட அழசாய்ந்து விழும்போது]

வீரன் - (விழும்போது) வாழ்க சிவகங்கை! வாழ்க
மருதுபாண்டியர்!

அக்னியு - (கீழே விழுந்தவனைக் காலால் புரட்டிப் பார்த்து
விட்டு) பயல் இறந்துவிட்டான், அயோக்கியன்!
இவன் மருதுபாண்டியனின் ஒற்றன்,
அகம்படியன்! இந்த முடிசூட்டுவிழாவில்
கலகத்தை மூட்டுவதற்காக அனுப்பப்பட்டவன்!
ஒரு மறக்குல மன்னனைத் தாக்க இந்த
அகம்படியனுக்கு என்ன ஆணவம்..
(பொதுமக்களிடம் திரும்பி) பொதுமக்களே!
பார்த்தீர்களா, இவன் கதியை? ஞாபகம் வைத்துக்
கொள்ளுங்கள். கம்பனியின் ஆணையை
மீறத்துணியும் எவனுக்கும் இந்தக்கதிதான்,
இந்தச் சீமை மறவர்களுக்கே உரியது,
அகம்படியானின் அட்டகாசம் எதுவும்
இனிப்பலிக்காது, ஜாக்கிரதை!

[அக்னியு துப்பாக்கியை ஆகாயத்தை நோக்கி தூக்கி மீண்டும் ஒரு வேட்டு வெறுக்க
வைக்கிறான், கூடும் கலையத் தொடங்குகிறது.]

திரை

காட்சி 09

இடம்

காளையர் கோயில் அரண்

பாத்திரங்கள்

வெள்ளைமருது, ஊமைத்துரை, சிவத்தையா,

அக்னியூ, வெல்ஷ், சிப்பாய்கள்

[வெள்ளைமருது, ஊமைத்துரை, சிவத்தையா மூவரும் உருவிய

வாளோடு யுத்த கோலத்தில் நிற்கிறார்கள்.

- பின்னணியில் - துப்பாக்கிச் சத்தமும், வாள்கள் மோதும் சத்தமும், யுத்த ஆரவாரமும் கேட்கின்றன. இந்தச் சமயத்தில் சின்னமருது வாளேந்திய கையோடும் இரத்தக் காயங்களோடும் ஓடோடி வருகிறான்)
- சின்னமருது - (வந்துகொண்டே) அண்ணா! நமது திட்ட மெல்லாம் பாழாகிவிட்டது! அண்ணா, பாழாகி விட்டது.
- வெமருது - சின்னமருது! என்ன நடந்தது? சொல் சீக்கிரம்
- சின்னமருது - சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது அண்ணா? நமது நாட்டு மக்களே நமக்கு குழி தோண்டி விட்டார்கள், தங்கள் கையாலேயே தங்களுக்குச் சமாதரி கட்டிவிட்டார்கள் அண்ணா, நாம் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டோம்.
- வெமருது - (ஆத்திரத்தோடு) காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டோ மா? யாரால்?
- சின்னமருது - அந்தக் கொள்ளைக்காற வெள்ளையர்கள் ஜாதி வெறியைக் கிளப்பிவிட்டு எமது மக்களைப் பிளவுபடுத்திவிட்டார்கள்.. படமாதூர் உடையத்தேவன் என்ற ஒரு அநாமதேயப்

சதுரங்கவேட்டை/105

பேர்வழியை சிவகங்கைக்கு மன்னனாகப் பிரகடனம் செய்து.. மக்களை மறவர்கள், அகம்படியான் என்ற பேதங்களை உருவாக்கி ஜாதிச்சண்டையை மூட்டிவிட்டார்கள்.

வேமருது - அரசரிமை யாருக்கானால் என்ன? அந்த அரசரிமை அந்நியனான வெள்ளையனுக்கு இல்லை என்பதை உணரவுமா தவறிவிட்டார்கள்..இந்த வெள்ளையர்களை விரட்டியடித்த பின்பு இந்த அரசரிமையை வேண்டுமானால் நானே மனமுவந்து விட்டுக்கொடுத்திருப்பேனே...

சின்னமருது - அண்ணா! நடந்ததை எண்ணிப்பார்க்கக்கூட நேரமில்லை. அந்தப்படுபாவி அக்னியூ தன் படைகளோடு அரணை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறான்.. நமது நாட்டு மக்களே அவனுக்குக் காட்டுக்குள் வழிகாட்டி விட்டார்கள். இனி நாம் இங்கு இருப்பதில் பயனில்லை. இப்போதே கோட்டையை விட்டு வெளியேறுவோம்.

ஊமைத்துரை - மருதுபாண்டியரே ! எல்லாம் என்னால் வந்த சங்கடம்தான் உமக்கு, நனும் சிவத்தையாவும் இப்போதே வெளியேறுகிறோம், பிழைத்துக் கிடந்தால் மீண்டும் சந்திப்போம்.

சின்னமருது - ஊமைத்துரையே ! இது உம்மால் வந்த சங்கடம் அல்ல, நம்நாட்டு மக்களின் தலைவிதி இது! ஊர் இரண்டுபட்டால் கூத்தாடிக்கு கொண்டாட்டம் என்ற கதையாக, இன்று இந்த வெள்ளையர்கள் கொண்டாட்டம் போடுகிறார்கள். இதற்கு யார் யாரை நொந்து கொள்வது? சரி பேசிக் கொண்டிருக்க நேரமில்லை, நாம் எல்லோரும் வெளியேறுவோம்.

சிவ.ஏழுமலைப்பிள்ளை/106

ஊமைத்துரை - மருதுபாண்டியர்களே ! நீங்கள் அளித்த உதவிக்கும், ஆதரவுக்கும் மிகுந்த நன்றி. நாங்கள் வருகிறோம்.

[சிவத்தையாவும் ஊமைத்துரையும் மருது பாண்டியர்களை மாற்போடு தழுவி விடைபெறுகிறார்கள்]

ஊமைத்துரை - வருகிறேன் சின்னமருது பாண்டியரே!

[சிவத்தையாவும் ஊமைத்துரையும் வெளியேறுகிறார்கள்]

சின்னமருது - அண்ணா! நாமும் வெளியேறியாக வேண்டும், புறப்படுங்கள் சீக்கிரம்..

வெ.மருது - காளேஸ் வரா! உன்னுடைய சந்நிதிகூட எங்களுக்குப் பாதுகாப்பளிக்கவில்லை, இனியார் எங்களை பாதுகாக்கப் போகிறார்கள்?

சின்னமருது - இனி நமக்கு நாமேதான் பாதுகாப்பு, புறப்படுங்கள் அண்ணா ! அதோ பாருங்கள்.. வெள்ளையர்கள் படைநெருங்கிவரும் ஆரவாரத்தை! ம், சீக்கிரம்..

[வெள்ளைமருதுவும், சின்னமருதுவும் மறுபுறமாக ஒழுமறைகிறார்கள். அவர்கள் மறைந்ததும் துப்பாக்கி வெடிச்சத்தமும், வான்கள் மோதும் சத்தமும், கடவு உபையும் சத்தமும் கேட்கின்றன. ஒரே ஆரவார ஒலி.. தொழ்ந்து அக்னியூ, வெல்ஸ், சிப்பாய்கள் எல்லோரும் துப்பாக்கிகள் சகிதம் வருகிறார்கள்]

அக்னியூ - சிப்பாய்களே அந்தத் துரோகிகளைத் தேடிப்பிடியுங்கள்! விரைந்து செயற்படுங்கள்..

வெல்ஸ் - (உள்ளே சென்று திரும்பி) ஜெனரல் சார்! எதிரிகள் தப்பி ஒடிவிட்டார்கள். கோட்டைக்குள் ஒருவர்கூட இல்லை..

அக்னியூ - என்ன தப்பிவிட்டார்களா? கோழைகள்! கர்னல் வெல்ஸ் ! அவர்கள் எங்கிருந்தாலும்

தேடிப்பிடியுங்கள்.. இங்கேதான் காட்டுக்குள்
எங்கேனும் ஒளித்திருப்பார்கள். போய்த்
தேடுங்கள், நாலா பக்கத்திலும் சூழ்ந்து
பிடியுங்கள்..

உயிரோடு பிடிக்கமுடியாவிட்டால் சுட்டாவது
பிடியுங்கள்! போங்கள் சீக்கிரம்!

(வெல்ஸ் சிப்பாய்களும் விரைந்து செல்கிறார்கள்)

அக்னியூ - எங்கே ஓடிவிடமுடியும்? இந்த அக்னியூவின்
அசுரப்பிடியிலிருந்து தப்பி ஓடுவதா? தப்பி ஓட
முடியுமா?

ஆனானப்பட்ட கட்டப்பொம்மன் பட்ட
பாட்டுக்கு இந்த மருதுபாண்டியன்
எம்மாத்திரம்? மருதுபாண்டியா உன்முடிவு
காலம் நெருங்கிவிட்டது..

[பேய்ச்சிரிப்புச் சிரிக்கிறான்]

திரை

காட்சி 10

இடம்

காடு

பாத்திரங்கள்

வெள்ளைமருது, சின்னமருது, வெல்ஷ், சிப்பாய்.

[சின்னமருதுவும், வெள்ளைமருதுவும் காட்டில் ஒருமரத்தடியில்

அமர்ந்திருக்கிறார்கள். திடீரென்று பின்னணியிலிருந்து]

குரல் - “அதோ இருக்கிறார்கள்! பிடியுங்கள்! பிடியுங்
கள்..”

[என்ற ஹல் கேட்கிறது, ஹல் கேட்கத் திடுக்கிட்டெழுந்த மருது சகோதரர்கள் தமது
உடைவாள்களை உருவிக்கொண்டு தப்பிச்செல்ல முயலுகிறார்கள், அதற்குமுன்
சூறையாத்திலிருந்தும்.. சிப்பாய்களும் வெல்ஷும் வந்து விடுகிறார்கள்!]

வெல்ஷ் - சிப்பாய்களே ! பிடியுங்கள் அவர்களை !
(சிப்பாய்கள் நெருங்குகின்றனர்)

சின்னமருது - நெருங்காதீர்கள் ! நெருங்கினால் உங்கள் ஒருவர்
தலை கூட மிஞ்சாது.

[சிப்பாய்கள் தாக்க முனைகிறார்கள், உடனே மருது சகோதரர்கள் எதிர்த்துத்
தாக்குகிறார்கள். அப்போது வெல்ஷ் வெள்ளை மருதுவை நோக்கிச் சுருகிறான்..
வெள்ளைமருது தொடைமடில் துண்டுபட்டு நிலத்தில் சாய்கிறான், சின்னமருது
அண்ணனைத் தூக்கிக்கொண்டு செல்ல..]

வெல்ஷ் - சிப்பாய்களே ! அவர்களைப் பிடியுங்கள்..
பிடித்துக்கட்டுங்கள்..

வெ.மருது - (கையை ஊன்றி எழுந்து உட்கார்ந்து)
அடே வெல்ஷ் ! ஈனப் பதரே !
என்னைச் சுட்டா பிடிக்கத் துணிந்தாய்?
(வேதனையால்) காளேஸ்வரா..

சின்னமருது - (பிடிக்கவந்த சிப்பாய்களை நோக்கி)
பக்கத்தில் வராதீர்கள், வந்தால் உங்களைக்
கொன்று குவித்துவிடுவேன் !

வெல்ஷ் - சின்னமருது ! என்னையா மிரட்டுகிறாய்? இனி
உன் ஜம்பம் பலிக்காது.. உன்னைச் சுற்றிலும்
நாலா பக்கத்திலும் எனது படைவீரர்கள்
வளையமிட்டு நிற்கிறார்கள் தெரிந்துகொள் !
(சிப்பாய்களிடம் திரும்பி)
என்னடா தயங்குகிறீர்கள்?
பிடியுங்கள் அவனை..

[சிப்பாய்கள் நெருங்கிப் பிழக்க முனைகிறார்கள். சின்னமருது அவர்களைத் தாக்க
முனைகிறான். அந்தச் சமயத்தில் வெல்ஷ் சின்னமருதுவின் தலையில்
கைத்துப்பாக்கியால் ஓங்கி அறைகிறான்.]

சின்னமருது - அண்ணா ! (விழுகிறான்)
சுதூரங்கவேட்டை/109

வெல்ஷ் - சிப்பாய்களே, அவர்கள் இருவரையும் பிடித்துக்
கட்டுங்கள், கட்டி இழுத்துவாருங்கள்..
[கீழே விழுந்த மருது சகோதர்களைக் கயிற்றால் கட்டிக்
கரகரவெனத் தரையோடு சீழ்த்துச்செல்கிறார்கள், வெல்ஷ் மீசையை முறுக்கி
விட்டவாறே பின்னால் செல்கிறான்.]

காட்சி 11

இடம்

திருப்பத்தூர்க் கோட்டை

பாத்திரங்கள்

அக்னியூ, வெல்ஷ், சின்னமருது, வெள்ளைமருது, சிப்பாய்..

[அக்னியூவும், வெல்ஷ்ம் ஒருபுறத்தில் நிற்கிறார்கள்.. சிப்பாய்கள் மருது
சகோதர்களை விலங்குகளால் கட்டும்பிணைத்து சீழ்த்துக்கொண்டு வந்து
நிறுத்துகிறார்கள்]

அக்னியூ - மருதுபாண்டியர்களே ! தப்பி ஓடிவிடலாம்
என்றா நினைத்தீர்கள்? நீங்கள் எங்கு ஓடினாலும்
இந்த அக்னியூவின் பிடியிலிருந்து தப்பவே
முடியாது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டீர்
களல்லவா?

வெம்ருது - அக்னியூ ! இந்த நாட்டின் அதிபதியான என்னைச்
சுட்டுப்பிடித்துக்கொண்டுவர உனக்கு என்ன
உரிமை இருக்கிறது? என்னையும் என்
தம்பியையும் இப்படி விலங்கிட்டு நிறுத்தி
விசாரிக்க உனக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது?

அக்னியூ - அதிகாரம், உரிமை, ஆட்சி, மருதுபாண்டியா
சிவகங்கைச் சீமையை ஆள்வதற்கு மட்டும்
உனக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது?

சின்னமருது - அக்னியூ ! இதே கேள்வியை நீ வேறு சமயத்தில்

சிவ.ஏழுமலைப்பிள்ளை/110

கேட்டிருந்தால் இதற்குள் உன்தலை மண்ணில் உருண்டிருக்கும். என் அண்ணனை, இந்த நாட்டின் அதிபதியை, தலைவனை, வேட்டையாடிச்சுட்டுப்பிடிக்க உனக்கென்ன தைரியம்! நாட்டின் அரசரிமையைப் பற்றிக் கேட்கிறாயே, கேட்பதற்கு நீ யார்? நாங்கள் இந்த மண்ணில் பிறந்து வளர்ந்த இந்த நாட்டின் பிள்ளைகள், இந்தச்சீமையின் பிரஜைகள்! எங்கள் மண்ணை ஆள எங்களுக்கு உரிமையுண்டு, ஆனால் கடல்கடந்துவந்த வெள்ளைக்காறனான உனக்கு இந்த மண்ணில் நிற்பதற்குக்கூட உரிமை இருக்கிறதா?

அக்னியூ

- என்னுடைய உரிமையைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டியதில்லை.. இந்த தென்னாட்டுச் சீமைகளின் கலெக்டரான லூஷிங்டனின் பிரதிநிதிதான் உங்கள் அதிகாரி, எனவேதான் உங்களை விசாரிக்கிறேன்.

சின்னமருது

- (ஏளனமாக) விசாரணை.. எதற்காக இந்த விசாரணை? ஏன் இந்தக் கபட நாடகம்? யாரை ஏய்ப்பதற்கு? ஊரை ஏய்க்கவா? உலகத்தை ஏய்க்கவா?

அக்னியூ

- நீங்கள் இருவரும் செய்த குற்றங்கள்..

சின்னமருது

- நாங்கள் என்ன குற்றம் செய்தோம்? இந்த நாட்டை அன்னியர்களான உங்கள் கையில் அடகு வைக்க மாட்டோமென்று ஆர்த் தெழுந்தது குற்றமா? பட்டத்துக்கும், பதவிக்கும், அதிகாரத்துக்கும் ஆசைப்பட்டு மானம் மரியாதையை எல்லாம் உங்கள் காலடியிலே காணிக்கை செலுத்திய புதுக்

கோட்டைத் தொண்டமானைப்போல், எட்டய
புரத்து எட்டப்பனைப்போல், படமாத்தூர்
உடையத் தேவனைப் போல் நாங்களும்
உங்களிடம் பணிந்து போகவில்லையே, அது
குற்றமா?

எது குற்றம் அக்னியூ எது குற்றம்?

தன்மானத்தை விற்றுப்பிழைப்பதற்கு நாங்கள்
அத்தகைய தாய் வயிற்றில் பிறக்கவில்லை,
தெரிந்துகொள்.

எங்கள்மீது குற்றம் சாட்ட உனக்கு எத்தனை
நெஞ்சத்துணிச்சல்!

அக்னியூ

- மருதுபாண்டியா ! இதோ நீங்கள் இருவரும்
செய்த குற்றங்கள்..

நீயும் உன் தம்பியும் ஹைதரலியோடு சேர்ந்து
நாட்டைக் கைப்பற்றியது ஒரு குற்றம், வேலு
நாச்சியாருக்கு சொந்தமான இந்தச் சீமையை
அபகரித்தது ஒரு குற்றம், கட்டப்பொம்மனுக்கு
உதவியளித்துக் கைகொடுத்தது ஒரு குற்றம்,
அவன் தம்பி ஊமைத்துரைக்கு அடைக்கலம்
தந்து பாதுகாத்தது ஒரு குற்றம், வாரிகரிமைப்
பத்திரத்தைக் காட்ட மறுத்து எங்களோடு
போராடியது மறுகுற்றம்..

வெ.மருது

- அக்னியூ ! ஓநாய்களின் சபையில் ஆட்டுக்குட்டி
என்ன செய்தாலும் குற்றம்தான். நாங்கள் செய்தது
ஒரே ஒரு குற்றம்தான்.. அது என்ன தெரியுமா?
வெள்ளையர்களான உங்கள் ஆட்சியை
முளையிலே கிள்ளி எறியாமல் வளரவிட்டுத்
தவிக்கிறோம்.. அது ஒன்றுதான் நாங்கள் செய்த
குற்றம், இந்த நாடு செய்த குற்றம்...

அக்னியூ

- மருதுபாண்டியா ! நீங்கள் இருவரும் குற்றங்களை
ஒப்புக்கொள்ளப்போகிறீர்களா, இல்லையா?

சின்னமருது - (சிரித்து) எதை ஒப்புக்கொள்வது அக்னியூ? நீ எங்களுக்கு என்ன தண்டனை வேண்டுமானாலும் வழங்கிக்கொள்! ஆனால் உன் உருட்டல் மிரட்டல்களுக்குப் பயந்து நீ சாட்டும் குற்றங்களை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது.

அக்னியூ - மருதுபாண்டியா ! கூண்டுக்குள் அடைபட்ட பின்னர் குழறுவதில் பயனில்லை.. உன்னைப் போலத்தான் கட்டப்பொம்மன் உறுமினான், கயத்தாற்றுப் புளியமரம் அவனுயிரைக் குடித்தது. அந்த ஊமைத்துரையும் உறுமினான். இப்பொழுது அவனும் பிடிபட்டு அண்ணனைத் தொடர்ந்து உயிரை இழக்கப்போகிறான்.

சின்னமருது - அடப்பாவிகளே ! ஊமைத்துரையையும் கொன்றுவிட்டதிட்டமிட்டுவிட்டீர்களா?

அக்னியூ - (சிரித்து) சகோதர்களான நீங்கள் இருவரும் இப்படி ஒன்றாக இணைந்து நிற்கும்போது அவன்மட்டும் தன் அண்ணன் கட்டப் பொம்மனைப் பிரிந்து உயிர்வாழலாமா?

வெமருது - அக்னியூ ! கேலி போதும்.. வெந்தபுண்ணில் வேலைப் பாய்ச்சாதே.. உன் தண்டனை எதுவானாலும் அதனை உடனே நிறைவேற்று...

அக்னியூ - தண்டனையா? கட்டப் பொம்மனின் உயிரைக்குடித்த கயத்தாற்றுக் கட்டைப்புளிய மரத்தைப்போல், இதோ இந்த திருப்பத்தூர்க் கோட்டையில் உள்ள தூக்குமரம் உங்கள் இருவர் உயிரையும் குடிக்கக் காத்து நிற்கிறது தெரிந்ததா?

சின்னமருது - அக்னியூ, சாவைக்கண்டு அஞ்சும் கோழைகள் அல்ல நாங்கள். இன்று நீ என்னையும், என்

அண்ணனையும் தூக்கிலிட்டுக் கொன்று விடலாம்.. ஆனால் நீதியை, நேர்மையை, சத்தியத்தை, சுதந்திரத்தை நீ மட்டுமல்ல, உங்கள் வெள்ளையர் கூட்டமே வெள்ளம்போல் திரண்டெழுந்து வந்தாலும் தூக்கிலிட்டுக் கொன்றுவிடமுடியாது.. சத்தியத்தை ரத்த வெள்ளத்தினால் சாகடித்துவிடமுடியாது அக்னியூ சாகடித்துவிடமுடியாது..

இன்று நீ எங்களை, எங்கள் நாட்டு மக்களைச் சூழ்ச்சியாலும் வஞ்சகத்தாலும் பிரித்தாளலாம். ஆனால் என்றென்றும் உன்னால் இப்படியே ஆண்டுகொண்டிருக்கமுடியாது..

இன்று நீங்கள் புரியும் கொலைகளுக்கும், கொள்ளைகளுக்கும், கொடூரங்களுக்கும் எதிர்காலம் உங்களுக்குத் தண்டனை வழங்காமல் போகாது அக்னியூ.. மக்கள் என்றென்றும் ஏமாளிகளாக இருக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் ஒன்றுதிரண்டு உறுத்தெழுந்தால், உங்களைப் போன்ற ஆதிக்க வெறிகொண்ட போர் வெறி பிடித்த நாட்டாசை கொண்ட நாசகாரர்கள் அனைவரையுமே பூண்டோடு ஒழித்துக் கட்டிவிடுவார்கள்..

உங்களது, நாடு பிடிக்கும் நயவஞ்சகத்தை யெல்லாம் வேரோடும், வேரடி மண்ணோடும் வெட்டி எறிந்துவிடுவார்கள், உங்கள் வர்க்கத்தையே தவிடுபொடியாக்கித் தரைமட்டமாக்கிவிடுவார்கள்..

இதை நீயும் நானும் பார்க்காமல் போகலாம், ஆனால் உன்னுடைய சந்ததியாரும், என்னுடைய வம்சத்தாரும் இதனை எதிர்காலத்தில் காணத்தான் போகிறார்கள், இது நிச்சயம்.

அக்னியூ

- போதும் நிறுத்து ! உன்னுடைய தர்ம நியாயம் எமக்குத் தேவையில்லை.

சிவ.ஏழுமலைப்பிள்ளை/114

சின்னமருது - உன்னிடம் தர்மநியாயத்தை நாங்கள்
எதிர்பார்க்கவில்லை.

அக்னியு - (ஆத்திரத்தோடு) யாரடா சிப்பாய் ! இவர்களை
இழுத்துச் சென்று தூக்கில் ஏற்றுங்கள்..

வெமருது - அக்னியு, உன்னிடம் அடிமைப்பட்டு
வாழ்வதைவிட, ஒரு முழக்கயிற்றில் விடுதலை
பெறுவது எவ்வளவோ மேலானது (தன்னைப்
பிடித்திருக்கும் சிப்பாய்களை நோக்கி) விடுங்கள்
என்னை, நானே வருகிறேன்.

சின்னமருது - அக்னியு ! ஜாக்கிரதை, இன்று எங்களுக்கு
நேரிடும் இதே கதி நாளை உனக்கோ உன்
வர்க்கத்துக்கோ காத்து நிற்கிறது என்பதை
மறந்துவிடாதே, வருகிறேன்..

(சிப்பாய்களின் ரிஷயை உதறிவிட்டு, விடு நானே வருகிறேன்..)

(மருது சகோதரர்கள் சிப்பாய்கள் முன்செல்ல பின்னே செல்கிறார்கள்)

அக்னியு - (மருது சகோதரர்கள் உள்ளே சென்ற பின்னர்)
சிப்பாய்களே! சீக்கிரம் ஆகட்டும்!
மாட்டுங்கள் கயிற்றை..

(பின்னர் பின்னணியில் சின்னமருதுவின் குரல் சுருக்கிட்டுச் சாதும்போது)

சின்னமருது - (பின்னணியில்) வாழ்க சிவகங்கை! வாழ்க
தாய்நாடு! வாழ்க.

[குரல் இறுகி நெரிபட்டுச் சாகிறது. குரலைக் கேட்க
சகியாதவனாக வெல்லி மூகத்தைச் சட்டென்று வேறுபக்கம் திருப்பியவனாக, தனது
தொப்பியைக் கழற்றிகையில் எடுத்துக்கொள்கிறான்..)

வெ.மருது - (பின்னணியில்) வாழ்க சிவகங்கை!
வாழ்க சுதந்திரம்! வாழ்க காளேஸ்வரா
(குரல் இறுகி நெரிபட்டுச் சாகிறான்)

பின்னணிக்குரல் - ஆம் முதலாவது இந்திய சுதந்திரப் போருக்கு முன்பே, இற்றைக்கு நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தாய்நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிய மருதுபாண்டிய சகோதரர்களின் வாழ்க்கை இப்படித்தான் முடிவுகண்டது.

ஜாதி வெறிக்கு இரையாகிப் பிளவுற்ற மக்களாலும், காட்டிக்கொடுக்கும் கயவர்களாலும் அன்றைய தமிழகத்தின் சுதந்திரப் போர் வீழ்ச்சியுற்றது.

[ஜாதி வெறி பிரதேச வாதம், ஒரு இனக்குழுமத்தின் பலத்தையும், உறுதியையும் குலைத்து விடும்!]

திட்டமிட்டுப் பூர்த்திப்படுவது தான் சதுரங்க வேட்டை!

நாடக ஆசிரியர் சிவ.ஏழுமலைப்பிள்ளை அவர்களின் 'சதுரங்க வேட்டை' என்ற இந்நாடகத் தொகுப்பு நூலைப் படித்தபோது, மனதுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. இத்தொகுப்பில் மூன்று நாடக பாடங்கள் உள்ளன. 'சதுரங்க வேட்டை' என்ற பெயருடன் அமைந்த நாடகம் மகாபாரதக் கதைக்கு மற்றுமொரு வியாக்கியானத்தை அளிக்கிறது. பாரதியின் 'பாஞ்சாலி சபதம்' அன்றைய பெண் அடிமைத்தனத்தை குறிப்பொருளாய்க் கொண்டது போல, 'சதுரங்க வேட்டை' இன்றைய அரசியல் சதுரங்க ஆட்டத்தை குறிப்பொருளாய்க் கொண்டு மகாபாரதக் கதைக்கு வியாக்கியானம் அளிக்கின்றது.

இரண்டாவது நாடகமாக 'இராம வீரம்' இராம காவியத்தையே கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றது. வாலியை இராமன் மறைந்து நின்று கொன்றது நியாயம் தானா என்ற ஐயம் இதுவரை தீர்க்கப்படாமலேயே உள்ளது. ஆனால், ஏழுமலைப்பிள்ளை அவர்கள் அது தவறானது என்றே உறுதியாகச் சொல்கிறார். வாலிவதை படலத்தை கருப்பொருளாகக்கொண்டு தமது நாடக பாடத்தை எழுதியிருக்கும் நூலாசிரியர் 'இராம வீரம்' என எள்ளலாக அதற்குத் தலைப்பட்டிருப்பதே இராம வீரம் கறைபட்டிருப்பதை எடுத்துக்காட்டவே என்று கொள்ளலாம்.

மூன்றாவதாக 'மருதுபாண்டியர்கள்' நாடகம் சிவகங்கைச் சீமையில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களின் வரலாற்றுத்தொகுப்பாக உள்ளது. தமிழர்கள் ஒருபோதும் ஒற்றுமையாக இருந்ததில்லை. காட்டிக்கொடுப்புக்களும் துரோகத்தனங்களும் தான் தமிழர் வாழ்வைச் சிதைத்தன. சிதைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை இந்நாடகத்தில் குறிப்பொருளாகக் கொண்டு எமக்கு ஏற்பட்ட அவலத்தை இந்நாடகத்தின் மூலம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

- கலாநிதி த.கலாமணி

